

په پامه کانی قورئان

ادهم شرقاوي

{أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْتَدَهُ}

«نموانه ی که خوی گه وره هیدایه تی داو ن نه ی محمد توش شوینی
هیدایه تی نموان بکه وه شوینی پیغمبرانی پیش خوت بکه وه»

نه ی خودایه

من بهو شیوازه ی شایه نی په رسته تی تویه نویژ ناکه م

و وه کو پیغمبر داود بهر وژوو نابم بوت

و له کاتی نه خوشیدا وه کو پیغمبر نه یوب نارام ناگرم

و وه کو پیغمبر نوح له سکی حوتدا په رستش و خودا په رسته تی ناکه م

و وه کو پیغمبر یه حیا نایم به قورسی نه گرتو وه

و چاوپو شې ناکه م وه ک چو ن پیغمبر یوسف هه موو برینه کانی داپو شې

و به شیوه یه ک به خشنده نیم که بلیم :برو ن نیوه نازادن.

به لام من له شتیکدا وه کو نموانم :توم

خوشنموی خودایه.

{وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ}

چەندەھا پېغەمبەری تر ھەن کە چیرۆکیمان بۆ تۆ نەگێراوەتەو

نەزانینی خەلکی تۆی پایەدارتر کردووە بۆئومێد مەبە

ئەوێندە بەسە کە خودا ئەزانێ تۆ کۆیت

پای تەرازوی نوح بەو بەرز نابێتەو کە ئێمە ئەو دەناسین

و پای تەرازوی پېغەمبەرەکانی تر کەم ناکات تەنھا لەبەر ئەوەی
خودا پێی نەوتووین و نایزانین.

لە سوپای ھارون ڕەشید بیست ھزار شۆرشگێڕ ھەبوو،

کە ناویان لە لە دیوانی سوپا نەنوسیوو بۆ ئەوەی هیچ پارەیک
وەرنەگرن و تەنھا خودا بەشەھید بونیان بزانێت.

سائبی کۆری ئەقرەع ناوی شەھیدەکانی موسلمانانی بۆ عومەری
کۆری خەتاب ھێنا ،

ئەویش چەند ناویکی ناسیاو و گەورەیی خۆیندەو ،

سائب وتی ھەندیک کەسی نەناسراوی دیکەش کە فەرماندەیی
ئیمانداران نایانناسن .

عومەر گریا و وتی عومەر نایانناسی بەلام خۆ خودا ئەیانناسی

{إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ}

بهراستی چاکه‌کان خراپه‌کان ئه‌سپ‌یته‌وه و نایه‌یل‌یت

هه‌رکات تاوان‌یکت ئه‌نجام دا له‌ناخه‌وه به‌خۆت بلی: شه‌ر‌یکم
دۆراند به‌لام جه‌نگه‌که‌م نه‌دۆراندووه!

دامه‌روخی به‌لکو خۆت بنیات بنی به‌ده‌ستتوێژ و دوو ڕکات نوێژ

به‌و په‌نجانه‌ی که‌ تاوانت ئه‌نجام دا داوای لی‌خۆشبون بکه‌.

به‌همان چاو که‌ سه‌یری حه‌رامت کرد قورئان بخوینه‌.

گریه و ناله‌ی ته‌وبه‌کاران له‌لای خوا وه‌کو مونا‌جاتی موس‌لمانه
گوێرايه‌له‌کان وایه‌.

ناوی خۆی ناوه (الغفور) چونکه‌ ئه‌یه‌وی بگه‌ر‌ییته‌وه لای و لی‌ت
خۆش بی‌ت

{بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ}

مروڤ خوږ باشتو راستي حالي خوږ نه زاني كه پرواداره يان
كافره

پياهلدانى خهلكى سوديان بوټ نابى

نهگه نهو باشيهى نهوان نهيلين تيتدا نهبيت

و قسهى ناخوشى خهلكى زهره رت لى نادهن

نهگه نهو خراپهيهى نهوا. نهيلين له تودا نهبيت.

و مروڤ هر چهن چاكهكار بيت كهسيك هر نهبي كه رقى لى

بيت، تهنا نهت پيغهمبه رانش هموو كهس خوشى نهويستوون.

و مروڤ هر چهنده بگاته لوتكهى خراپى كهسيك هر ههيه

خوشى بويت، تهنا نهت فير عهون و نه مروديش كهسيك ههبوو

خوشى بوين.

مهتره فى كورى عهبدو لا نهلى. نيمامى مالك لى پرسيم خهلكى

رايان چيه له سهرم؟؟

منیش وتم: ھاوړیکانت وهک کولکه پښتت پڼوه ئهدهن و کهسی
دوژمنیش دهر وخیی بهسهریدا.

ئهویش فهرمووی هیشتا خهلکی وان بهلام خودا یارمهتی دهرمان
بیټ له روژیک که زمانی ههموو خهلک ههمان شت بلین.

ترسا لهوهی ههموو خهلک به باشه باسی بکهن و لهخو بایی
بیټ،یانیش به خراپ باسی بکهن و شتیک لهو خراپهیهی تیدا
بیټ.

مردن كۆتايى

چىرۆكهكه نىيە

بەلكو

تەنھا سەرەتايە

{وَ آتَاكُمْ مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ}

هموو شتیک که ئیوه داواتان کردووہ خوای گہورہ پیی
بہخشیون

ئہو خودایہ

کئی بہترساوی چووہتہ لای و بہ دُنیاپیہوہ نہہاتبیٹہوہ؟
کئی ہہبووہ بہشکاوی چوبیٹہ لای و چاکی نہکردبیٹہوہ؟
کئی ہہبووہ داوای ہاوکاری لی کردبیٹ و سہری نہخستی؟
کئی ہہبووہ بہ دلتنگی چوبیٹہ لای و دلخوشی نہکردبی؟
کئی ہہبووہ بہ دودلیہوہ چوبیٹہ لای و ریگہی نشان نہدابیٹ؟
کاتی گیرا بونی دوعاکان بخہرہ لاوہ، و داواکاریہکانت بکہ
لہ سیہہکی کوتای شہودا داوا بکہ

و تیری دوعای کاتی بہربانگ نیشانہ ئہپیکیٹ ،
متمانہت بہ پہروہردگارت ہہبی چونکہ ہہر دہستیکی بہتال بو
لای ئہو دریژکرا بہ بہتالی نایگیریتہوہ.

و پیش ہموو ئہمانش خوراکہکانت با حہلال بن

{عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا}

به‌لکو خوای گه‌وره بۆمان بگۆری به‌باشتر

به‌م ئایه‌ته ئاگری هه‌موو ئه‌و چه‌سه‌ره‌تانه بکوژینه‌وه له ده‌ستت
چوون، و بۆ هه‌ر کارێک که له‌ده‌ستت داوه،

و بۆ هه‌موو خوشه‌ه‌و‌یستیێک که له‌ نیوه‌ی پڕیگا ده‌ستی به‌ردای،

و بۆ هه‌موو هاو‌پڕیه‌ک که پێت وابوو پروویه‌کی جوانی هه‌یه
به‌لام ئه‌وه تانها ماسکی گورگیکی بریندار بوو.

ئه‌وه‌ی خودا لێی بردی خیری تێدایه،

و ئه‌وه‌شی بۆی جیه‌ه‌شتی په‌حمه‌تی تێدایه،

بۆیه ئه‌گه‌ر خیره‌که‌ت زانی سوپاسی بکه

ئه‌گه‌ریش نه‌ترانی ئارام بگه‌ره

قه‌ده‌ره‌کانی خودا هه‌مووی خیری تێدایه ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئازاریشت
بدات.

{وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ}

شهيتان سويندى بو خواردن كه من دلسوز و ناموزگارى نيوهم

ئادهم و حهوا سهلامى خواى لهسهر بئيت نهياندهزاني كه كهسيك
ئەتوانى بهدرۆ سويند به خودا بخوات.

بهلام ئيبليس سويندى درۆى خوارد

ناموزگارى كرد، ناوى شتانيكى به شيويهيك هينا كه وانهبوون بو
ههلهتاندن.

درهختهكه ناوى درهختى سهريپچى بوو، ئەو ناوى لى نا درهختى
زيانى ههتاھتايى.

و ئيبليسهكاني ئهمرۆ لهسهر ريچهكهى ئيبليس ئهروڤ.

مهى گيراوهيهكى دهرونيه

ناپوشتەيى موديله

ههوهسبازى شارستانيه

زيناکردن كراوهيه

با ناوهكان فريوت نه‌دهن هه‌رچه‌ن گۆر دران.

{وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِّلْمُتَّقِينَ}

پیشبرکئی و پهله بکهن بۆ لیخوشبونیک له پهر وهر دگارتان بۆ
بههشتیک که پانتایهکهی فراوانه هیندهی فراوانی ناسمانهکان و
زهوی که خودای گهوره نامادهی کردووه بۆ ئەو کهسانهی تهقوای
خوا ئەکهن

پهله بکهن، چونکه مردن چاوهری ناکات

سبهی توببه ئەکهم.. سبهی بهرنامهیک بۆ خویندنهوه
دائهنیم... سبهی دهست به ریجیم ئەکهم...

سبهی دیت و هیچ کام لهوانهت نهکرد که مههستمان بوو.

و لهسه پشوو دیژی هیوا، ههموومان پیمان وایه مردن دوره.

هر بهو بۆنهیهوه ئەمه بیرکردنهوهی ئەو کهسانهش بوو که
چرکهیهک پیش نیستا مردن.

پهله بکهن، چونکه درهنگ کهوتنی چهند چرکهیهک لهوانهیه
تهمهنیکی پی بجیت.

سونابحی ئەلایت: له یهمن بهریکهوتین بهر هو مهدینه بۆ بینینی
پیغهمبه (صلی الله علیه وسلم)

کاتیکی گهشتین پیاوان و تین پیغهمبه (صلی الله علیه وسلم) پینج
شهو ئەبیت مردووه.

دواکهوتنی پینج شهو شهرفیکی گهورهی لهدهستدان.

پہلے بکھن لہوانیہ دواکھوتنی یہک کاترمیر بہہشتت لہدہست
بدات۔

{كُلْ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ}

هه‌موو نه‌فسیك ئه‌بیٲ مردن بچیژیٲ

و ئیوه تاقي ئه‌كهینه‌وه به دلتنه‌گی و دلخوشی به نه‌خوشی و به
ساغی به هه‌ژاری و ده‌وله‌مه‌ندی تا ده‌ربكه‌وی كی سوپاسگوزاره
و هه‌ر بو لای خوداش ئه‌گه‌رینه‌وه

مردن ئه‌و په‌رداخه‌یه كه هه‌مووان لئی ده‌خونه‌وه

پروادار و بی باوه‌ر، پیغه‌مبه‌ر و سته‌مكار، جن و فریشته

جگه له خودا هیچ كهس نامیٲینه‌وه.

مردن كوٲای چیرۆكه‌كه نییه به پیچه‌وانه‌وه ته‌نها سه‌ره‌تایه‌تی.

مردن با به‌س بیٲ بوٲان وه‌ك وتاربیژیك.

ئهبی نه‌واس كه به مه‌ی خواردن به‌ناوبانگ بوو در اوسییه‌کی
باشی هه‌بوو

زوركات دوعای ئه‌كرد و ئه‌پارایه‌وه واز له مه‌ی به‌یٲیت.

كاتیك ئه‌م در اوسییه‌ مرد، ئه‌بو نه‌واس له پرسه‌كه‌ی هاتوچوی
ئه‌كرد.

كاتیك له‌سه‌ر گو‌ره‌كه‌ی وه‌ستا وتی: تو ئیستا له زیندووی زیاتر
بانگم ئه‌كه‌ی.

واتا ههموو ئهو قسانه‌ی به زیندووی پپو ئه‌وتم و سودی نه‌بوو
هینده‌ی ئه‌وه کاریگهر نیه که له گۆردا ئه‌تبینم.

{وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ}

پشت ببهستن به ئارامگرتن و نوێژکردن به‌راستی نوێژ زۆر
گه‌وره و قورسه ته‌نها له‌سه‌ر که‌سانێک نه‌بێت که خاشع و
ملکه‌چی خودان

ئهم ژيانه بوو توو چاندنه نه‌ک بوو دورینه‌وه
و شوینی تاقیکردنه‌وه‌یه نه‌ک وهرگرتنی پاداشت.
یه‌کێک له تاقیکردنه‌وه‌کانی په‌روه‌ر دگاری ئه‌وه‌یه که به‌لا ئه‌دات
به‌سه‌ر به‌نده‌کانیدا

له‌ده‌ستدانی ئازیزان به‌لایه

له‌ده‌ستدانی پاره و مۆلک به‌لایه

و دراوسیی خراپ و هاوسه‌رگیری خراپ و سه‌رکرده‌ی
سته‌مکار ههموو ئه‌مانه به‌لاو کاره‌ساتن.

ئەوھى ئارامگر بىت سەر كەوتوو بوو لە تاقىكر دئەوھ

و ئەوھى و ئەوھى ئارام نەگرئ شىكستى ھىنا

ھىچ مرقىك بى بەلا لە دنيا دەرناچى تەنانەت پىغەمبەرەن
،ئەوان سەختترین بەلا و كارەساتيان ھەبوو.

دەوترئ كاتىك زولقەر نەين گەشتە بابل زور بە سەختى نەخۆش
كەوت

زانى ئەوھ مردنە ،دایكى بەبیریدا ھات ،ویستی ئارامیەك بەدلى
بدات بۆیە بەرانیكى گەورەى بۆ نارد.

و ھەسیەتى كرد كە ئەگەر مرد سەرى بېرىت

و لىى بنىت و بانگى ھەموو ئەو كەسانە بكات بۆ خوار دنى كە
ھەرگیز بەلا و كارەساتيان بەسەر نەھاتووھ

كاتىك مرد دایكى ھەسیەتەكەى ئەنجام دا

بەلام سەرى سورما كە كەس نەھات

چونكە ھىچ مالىك نىە لەدەستدانىك یاخود بەلاىەكى تیدا نەبىت.

لە پەيامى كورەكەى تىگەشت و دەستى كرد بە دوعا كردن بۆى و
ئەبوت :خودا لىتخۆش بىت بە زىندووى و بە مردووى نیشاندر
بووى

{يا زكريا إِنَّا نُبَشِّرُكَ}

ئەي زەكەريە ئىمە موژدەت پى ئەدەين

ئىسكەكانى لاواز بوون

سەرى ھەمووى سىپى بوو

ھاوسەرەكەي نەزۆك بوو

بەلام ئەيزانى ئەم ھۆكارانە كاريگەرى لەسەر خەلكى ھەيە، بەلام
كاريگەرى لەسەر كارى خودا نىيە.

دەستەكانى بەرزكردهوه و پارايەوه وتى:

{فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا}

ئەي پەرورەدگار لەلای خۆتەوه مندالايكم پى بىخەشە

وہ لامەكەشى دەستكەوت پى وترا:

{يا زكريا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ}

ئەي زەكەريە ئىمە موژدەي كورپىكت پى ئەدەين

ھەركەس دلى پەيوەست كرد بە ھۆكارەكانى دونيا، خوداش بۆ
ھۆكارەكانى جىئەھىيائىت.

ھەركەسەش دلى پەيوەست كرد بە خودا

خودا ھۆكارەكانى بۆ ئەگونجىنييت.

{فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَتَوًى الْمُتَكَبِّرِينَ }

له دهر کاکانی دۆز مخهوه بچنه ژوره وه و به نه مری ه هه می شهیی
تیی دا بمیننه وه

دۆز مخیش خراپترین شوینی ئه وه که سانهیه که له دونیادا خویان به
گه وه زانی

وهک چۆن جهسته نه خوش ئه که ویت به هه مان شیوه دله کانی
نه خوش ئه که ون.

به لام چاره سه رکردنی نه خوشیه کانی جهسته ئاسانتره له
چاره سه ری نه خوشیه کانی دل

یه که یک له خراپترین نه خوشیه کانی که توشی دل ئه بیت خو به
گه وه زانی نه:

کاتی که مروف پی وایه له کهسانی چوار دهوری باشت ره.

به هو ی پاره یه که هه یه تی یان بروانه یه که یان کار و
که سابه تی که.

جوړیکیش له خو به گه وه زانی که هیچ تاییه تمه ندیه کی جیاواز
له که سه که نیه که ئه مه خراپترین جوړی خو به گه وه زانی نه.

له فهرموده‌یه‌ک هاتوو: ناچیتته به‌ههشت هه‌رکس زه‌ره‌یه‌ک
خۆبه‌گه‌وره‌زانین له‌ دلی هه‌بیت.

کهسه‌ باشه‌کان کاتیک هه‌ستیان به‌ بچوکت‌رین هه‌ستی گه‌وره‌ی
بک‌ردبا چاره‌سه‌ریان نه‌کرد.

یه‌کیک له‌ هاوه‌له‌کان به‌ ناوی جلیل عبدالله کوری سه‌لام له‌ بازاردا
ئه‌رۆشت و کۆمه‌لێک دار له‌سه‌ر شانی بوو

پێیان وت: ئه‌ی خودا ده‌وله‌مه‌ندی نه‌کردی؟

ئه‌ویش فهرمووی: به‌لی به‌لام ویستم خۆبه‌گه‌وره‌زانینم بشکینم.

{وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا}

پرووهکان هه‌مووی زه‌لیل و ملکه‌چن بۆ خوای گه‌وره که هه‌میشه
زیندوو و ناخه‌وێت و هه‌لسورپنهر و به‌ریوبهری بونه‌وه‌ره و
ئه‌وه‌ی زو‌لم و سته‌می کردبێ یان شه‌ریکی بۆ خودا پریار دا‌بێت
له‌و رۆژ‌ه‌دا زه‌ره‌مه‌نده

خودای گه‌وره له‌ دوا‌ی هاوه‌ل بۆ دانان بۆی رقی له‌ سته‌مه‌.

رقی له‌ سته‌م و سته‌مکارانه‌.

خودا وه‌لامی پارانه‌وه‌ی کافرێک ده‌داته‌وه که له‌ موس‌لمانێکی
سته‌مکاری بکات.

له‌به‌ر خۆشویستنی بۆ کافر نیه و له‌به‌ر رقی له‌ موس‌لمان نییه‌.

به‌لکو خودا دادپه‌روه‌ری خۆشه‌وێت و رقی له‌ سته‌مه‌.

ئێبن ته‌یمیه ئه‌لێت:خودا ده‌وله‌تێکی بێ دینی دادپه‌روه‌ر سه‌ر
ئه‌خات به‌سه‌ر ده‌وله‌تێکی موس‌لمانی سته‌مکار.

پیاویک نوس‌راویکی بۆ عبدا‌لله‌ی کورێ عومه‌ر نارد وتی: به‌
هه‌موو زانسته‌یک بۆم بنوسه‌.

ئه‌ویش فه‌رمووی:زانسته‌ زۆر زۆره ئه‌گه‌ر هه‌مویت بۆ بنوسم
به‌لام ئه‌گه‌ر توانیت له‌ دیداری خودادا به‌ زمانێکی ته‌واو سه‌بارته
به‌ نیشانه‌کانی موس‌لمانان قسه‌ بکه‌ی، پشتت سوک به‌ له‌ خوێنیان
،سک به‌تال بوی له‌ پاره‌ی ئه‌وان، ئه‌وه بیکه‌

{ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ}

پشتی هه‌کرد ل هه‌ق و به پشتدا گه‌رایه‌وه و خوی به گه‌وره
زانی که‌وا ملکه‌چ بی‌ت بو قورئانی پیروژ

جیاوازیه‌کی زور هه‌یه له نیوان که‌سیک که بی‌ فرمانی خودا
ئه‌کات له لاوازی و شکانی خویدا، له‌گه‌ل که‌سیک که بی‌ فرمانی
خودا ئه‌کات به‌هوی لوتبه‌ری و خۆبه‌گه‌وره‌زانین و شانازی پیوه
ئه‌کات.

ئه‌که‌سه‌ی که تاوان ئه‌کات کاتیکی ئامۆژگاری ئه‌که‌یت: بی‌ت ئه‌لیت
دوعام بو بکه، شه‌ه‌وهم زال بوو به‌سه‌رمدا، و شه‌یتان راپرای له
دل‌م دروست کرد، و خۆمی لا خوشه‌ویست کردم.

جیاوازه له‌گه‌ل که‌سیک که کاتیکی ئامۆژگاری ئه‌که‌یت بی‌ت
ئه‌لیت: جا ئه‌وه که‌ی کیشه‌یه، یه‌کجار ئه‌ژیت به دل خۆت بژی.

که‌سی یه‌که‌م گه‌رانه‌وی بو خودا ئاسانه چونکه کیشه‌که له
برینه‌کانی خۆیدایه،

به‌لام دووهم گه‌رانه‌وی بو خودا سه‌خته، چونکه کیشه‌که له
دلیه‌تی.

سوفیان ئه‌لیت: هه‌رکس تاوانه‌کانی به‌هوی هه‌وه‌سبازی خوی بی‌ت
خیری تیدایه.

و هه‌رکس تاوانه‌کانی له لوتبه‌ری خوی بی‌ت ئه‌وه که‌سه
مه‌ترسی له‌سه‌ره.

ئادەم سەلامى خواى لەسەر بى بەھۆى ھەزىكەوھ بى فەرمانى
خوداى كرد خوداش لىي خوش بوو

بەلام ئىبلىس بەھۆى لوتبەرزى خۆى بى فەرمانى خوداى كرد
خوداش بە نەفرەتى كرد.

{وَلَا يَجْرِ مَنكُم شَأْنٌ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا }

رق لیبونتان بۆ کهسانیک واتان لی نهکات دادپهروهه نهبن

رق لیبوونی زور کارهساته

خوشویستنی زوریش ههه کارهساته.

پیغهمههه یوسف به ههه دووکی تاقیکرایهوه

رقلیبونی زور خستیه بیرهوه

خوشویستنی زوریش خستیه بهندیخانهوه.

ئیمه ههندیک کات دهسهلاتی دلی خومان نییه،

بهلام فهه مانمان پی کراوه به دادپهروهه ی ئهگهه له خوشهویستی
بییت یان له رق.

ههه لهبهه ئهوه کاتیک کهسیکت خوشویست خراپهکانیشی به
چاکه مههینه بههوی خوشویستت بوی.

و کاتیک رقت له کهسیک بوو چاکهکانیشی به خراپه مههینه
بههوی رقت بوی.

دادپهروهه به و شتهکانی لهشوینی راستی خویان دانی.

عبداللهی کوری محمد ئهلی:چوینه لای ئیمامی ئهحمده لی پرسین
له کوپوه هاتون

ئیمهش وتمان له کوری ئهبی کورهیب.

ئەویش وتى: لەسەرى بنوسن چونكە زانایەكى چاكە

ئیمەش وتمان: بەلام ئەو تۆى چەقبەست كردوو

ئەویش وتى: زانایەكى گەورە كە بە من تاقى كراوەتەو.

{وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاضِرَةٌ}

لهروژی قیامت کۆمهلیک پروو گهشاوه و پرشنگدار و جوانن
ئهدرهوشینهوه لهبهر ئهوهی تهماشای خوای گهوره ئهکهن

جوانترین نیعمهتهکانی بهههشت حۆریهکان نییه، و ئهگهر ئهمه
شتیکی جوانیش بیٔ

و له روبارهکانیدا نییه

و ئهگریش سهرنجراکش بیٔ.

بهلام نیعمهته گهورهکه له تهماشاکردنی پرووی پهروهردگاره.

کاتیکی موسلمانهکان ئهچنه بهههشت خودا لایان ئهپرسی هیچی
ترتان ئهوی بۆتان زیاد بکهه؟

ئهوانیش ئهلین: لهمه زیاتر چی که له بهههشتین، پرووت سپی
کردین، له دۆزهخ پاراستمانت

خوداش پهردهکان لهئهدات و پرووی دهرئهکهوئیت، ئههلی
بهههشت هیچ شتیکیان پی نه دراوه خوشهویست تر بیٔ لایان له
بینینی پهروهردگار.

{وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ
تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ}

ئەو كەسانەى سزايان لەسەر نىيە كاتىك دىن بۆ لای تۆ ئەى
محمد تۆ پىت وتن كە هەىچ ئازەلىكت نىيە پىيانى بەدى و غەزای
پى بکەن

ئەوانىش لە گەر انەو هەدا فرمىسك لە چاوانيان ئەبارى

ئەبولىلى و عبداللهى كورى مغفل هاتتە لای پىغەمبەر (صلی اللہ
عليه وسلم) رۆژى شەرى تبوك داواى ئەسپيان كرد تا بچن بۆ
جىهاد ،

كاتىك پىى وتن كە هەىچ نىە تا پىيان ببەخشىت هەردوكيان بە
گرىانەو هە گەر انەو هە ،

گرىان لەبەر ئەو هەى چاكەىەكيان لەدەست چوو

ئەى ئەبى چۆن بگرىن ئەگەر توشى تاوانىك بىن؟

ئەمە موسلمانى راستەقىنەىە

سەختە لەلای ئەگەر دەرکايەكى نىوان خۆى و خوداى لى دابخرى

ئەگەر لە هەولێكدابوو بۆ چاكە كردن بە هەموو برىنەكانىەو هە

بەلام لەبەر هۆكارىك خودا بە قسەتى نەكات

ئەى ئەبى چۆن بىت ئەگەر بەهۆى تاوانىكەوه له خودا
دور بكهوئتهوه؟؟

{وَ لِيَعْفُوا وَلِيَنْصَفُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ}

با لىبۆرده و لىخۆشبوو بن لهو شتهى ئەوان كۆدويانه ئىوه لىيان
خۆش بن و بىانبۆرن ئايا ئىوه پىتان خۆش نىيه خودا لىتان خۆش
بىت؟

خوای گهۆره لىخۆشبوو و به بهزهيه

ئەو درۆستكراوهى كه پەروەردگار زۆرى خۆشئەوئىت
ئەو درۆستكراوهيه كه گهۆرهى ئەنۆئى و لىبۆرده و لىخۆشبووه
بەرامبەر خەلكى.

جاریك پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) وىستى خیر بكات
عولبهى كۆرى زهید ههژار بوو ههچى نهبوو بىكات بهخیر
ههستا و وتى ئەى پىغەمبەرى خوا(صلى الله عليه وسلم) من بهوه
خیر ئەكەم كه له ههموو ئەوانه خۆشئەبم كه ستهمیان لى كۆدووم.

بۆ پروژى دواتر پېغەمبەرى خودا(صلي الله عليه وسلم)پرسىياري
عولبەي كوري زەيدى كرد

ئەوئيش ھەستايە سەر پى و وتى ليرەم ئەي نيردرەوى خوا
پېغەمبەر(صلي الله عليه وسلم) فەرەمووى : خودا خىرەكەي لى
قبول كردى.

{قال يا بُني إني أرى في المنام أني أذبُحك}
پىي وت ئەي رۆلەكەم من لە خەونەدا ئەبينم كە سەرت ئەبەرم

يەككە لەسەختتەرين تاقىكردنەوكان لە مېژووى مەروفايەتيدا.
زانايەكە گەورە كە تەمەنى رۆچوووە بى چەند سالى بەش بوو لە
مەندال.

كاتتەك خودا كورپەكەي پيدا و دلى ھۆگرى بوو
فەرمانى پەكرا سەرى بېرەيت.

ئەویش نە دودل بوو نە خاوە خاوی کرد.

باش ئەیزانی خەونی پێغەمبەر ان فەرمانی خودایە

هەر بۆیە پەلەى کرد تا فەرمانى خودا جێبەجێ بکات، تەنانت
ئەگەر بەپێى ئارەزووى دلێشى نەبێت.

هەر لەبەر ئەمەیه پێغەمبەر ئیبراھیم پێى ئەوتریت بە تەنها خۆى
ئوممەتێک بوو.

چونکە خودای گەورە باش ئەیزانى چى لە دلێ هەیه ، لەخۆى
باشتر.

بەلام پەرەدگار زۆر میهرەبانترە لەوەى بەیلت نازیزەکەى
کورەکەى خۆى سەر بېریت، بەلام کە دلێ ئیبراھیم ھۆگرى
ئیسماعیل بوو فەرمانى کرد سەرى بېریت.

ھەندیک دل ھەن پەرەدگار غیرەئەکات جگە لە خوشوێستنى
ئەو خوشوێستى کەسیکی تری تێدابیت

{وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا}

کافران ئەگەر کردەوہى چاکیان ھەبیت لە ڕۆژى قیامت ھەووى
ئەھینرى و ئەکرى بە تۆزىکی بلأو چونکە بۆ خودایان نەکردووە

لە کتیبى دەریایەک لە فرمیسک لە نوسینى ئیبن جوزى کە باس لە
سعدى کورى جبیر ئەکات ئەلئ: بەندە لە ڕۆژى لیپرسینەوہ بانگ
ئەکرىت و کتیبى کردارەکانى خۆى پێى ئەدریت، کاتیک سەیری

ئەكات نە نوڭز و نە رۆژووی تڭدا نڭڭە و هڭچ كام له كردهوه
باشهكانى خۆى تڭدانڭه.

ئەلڭت خوداڭه ئەمه كڭڭڭى من نڭڭه!

من هەندڭك چاكەم هەبووه كه لڭره نەنوسراون

له وه لامدا پڭڭى ئەوترڭ: پەروەردگار نه هڭچى لڭى ون ئەبڭى و نه
هڭچى بڭر ئەچڭت، كردارەكانت بههۆى باسكردنى خەلكهوه
هەمووى بهباڭا چوو.

ئاگادار به خودا پەرسڭى بۆ كهسڭى تر مهكه جگه لهخۆت.

نهكهى چاكەكانت بۆ كهسڭى پروات كه دلڭت شكاندووه، و
كهسڭى مالهكهڭت خواردووه، و كهسڭى ستهمت لڭى كردووه، و
كهسڭى كه كارەكهڭت لڭى دزى بههۆى واسڭته كردن.

{وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}

هەر هەمووتان ئەى پرواداران تەوبە بکەن و بۆ لای خودا
بگەرڭنەوه بهلكو سەرکهوتوو و سەرفراز بن

ئىبن قىم خودا لىي خوش بىت ئەيوت:

باشترىن رۆژەكانى بەندە رۆژى گەرانهوهمىتى بۆ لای خودا.

ئەوترى: كاتىك كەسىك تۆبە ئەكات و ئەگەر ئىتەو فرىشتهكان
ئەلەن فلان كەس نىوانى خۆى و خوداى چاكکرد.

مروڤ كاتىك كەسىكى نازىزى ھەيە و لىك زویر ئەبن ھەموو
ھەولەك ئەدات تا ھەمووشت چاك بىكاتەو ھە نىوانيان
،پەروەردگارىش شايستە ترینه بۆ ئەو ھەولدانە.

ھەر بۆيە ئەگەر كارىكت كرد بوو ھۆى برىندار كردنى
خۆشەويستى خودا ھە دلت، بەجۆرىك ھەولە رازى كردنى بدە
و ھەك بلىي نازىزىكت بى ھە دونيا.

جارىك بە خىر كردن، جارىك بە داواى لىخۆشبوون و نوڤ و
قورئان خوڤندن.

چونكە باشترىن مروڤ كە ھەولت بۆى دا دلى رازى ئەبى لىت
ئەى چى لەسەر پەروەردگارى مېھربان؟؟

{قُرَّت عَيْنٍ لِي وَلَكَ}

بېيت به روښنای چاوی من و تو

نهمه نهو قسهيه بوو که ناسیای کچی مزاحم به فیر عهونی
هاوسهري وت لهسهري موسا.

فیر عهون پپی وت: با بوټو بېت من پپوېستم پپی نیه.

پیغهمبهر (صلي الله عليه وسلم) لهسهري نهم پروداوه نهټیت: نهگهر
فیر عهون موسای به کوری خوی دابنایه وهک چوون ناسیای
هاوسهري کردی نهوا خودا نهویشی وهکو ناسیا هیدایهت
نهدا، بهلام خودا بی بهشی کرد.

قهدر به نیهتی دلهاکان بهستر اوه، گهشبین بن نیوهش نهیدوز نهوه.

نهو کهسهی کاریکی دهست نهکهویت و له ناخی خویدا پپی وایه
نهم کاره شوومه، دلنایابه ههروا بهسهري نهشکیتنهوه.

و نهوهی هاوسهرگیری نهکات و له دلی خوی پپی وایه
مامهلهیهکی شکست خوار دووه دلنایابه ههروا نهبیت بوی.

با قسه و نیهتتان باش بېت، لهوانیه بههوی زمانتان خیر و
شهرتان بو بېت.

{قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ}

ئەي محمد تۆ سوپازگوزار و سەنا و ستایشی خودا بکە بەلام
زۆربەیان تێناگەن

ئەگەر لە وەسفکردنی خودا ورد بیتەووە بۆ زۆرینەي خەلکی
ئەبینی ئەلێت: نازانن، سوپاسگوزار نین، ئەقلیان پیا ناشکێت.
لەبەر امبەر ئەوش خودا ئەلێت: {وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ}
کەمێک لە بەندهکانم سوپاسگوزارن.

هەر بۆیە بەدوای زۆرینەي خەلکدا مەچۆ
ئیمامی ئەحمەد لە حاتمى پرسى: چى رێگەیهک ههیه تا بگهیهته
ناشتى لای خەلکی؟؟

ئەویش وتی: پارەي خۆتیاں پێ بدەیت و پارەي ئەوان
نەبەیت، نازارت بدن و نازاریان نەدەي، بۆ بەرژمۆهندی ئەوان
هەول بدیت بەرژمۆهندی خۆت لا گەرنەگ نەبێ.

گوڤرايه‌لی هیچ کهسیک نه‌که‌ی که زور سویند به درو بخوات
دروزن بیت کهسیکی بی ریژ و بی نرخ و لاواز و دل لاواز

کاتیک به باشه باسی کهسیک ئەکەیت بەدەگمەن کەسیک ھەیه ئەم
باشەیه بگەینیتەو ھ پی.

كەسە باشەكانى رابردو و راهتبوون كه دەر كا دابخەن بەرۆى
ئەو جۆرە كەسانە.

له‌لای فلان کهسه‌وه هاتم و به خراپه باسی ئه‌کردی

ئەمۇش پېي فەرمو ئايا شەيتان ھېچ نۆردراوئىكى تىرى نەدۆزىھە
جگە لە تۆ؟؟

مهین به نیردرای شهیتان.

{وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ}

خودا فەرمانی به ئیبلیس کرد سوجدە ببات بەلام له فەرمانی
دەرچوو، هەر له‌بەر ئەوەش خودا له رحمةتی خۆی بێ بهری
کرد.

بەلام ئەگەر له ئیبلیس و له کەسیکی نوێژنەکەر وردبینەوه
سەر نچمان رانه‌کیشیت

ئیبلیس رەتی کردەوه سوجدە بو ئادەم ببات،

و نوێژنەکەر رەتی ئەکاتەوه سوجدە بو خودای ئادەم ببات.

تەماشای میهره‌بانی و خوشەویستی بو ئەم ئوممەته،

خودا هەمووکات به‌یانیان و ئیواران بانگی به‌نده‌کانی ئەکات تا
بگه‌ڕێنەوه لای

تاوانیان هەرچەن گه‌وره‌ بێ، و هەرچەن دوربۆین له خودا.

{وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ}

لهکاتی قسهکردن پروو له خهک وهرمهگیره

یهحیای کوری مو عین ئهلیت:

هیچ کهسیکم نهبینیوه وهکو ئهحمهدی کوری ههنبهل

پهنجا سال هاوریهتیمان کرد ،

هرگیز جاریک شانازی به خوی و چاکه و باشیهکانی نهکرد.

خودا لئی خوش بیټ ههمووکات ئهیوت: ئیمه کهسانیکی
لیقهوماوین.

خۆبهکهمزانی:

ئهو پارهییهی لوتبهرزت ئهکات، ههژارییه

ئهو زانستهی خۆتی پی گهوره ئهزانی، نهزانییه

ئهو پلهوپایهیی وا ئهکا دهسهلاتدار بی، بیدهسهلاتیه

ئهو هیزهش که وات لی ئهکا ستهم بکهی، لاوازیه

دهولههمندی و گهورهی و زانست لهلای خۆ بهکهم زانان
ئهدوزیتهو.

{وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ}

ئارامبگره لىسىر ئىو بەلا و ناخوشىانەى كه روبىروت دىن
دلىنبايه ئەمە لە كارە گرنگ و چاكەكانە

ئىمەى مروڧ لەم دونىايە بەيى قەدەرى خوداى مىھربان ڤى
ئەكەين.

ئەو نەخۆشیەى توشت نەبوو نەتەتوانى خۆتى لى لایەدەیت.

ئەو مردنەشى بەسەر ئازىيكتا كەوت ھەر ئەبوو رەببات
ھەر چەن ھەولت بدايە.

و ئەو کارەى لەدهستت دا هەر ئەبوو لەدهستى بدهیت تەنانت
ئەگەر هەموو بەیانیانیکیش پىلاوى بەرپۆبەرەکت پاک
بکەردایەتەوه.

تہماشای پیغمبری خوا (صلي الله عليه وسلم)

ئەوھى توشىت بوو ھەرگىز تۆى لە ھەلە نابوو

و ئەوهشی تۆی لی ههله بوو هه‌رگیز توشت نابوو.

{وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ}
به لوتبهرزی و فهخر و شانازیوه بهسهر زهویدا مهرو خواي
گهوره لوتبهرزهکاني خوشناوي

ئيمامي ئهمهد دابهزي بهرهو بازاری بهغداد
کۆمهليک تهختهي کري و لهسهر شاني ههليگرت
کاتيک خهليکي بهم شيوهيه بينيان بهخيڙاي بهرهو پرووي روشتن.
دوکان دارهکان دوکانهکانيان جيھيشتن
رييوارهکان وهستان سلاوي لي بکهن
ههمووشيان ئهيانوت بهيله من ئهم تهختانهت بو ههليگرم
ئەویش سور ههليگهرا و پر چاوي فرميسک بوو و وتی:
ئيمه بهسهرزمانين ئهگهر داپوشراوي خودا نهبوايه ئاشکرا
ئەبووين.

ئهمهدي کوري ههنبهل خو بهکه مزانيني له پيغه مبهري خوداوه
فیربوو(صلي الله عليه وسلم)

ئەيزانی خوی جله دراوهکاني خوی ئەدوریتەوه و پيشبرکيي
لهگهل عايشههه خيزاني ئەکرد و فرميسکي چاوي سهفیهه
خيزاني ئەسري.

و کاتيک هاوهلان کارهکانيان دابهش ئەکرد لهکاتي سهبريني
نازهليک،يهکيک وتي من سهري ئەبرم ،يهکيکي تر وتي من

کهوئی ئەکەم، پێغەمبەریش (صلي الله عليه وسلم) وتی منیش ئەچم
دار کو ئەکەمەوه.

{مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ}

هیچ وشەیهک له دەمی مروڤ نایهته دەر ئیلا ئەو دوو فریشتەیه
ئاگادارن و ئەینوسن

فریشتەکان تەنها ئەوانە نانوسن که زمانی مروڤەکان ئەیلێن

ئەوانەش ئەنوسن که له تۆره کۆمه لایهتیهکان دای ئەنێی

وشەیهکی جوان ئەچێته ریزی چاکهکانت

و وشەیهکی خراپ ئەچێته لیستی خراپهکانت

و ههموو ئەوانه له دواى مردنت له شوێنى خۆى ئەمێنێ.

هەر لهبەر ئەوه ئەگەر پۆستهکانت به چاکهیهکی نهبراو ه

ناژمێردرێن

لانی کهم هیچ نهبی خراپهیهکی نهبراو ههش جی مههێله دواى

خۆت.

{لا تدري لعل الله يُحدث بعد ذلك أمراً}

تو نازانی لهوهیه خودا لهدوای ئەمەوه شتیک بخولقینیت

هەندیک کات سەختیهکان هێندە زۆر ئەبن لە دەوری مەوێ و
ئەزانیت هەرگیز دەربازی نابیت لێ،

دواتریش پێگهی دەربازبوون لەلای خودای میهره‌بان‌ه‌وه
ئەکریت‌ه‌وه،

کێ پێی وابوو ئەو هاجەر‌ه‌یه‌ی له‌ نیوان سەفا و مەر‌و‌ای ئیستادا
پرای ئەکرد و بەدوای دلوپ ئاو ئەگه‌را بخوریت‌ه‌وه، بیری ئاوی
زەم‌زەم لەژێر قاچی کور‌ه‌که‌یدا ئەته‌قییت؟؟

نەک تەنها تونی‌ه‌تی ئەوانی شکاند بە‌ل‌کو هەموو میله‌تیک لێ
ئەخوات‌ه‌وه تا پ‌و‌ژی د‌و‌ای.

پەر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار بەم شی‌و‌ه‌یه‌ له‌ چاو‌تر‌و‌کانی‌ک‌دا شت‌ه‌کان ئەگ‌ور‌یت،
ئێین قە‌ی‌وم ئە‌ل‌یت: هەموومان کاتی سەخت‌مان هە‌بو‌وه که پێمان
وابوو ک‌و‌ت‌اییه‌ به‌لام ئیستا تەنها یاد‌گ‌ارییه‌.

بێ هیوا مە‌به‌، متمان‌ه‌ت به‌ خوا هە‌ب‌یت چون‌که‌ باش‌ترین عیباد‌ه‌ت
چاو‌ه‌ری کردنی خ‌و‌ش‌یه‌کانه‌.

{إذ قال يوسف لأبيه يا أبتِ إني رأيت أحد عشر كوكبًا والشمس
والقمر رأيتهم لي ساجدين}

یوسف وتی باوکه‌ من له‌ خ‌ه‌ون‌دا بینیم یازده هە‌س‌اره‌و خ‌و‌ر و
مانگ سو‌ج‌ده‌م بو ئە‌به‌ن

جوان لئی ورد بهوه :بهباوکی وت
بزانه نهینیهکانت لای کی باس نهکویت
ههموو مروفتیک جیی متمانه نییه
و ههموو بابهتیک شایهنی باسکردن نییه
بهههموو بونتهوه تیکهلی خهلی مهبه
بهشیک له خوت بو خوت ههلبگره.

{قال رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا}
وتی ئەهی پەروەردگارم من ئێسکەکانم لاواز بوو و سەرم سپی
بوو

هەموو ھۆکارەکانی دنیا بەرووی زەھکەریا وەستان
ئەو کۆریکی ئەویست، بەلام هەموو ڕیگاگان داخراون
ئێسکەکانی بێھێز بوون، سەری هەمووی سپی بوو، خێزانەکە
نەزۆک بوو
ئەهی باشە کۆر لە کوێ بەھێز لەکاتی کەدا هەموو ئەم بەر بەستانە
هەیه؟؟
بەلام زەھکەریا ئەیزانی خۆدا ئەتوانی، و کاتیک دلی خالی کردەو
لەم ھۆکارانە
ئەیزانی هیچ شتیک نەخۆدا دەسلاتی بەسەریدا نەشکیت، ھەر
بۆیە دلی ھۆگری پەروەردگار کرد، لەوکاتە پەیمانیکی جوانی
بۆھات:

{يا زكريا إنا نبشرك بِغُلَامٍ اِسْمُهُ يَحْيٰى}
ئەهی زەھکەریا ئێمە مژدەت پێ ئەدەین بە لاویک کە ناوی یەحیاە.

ھەرکەس بە متمانەو لەگەڵ خۆدا بێت، خۆدا موعجیزە ی بۆ
ئەخولقینیت.

{فافسحوا يَفْسَحِ اللهُ لَكُمْ}

شوین بۆ خەلکی فراوان بکەنەوه له مهجلیسهکاندا خوداش شوین
بۆ نێوه فراوان ئەکات

نایهتیک هاتۆته خوار موه لهسەر بهربلاوی له کۆرهکاندا،

بهلام لهم مانایه قوڵتره

واتا ههرکەسیک یارمهتیدەر بیت بۆ ئەو کەسانەى توشى بهلا و
موسىبهت هاتوون خوداش یارمهتیدەری ئەو ئەبیت.

ههرکەس دلى شکاوى کەسیک چاک بکاتهوه

پهروهردگاریش دلى شکاوى ئەو چاکدەکات

و ههرکەس دلى کەسیک خوشبکات

پهروهردگار دلى خوش ئەکات

ههرکەس ئازارى کەسیک کەم بکاتهوه

پهروهردگاریش ئازارى ئەو کەم دەکاتهوه

ههرکەس فرمىسكى چاوى کەسیک بسپريت

پهروهردگار فرمىسكى ئەو ئەسپريت.

هیچ کەس نیه له خودا میهرهبان تر بیت بۆ مروّقهکان و هیچ

کەسیکیش نییه دلسۆزتر بیت بۆی.

چاکهکارى خراپهکان ئەسپريتوه

{وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا}

همموان له رۆژی قیامهتدا به تاک دین

بهم شیوهیه به تهنها، تاکیک

بی ئهو پاره و سامانهی کۆت کردۆتهوه

و بی ئهو پله و پایه بهرزهی ههتبوو

و بی ئهو خیزانه گهورهیهی ههتبوو

تۆ و کردهوهکانت و پهروهردگار

ئهو کاتهی سولتان سلیمانی قانونی لهسهر جیگهی مردن خهوت

بهوانهی دهورو بهری وت: ئهگهر مردم دهستم له تابوتهکهوه

دهر بهین

با خهڵکی بزانی تهنا ته سولتانیش به دهست بهتالی له دنیا

دهر چوو.

کیشهنیه مروّف کار بۆ دونیای بکات

بهلام بهو مهرجهی ئهو دونیای بیر نهچی

کیشه نیه مالیکی جوان کۆبکاتهوه

بهلام بهو مهرجهی گۆری بیر نهچی.

{قليلاً ما تشكرون}

«کهمتان ههیه که سوپاسگوزار بیت»

یه کییک له پیاوچاکان، سه‌ری که چهل بوو

جهسته‌ی نه‌خۆشی به‌له‌کی هه‌بوو

چاوه‌کانی کویر بوون، ده‌سته‌کانی و قاچه‌کانی ئیشیان ناکرد، هه‌موو
کات ئه‌یوت:

سوپاس بو ئه‌و خودایه‌ی پرهمی لی کردووم و ئه‌و ئه‌ندامانه‌ی پیم
نه‌داوه که خه‌لکانی تر له‌ رۆژی دوا‌ی لیپرسینه‌وه‌یان لی ئه‌کری
له‌سه‌ری.

پیاویک به‌لایدا رۆشت و وتی: کویر، که چهل، نه‌خۆش، شه‌له‌ل

ئه‌ی خودا له‌چیدا پرهمی لی کردووی؟؟

ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتی: ئه‌ی هاوار ئه‌ی پیاو، ئه‌وه‌تا زمانیکی پیم
داوه که یادی ئه‌وی پی بکه‌م، و دلّیکی سوپاسگوزاری پیم داوه، و
جهسته‌یه‌ک که له‌سه‌ر به‌لا و موسیبه‌ت ئارامگره‌. به‌داخه‌وه
خه‌لکی پی وایه که ته‌نها پاره و سامان شایه‌نی سوپاسگوزارین
به‌لام بیریان ئه‌چیته‌وه که دوو چاویان هه‌یه که ئه‌بینی، له‌کاتیکدا له
دونیا‌دا خه‌لکی کویر هه‌ن،

و ئه‌و ده‌ستانه‌ی کاریان پی ئه‌کری، له‌کاتیکدا له‌ دونیا‌دا که‌سانی
شه‌له‌ل هه‌ن،

و دوو قاچ که هاتوچۆی پئی ئەکەى ،لەکاتیدا له دونیادا کەسانىک
هەن نیانە.

هەر بۆیە سوپاس بۆ تۆ خودایە.

{لَتَرْكِبَنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ}

«ئۆه حال لهدوای حال بهسرتانا تیئپهری.

واتا حالتان زوو زوو ئهگوری

لهدوای ناخۆشی دُنیا به خۆشی ههیه

لهدوای نهخۆشی دُنیا به تهنروستی ههیه

لهدوای دابران دُنیا به دیدار ههیه

ئهم دونیا به ههرگیز لهسهر یهک شیواز ناوهستی

ژیانی خهڵکی ئالوگور ئهکری لهنیوان ههزاری و دهولهمهندی

،تهنروستی و نهخۆشی،خۆشی و ناخۆشی،مالئاوای و بهیهک
شادبون.

بهختهوهر ئهو کهسهیه که له ههموو باریکدا لهگهڵ خودا بیته.

{قال سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَّعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ}

«وتی ئهی باوکه ئهچمه سهر یهکیک لهو شاخانه له لافاوکه
ئهمپاریزی و ئاوم پی ناگات»

ئهو کهسهی لهمالی پیغهمبهریک گهوره بوو له لافاوکه نقوم بوو
(کوری پیغهمبهر نوح)

و ئهو کهسهی لهمالی فیرعهون گهوره بوو دهریای لهت کرد به
گوچانهکهی(پیغهمبهر موسا)

گرنگ نیه لهکوی ئهژی بهلکو چۆن ئهژی
سهرهتاکان گرنگ نین بهلکو کۆتاییهکان.

{وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ}

«و من كهسيكى موبارهك و پيروز و پر خير و ماموستاي چاكه
و بهسود ئههم بو بندهكان له هر شويينيكدا بم»

گرنگ نيه له كوئ بيت بهلكو ئهوه گرنگه كه چونيت

كانزاي رهسهن رۆژگار نايگوريت

دهولههمندي و پلهوپايه و پروانامه زياتر خاكى ئهكات

و كهسى پيس هر پيسه چ جا پيلاو بسريتهوه يان وهزير بيت.

له بهنديخانه به يوسفيان وت: ئيمه تو به پياوچاك ئهزانين

و كاتيك لهسهر تهختى پاشاي بوو پييان وت: ئيمه به پياوچاكت
ئهزانين

چاك هر چاكه له هر شويينيك بيت.

فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَ قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

«خیزانه‌کەشی لە سەر سورمانا بەقیژان و بانگکردن هاوار
کردنەوه هات دای بەرووی خۆیدا و وتی: من لە گەنجی منالم
نەبوو ئیستا چۆن لەم تەمەنە پیرە کە پیرەژنیکی نەزۆکم منالم
ئەبێ»

ئەمە سارا بوو ،فریشتەکان مژدەیی ئیسحاقیان بو هینا
لە سەر سورمانا ئەیدا بە دەم و چاوی و ئەیوت پیرەژنیکی
نەزۆک.
چونکە ئەوەشی لە گەنجی منالی بوبی لە پیریدا منالی نابی
ئەی چۆن ئەبێ کە لە گەنجیشدا منالی نەبوبی ئیستا منالی ببی
لەوانەیه ئیستا سەیری حالی خۆت بکەیت
و بلیی ئەی خودا چۆن ئاواتەکان بەدی ئەهینی ؟؟
بەلام دڵنیابە ئەگەر پەرەدگار خیریکی بو تو بوی ،بۆتی
ئەنیری تەنانت ئەگەر لەسەر پستی دۆژمنەکەشت بی.

{والله فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ}

«خوای گهواره فەزلی هەندیکتانی داوه بەسەر هەندیکتاندا لە
رزق و ڕۆزی»

خودا کاتیکی سەرۆت و سامان بە کەسیک ئەدا کە تاوان ئەکات
مانای لاوازی ئەو نییه.

و پاره و سامانی لە کەسیکی ئیماندار نەگرتۆتەوه لەبەر هەژاری
خۆی.

بەلام ئێره شوینی تاقیکردنەوهیه.

پەرەدگار کە ئەبەخشیت خیری تێدایه و کە لێتی وەر ئەگریتەوه
هەر خیری تێدایه.

ئەوهی هی تۆ بێ هەر پێت ئەگات،

ئەگەر هەموو دونیاش ڕیگر بێت،

ئەوهشی بۆ تۆ نەبی ئەگەر هەموو دونیا هەول بدات پێت بدات
بەدەستی ناهینی.

قەڵەمه که بەرز کراوەتەوه و پەرەکان وشک بونەوه.

{يا يحيى خذ الكتاب بقوة}

«ئەي يەحيا ئەو كىتابەي بۆت دېت ،ياخود تەورات بەجدى و ھېز
و عەزىمەت و كۆششەوہ و بەجوانى بىگرە»

ھېزى دەست و جەست نا

بەلكو ھېزى دل و بىر و بىروا

و تۆش كىتەبەكە بەھېزەوہ بگرە

راستگۆبە و ئىمانىكى جىگرت ھەبى لە بىر و باوہرت.

ئەگەر ھەموو كەس لار بونەوہ،تۆ جىگىر بە

و ئەگەر ھەموو كەس كەوتن ،تۆ واز لە چاكەي خۆت مەھىنە

ئەم ئاينە براوہىہ ئەگەر تۆى لەگەل بىت،يان بى تۆ بىت.

تەنھا تۆى خەسارەت مەند ئەبى ئەگەر كاروانەكە نرى كەوت و
تۆى تيا نەبووى.

{المال و البنون زينة الحياة الدنيا }

«مندال و مال و جوانی و پراز او هی ژیا نی دونیان»

ژیا نی له گهل پاره ئاسانتره

و به مندال هوه جوانتره

به لام له واتای ئایه ته که ورد به وه ئه لئ: پراز او هی

نهک نرخ

مروڤ به وه دیاری ئه کری که ئه یزانی نهک به وهی خاوه نیه تی

و به وهی ناو دلی نهک گیر فانی

به میهره بانی نهک ده سه لاتی

به نه رم و نیانی نهک دل ره قی

وهک ئه وانه مه به که حه سودیان به قارون ئه برد له بهر مال و

سامانه که ی

ئهو کاته ی هه موو شتیکی نه ما پراسته که یان زانی

تو له سه ره تا وه بیزانه.

{لاتحسبوه شرًّا لكم بل هو خيرٌ}

«وا مەزانن کە ئەمە شەر و خراپە بێت بۆتان بەلکو بەهۆیەوه
ئەجر و پاداشتی زۆر وەرئەگرن، و ئەمە خێر و چاکەیه بۆتان و
بە خێر بەسەرتان ئەشکێتەوه»

میهره‌بانیه‌کانی خودا زۆرن و ئێمه‌ نازانین

هه‌موو خراپه‌یه‌کیش به‌سەرمان بێت خێریکی تێدایه‌ که‌ دواتر
ئەیزانین

کەش‌تیه‌که‌ له‌ سوره‌تی که‌ف ئەگەر کون نه‌کرایه‌ پاشا زۆرداره‌که‌
ئەبیرد

هه‌زاره‌کانیش سه‌رچاوه‌ی ڕس‌ق و ڕۆزیا‌ن له‌ده‌س ئەچوو

پیاوه‌که‌ ئەگەر نه‌کوژرایه‌، دایک و باوکی ماندوو ئەکرد

ته‌نانه‌ت دیواره‌کش ئەگەر چاک نه‌کرایه‌ مافی دوو هه‌تیوه‌که‌
ئەفه‌وتا

متمان‌ه‌ت به‌ په‌روه‌ردگار هه‌بی، خودای باشه‌کان ته‌نها باشه‌ دینیته
ریت

{يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ}

«خودای گهوره کار و باری ئەم بونەوهره هه‌ئه‌سورپینێ و له
ئاسمانه‌وه بریار ئەدات بۆ زه‌وی.»

خودای گه‌وره کار و بار هه‌ئه‌سورپینێ، ئیتر بۆ دوو دلی
پشت ببه‌سته به د‌ن‌یاییه‌که‌ت له‌ خودا
ئهو نه‌خۆشیه‌ی به‌سه‌رت که‌وتوو، چاره‌سه‌ری لای خودایه
ئهو قه‌رزهی که‌ ماندووی کردووی، دانه‌وه‌ی لای خوداوه‌یه.
ئهو خه‌م و خه‌فه‌ته‌ی ژیا‌نی لی قورس کردووی، نه‌ه‌یشتنی لای
خوداوه‌یه
هه‌میشه‌ بچۆ ده‌رکای ئهو.

که‌سیکی به‌خشنده و میهره‌بان داواکاری خه‌لکی جییه‌جی
ئه‌کات، ئه‌ی چی ده‌رباره‌ی خودا.

{هَذَا مَا تُعَدُونَ لِكُلِّ أَوَابٍ حَفِظَ}

«ئەمە ئەو بەلینانەیه که پیتان دراوه بو هەموو کەسیک که بۆلای
خوای گەوره گەراییتەوه به تەوبه کردن و دەست هەلگرتن له
تاوان، تاوانەکانی خۆی پاراستبێ و لەبیری نەکردبێ و تەوبەیی
لێ کردبێت و پرووی کردبێتە خودا و بەگوێڕایەلی کردنی یان
بەلێن و پەیمانی پاراستبێ و هەلینەوه شاندبێتەوه.»

وشەیی (الأواب) له زمانی عەرەبی زیاده‌ڕۆیی لێ کراوه
و له واتایدا: کەسیک زۆر تۆبەیی کردبێت بو خودا
کورتی نایەتەکه ئەلێت:

ئەگەر تاوانی زۆری نەبوی، تەوبەیی زۆریشی نابێ
نەکهی هەرگیز تاوانەکانت به گەوره بزایی بەرانبەر میهرەبانی
خودا.

و نەکهی به کهمی بزانی بەرانبەر سزای خودا
لەنیوان تکا و ترسدا بمینەوه

تکایەک بو میهرەبانی و ترس له سزاکانی
نەکهی هەرگیز شەیتان وات لێ بکا شەرم له تاوانەکهت بکهی و
نەگەراییتەوه لای خودا

ئەو ناوی خۆی ناوه (غفور) لیخۆشبوو: چونکه تاوان ئەکهین و
ئەگەر یینەوه و لیمان خوش ئەبێ

ئەگەر له رۆژیکدا هەزار تاوانت کرد

هزار جارش داواى لى خوشبون بکه

ھەركەس دلى به ھۆكارەكانى دونيا ھۆگر كرد

خوداش بۆ دونياى جىئەھىلئىت

ھەركەسىش دلى ھۆگرى خودا كرد

خودا ھۆكارەكانى بۆ ئاسان ئەكا

{ذَكَرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكْرِيَا}

«به‌سه‌ر هاتی زه‌که‌ریا پی‌غه‌مبه‌ر، باسی ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگار ته بو
به‌نده و پی‌غه‌مبه‌ر خوی زه‌که‌ریا، که یه‌کیک بوو له پی‌غه‌مبه‌رانی
به‌نی ئیسرائیل، دارتاش بووه خیزانه‌که‌ی خوشکی مه‌ریه‌م بوو
دایکی عیسا. »

زه‌که‌ریا لای خه‌لکی دارتاش بوو

به‌لام لای خودا پی‌غه‌مبه‌ر و نیردرای خودا بوو

نرخت له کاره‌که‌ت و بپروا نامه‌که‌ت نیه

نرخت له‌لای خودایه

له حه‌دیس‌یک هاتوو: هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران شوانیان کردوه

وتیان: تۆش پی‌غه‌مبه‌ری خودا؟

فه‌رمووی منیش شوانیم بو قور‌ه‌یشکان ئه‌کرد به‌کری

هه‌رگیز شه‌رم له کاره‌که‌ت و پی‌گه‌که‌ت مه‌که.

ئه‌گه‌ر پارووی حه‌لال ئه‌خوی، شانازی پیوه‌بکه

{الذين اتبعوه في ساعة العسرة}

«ئەوانەى شوين پيغەمبەرى خوا كەوتن لە غەزاي تەبوك كە
لەكاتى تەنگانەدا كە كاتىكى يەكجار گەرم بو خواردنيان كەم پى
مابوو بە رادەيهەك خورمايان لەت ئەكرد و ئاو نەبوو زۆر تينوو
بوون و دوژمنيش زۆر بەهيز بوو»

ئەم ئايەتە بو هاوہ لان دابەزى لە غەزاي تەبوك
يەكەك لە قورسترين غەزاكان بوو و دورترين مەوداي ھەبوو
كەشيكي گەرمى ھاوين و لە بيابان
سوپاكە ناو نران بە سوپاي سەختى

چونكە پارە و سامان نەبوو تا سوپاكە ئامادە بکريت، لەگەل
ھەموو ئەمانە خودا ھەموو ئەم ناخوشيانەى بە سەختى ناو برد.

كات زوو ئەروات

رۆژەكان وەكو با ئەگۆرين

چاکەکاری و خودا پەرسى تەنھا پاداشتى ئەمىنيتەو

تاوانيش تەنھا سزاكەى ئەمىنيتەو

لەم كاتە سەختانە ئەيانوت: رۆژانىكن و تىئەپەرن ، لەبەهەشت
يەك ئەبينينەو.

{من عَمَلٍ صَالِحاً مَنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلْنُحْيِيهِ حَيَاةً طَيِّبَةً}

«ههركهسپك كردهوهی چاك بكات ئهگهر پیاو بیټ یان ئافرهت به بهمهرجیك باوهردار بیټ ئهوه ئهیزیهنن ژیاننیکى زور خوش قهناعهت و رسقى ههلالی ئهدهینى بهختهوه و سهركهوتوى ئهكهین له دونیادا»

سعیدی كوری جبیر ئهآیت:

ژیاننیکى باش ئهوهیه كه خودا پښووستی مروقت نهكات.

ئهمهش قسهی نازیزمانه:

ژیانى باش ئهوه نیه نهخوش نهكهوى و ههزار نهبى

و ئهوه نیه خاوهن پله و پایه بیت

بهلكو ئهوهیه رازى بیت بهو ژیانهى خودا پښى داوى ههچوننیک
بیټ

ههركات خودا رازى كردى به قهدهرهكانى

سوپاسگوزارى كردى، ئارامگرى كردى لهسهه سهختهكان

ئهوه ژیاننیکى باشى پښى داوى.

لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم

«بئى گومان مروڤمان له جوانترين شيوه و شيواز دروست
کردوه»

جوانترين شيوهو شيواز ماناي قوز و قز زهر د نيه
بهلكو له جهستهدا كه وهكو موعجيزه كار نهكات
جواني وهكو پاره و سامان رسقه،خودا به دانايي دابهشي كردوه
بهسهر مروڤهكان

لوقماني حهكيم تهنها بهندهيهك بوو
بيلالى كورى رهباح رهشييست بوو
بهلام هيچ زيانكي نهبوو بويان
سودى جوانى و قوزى چييه له دلهكاندا له كاتيكا ئاگر نهىخوات
ههرگيز گالته به شيوه و روخسارى كهس مهكه
توش خوت خوتت دروست نهكردوه
نهگهر ريژى دروستكراوهكانيش ناگرى،بهريزبه بهرانبه
دروستكه.

وا مهكه كهسيك رقى له شيوه و روخسارى خوى بيت،تهنها بو
پيكهنين و خوشى خوت
ههنديك جار زمان زياتر له شمشير نازار دهره.

{خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ}

«مروڤ هه له دروست كردنهوه سروشتی وایه كه پهله‌یه‌تی»

بهم شیوه‌یه دروست کړاوین ،بهرگه‌ی چاوه‌روانی ناگرین
ته‌نانه‌ت ئیمه گهوره‌ش ،وه‌کو ئهو مندا‌لانه واین كه کاتیک به‌لینی
شتیکیان پی ئه‌ده‌ین ئیتر ههموو ده‌قه‌یه‌ک پیمان ئه‌لینه‌وه.

ئهم په‌له په‌له به ئارام‌گری ئارام بکه‌نه‌وه.

هه‌ندیک شت هه‌ن هینده په‌له‌ی لی ئه‌که‌ین به ده‌ستی ناهینین
به‌هوی په‌له کردنمان.

جه‌عف‌ری کوری ئه‌بی عثمان ئه‌لی:

له‌لای یه‌حیای کوری مو‌عین بو‌ین ،پیاو‌یک هاته‌ لای به په‌له بوو

وتی :ئهی باو‌کی زه‌که‌ریا شتی‌کم پی بلی تو‌ی پی بناسمه‌وه

ئهو‌یش وتی :به‌وه بیرت بی كه داوات لی‌کردم قسه‌ت بو بکه‌م و
نه‌م‌کرد

ئهو‌یست پیی بلی زانست به په‌له په‌ل ناگات به که‌س.

{وما آمن معه إلا قليل}

«و تنها کهسانیکی کهم باوهریان پی هیناوه»

ئو زانای پهیامبهران بوو نوح بوو

له هزار سال پهجا سالی کهم بوو ئوهنه بانگهوازی کرد

تنها کهسانیکی کهمیش باوهریان پی هینا

ئیمه بهرپرسیارین لهسهر همولدان نهک نهجام

لهسهر ئو ریگهی لهسهری ئهروین نهک گهشتنمان

له حدیسیکدا هاتووه :پیغهمبهریک دیت هیچ کهسی لهگهل نیه

چونکه له روژی دوایدا هر پیغهمبهریک و میلهتهکهی خو

لهگهل نهبییت

و هندیک هن کهس باوری پی نههیناون

نیمای ئهوزاعی ئهلی

عهتای کوری ئهبی رهباح مرد باشتترین زانای سهر زهوی بوو

کهچی کوړهکهی تنها نو کهسی تیداوو.

{ادع إلى سبيل ربك بالحكمة و الموعظة الحسنة}

«تو بانگهزای خه‌لکی بکه بو ریڭهی راستی خوای گه‌وره به
حیکمه‌ته‌وه و به ئامۆژگاری جوان»

هه‌رچهند تو راست بویت و کهسی به‌رانبهر هه‌له‌ بوو
هه‌رچهن تو له‌سه‌ر ریی راست بوویت و کهسی به‌امبهر نه‌زان
بوو

ره‌وشت له‌پیش هه‌موو شتی‌که

دزی‌ک چووه مالکی و کوری دینار ،هیچی ده‌ست نه‌که‌وت بیدزی
مالک بانگی کرد و وتی هیچ شتی‌کی دونیات ده‌ست نه‌که‌وت
بیهیت ئایا شتی‌کت ئه‌وی بو ئه‌و دنیات،؟
ئه‌ویش وتی به‌لئ

مالک وتی: ده‌ست‌نوێژ بگره و دوو رکات نوێژ بکه
کردی دواتر که‌می‌ک دانیش‌ت و له‌گه‌ل خوی بردی بو مزگه‌وت
کاتی‌ک پرس‌یاری ئه‌م پیاوه‌یان له مالک کرد وتی:هات دزی بکات
، که‌چی ئی‌مه دزی‌مان لی کرد.

{عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ}

هەندیک جار ئه‌بی بێده‌نگ بیت

له‌بەر ئه‌وه‌ی هەندیک کێشه‌ قسه‌ چاره‌ی ناکا

ظوا خۆت ده‌رخه‌ نازانیت

وا خۆت ده‌رخه‌ نه‌تدیوه

وا ڕه‌فتار که که گویت لی نه‌بوه

و ببه‌خشه‌ وه‌ک ئه‌وی تینه‌گه‌شتی

پیاویک چوه‌ لات خه‌لیفه‌ مه‌هدی بینی نه‌علیک پێیه‌ و وتی ئه‌مه

هی پێغه‌مبه‌ره‌ (صلي الله عليه وسلم)

مه‌هدیش نه‌عه‌کانی هه‌لگرت و ماچی کرد ده‌ هه‌زار دره‌می دا

به‌ پیاوه‌که

کاتیکی پیاوه‌که ڕۆشت وتی ئه‌زانم پێغه‌مبه‌ر ئه‌م نه‌عه‌لانه‌ی له‌

ژیانیا نه‌بینیوه‌ و له‌پێی نه‌کردوه‌ به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ درۆم به‌خستایه‌وه‌

ئه‌ڕۆشت و لای خه‌لکی ئه‌یوت پێلاوی پێغه‌مبه‌رم بۆ مه‌هدی هێنا

و ڕه‌تی کرده‌وه‌.

{إن تمسكم حسنة تسوهم وإن تُصِبْكم سيئة يفرحوا بها}

«ئەگەر ھەر چاکەیک توشتی ئۆۋە بىٰ لە سەرکەۋتن و
بەھیزبوون ئەوان پېيان ناخۆشە و خەفەتبار ئەبن، و ئەگەر توشى
خراپەيەكيش بن لە نەبونی يان تىك شكان لە شەردا ئەوان
دلخۆش ئەبن پىي»

دلخۆش بوون بە بەلای كەسانى تر سيفەتى دوو پروەكانە
ھەر لەبەر ئەو چۆن حەزت لە خىرى خۆت ھەيە بۆ ھەموو
كەس ئەو ھا بە

و رقتان لە ئازار و نەھامەتى بىت بۆيان وەك خۆتان
يەكئىك لە زاناكانى سەردەمى خۆى ئەلئ:

سى سأل ئەبىت من داواى لىخۆشبون ئەكەم چونكە وتومە سوپاس
خودايە

وتيان چۆن؟

وتى لە بەغداد ئاگرىك كەوتەو چووم سەيرى دوكانەكەم بکەم
پياوئىك پىي وتم: دوكانەكەت سەلامەتە

منیش وتم سوپاس بۆ خوا

لەو كاتەو پەشيمانم چونكە خىرى خۆم ويست و خىرى خەلكم لا
گرنگ نەبوو

{وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ}

«ژیانی دنیا هیچ نییه تهنه شتومه کیکه و مروڤ پی له خشته
نهری و له ریگای راست دهرئه چی له خوی گهره
دوره کهو یته وه پی نه گهر وریا نه بیت»

ژیانی دنیا تهنه خوشیهک و هه وسبازییه کی کاتییه نه مه راستیه
بو نه که سانه ی وریا بن.

هاوړی کهس نییه و له کوتای ریگه که دهست له هه موومان
به نه دا

مروڤی ناقل کهسیکه واز له دنیا بهی پی پیش نه وه ی دنیا واز له
بهی پی.

کاتیک عومهری کوری خهتاب هاته شام به نه بی عوبهیده ی وت
بمانه بو ماله که ی خوت

نهویش وتی: مه گهر بتهوی بگری بو حالم

کاتیک عومهر چوه مایان پرسی: کوا کهل و پهله کانت؟ کوا
خوشیه کانت؟

نه بی عوبهیده وتی: ههر نه وه نه ههیه که نه بیینی

عومهر وتی: نه ی خوراک؟

نه بو عوبهیده قاپیکی هیئا و هندیک نانی تیدا بو

عومهر گریا و وتی هه موومان خوشیه کانی دنیا گوریمانی تهنه
تو نه بی نه بی عوبهیده

ئەبوو عوبەيدە ئەوكات خەلىفەى مۇسلمانان بوو لە شام.

{فدعا رَبَّهٗ اَنِي مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ}

«نوحیش له خوای گهوره پارایهوه :ئهی پهروهردگار ئهوان زال
بوونه بهسهر مندا و من توانای ئهوانم نیه تۆ تۆلهیان لی بسهنهوه
دینهکهی خۆت سهربخه»

له دو عای ئهوه کهسانه بترسه که جگه له خودا کهسیان نییه

ئهوه کریکاره بهسهرمانهی کریکهیت خوارد

ئهوه برایهی بهشه میراتهکهت پی نهدا

ئهوه دراوسییهی زهویهکهیت بهزاند

لهوانهیه تۆ ئهوه شهوه خهوتبی

و ئهویش ههستا بیّت و به دهستنوێژهوه پارابیتهوه وهک ئهم
پارانیهوهی نوح

پهروهردگاریش پارانیهوهی ستهملی کراویکی وهرگرتبیّت

و فهرمانی به فریشتهکانی کردبیّت ئهوه سهربخهن بهسهرتدا

جه عفری بهرمهکی له بهندیخانه له باوکی پرسی

ئهی باوکه ئایا دواي فهرمان کرد و رهتکردنهوه و پاره و سامان
گهشتین نه ئیره؟

ئهویش وتی کورم ئیمه پارانیهوهی ستهملیکراوهکانمان ئیهمال کرد
بهلام خودا پشتگوویی نهخست.

{فَأْتَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا}

{وَلَعَنُوا بِمَا قَالُوا}

«به‌هۆی ئەم قسه و ئیمان هێنان و به‌پر است دانانی پیغمبهر
خوای گه‌وره پاداشتیان ئەداته‌وه»

«نه‌فره‌تی خوای گه‌وره‌یان لێکرا به‌هۆی قسه خراپه‌کانیان که
به‌ران به‌ر خوای گه‌وره‌یان کرد»

هه‌رگیز وشه به‌که‌م مه‌زانه

یه‌ک وشه ئەتوانی بتخاته به‌هه‌شته‌وه

و وشه‌یه‌کی تر بتبات بۆ دۆزه‌خ

پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) به‌ مو‌عازی وت له‌کاتی‌کدا ئاماژه‌ی
بۆ زمانی ئەکرد:

ده‌ست به‌مه‌وه بگره

مو‌عاز وتی: ئایا ئێمه که‌متر خه‌مین به‌ران به‌ر قسه‌کانمان ئەی
پیغمبهری خوا؟؟

پیغمبهر فهر مووی: دایکت ئاگادارت بێ ئەی مو‌عاز

ئایا خه‌لکی له‌ دۆزه‌خدا ته‌نها با‌جی قسه‌ی زمانیان ناده‌ن؟

{قال يابني لا تقصص رؤياك على إخوتك فيكيدوا لك كيدا}

«باوکی پپی فەرموو ئەو کۆری خۆم ئەم خەوێ بۆ براکانت
مەگێڕەوێ نەوێکۆ ئەوانیش لێکدانەوێکەوێ بزانی دواتر لە
حەسودیدا نەخشەو پلانت بۆ دابنێن و لەناوتبەرن»

باسی هەموو ئەو شتانه مەکە لای هەموو کەس کە خودا پپی داوی

هەندێک دەرون نەخۆشە

و هەندێک چاو ژەهراوین

بە سوپاسگوزاری و شاردنەوێ بەرگری لە باشیەکانی خودا بکە

یان لانی کەم لای هەموو کەس باسی مەکە

چونکە حەسود هیچ شتێک هێندەوێ نەمانی نیعمەت دڵخۆشی ناکا

لە کۆندا برا حەسودی بە براکەوێ هات لەبەر خەونیەک تۆ ئەتەوێ

پاریزراو بی لە خەلک؟

{يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا}

«لەو ڕۆژەدا زەوی هەوالەکانی خۆی باس ئەکات»

هەر شوینیک که خواپەرستیت لی کردبی شایهتیت بو ئەدات
و هەر شوینیکیش بی فرمانی خودات لی کردبی شایهتیت بو
ئەدات

شایهتهکانت زۆر بکه

وابکه چوویتە هەر شوینیک سوجدەیهکت لی هەبی

و هەر شاریک چووی بۆی خیریکت لی هەبی

و هەر ناوچهیهک چووی بۆی سەردانی مزگەوتیکت هەبی

ئەم زەویە تەنها خاک و خۆل نیه

بەلکو شایهتی سەرەکیه له دادپەروەرتەری دادگای گەردون

دادگای پەروەردگار.

{فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا}

«سالح و ئەو باوەردارانەى له‌گەڵى بوون به‌ رەحمەتى خۆمان
پرزگارمان كردن لەسەر شۆرى و سزای ئەو پوژە»

جوان لیى وردبەوه «به‌ رەحمەتى خۆمان»

هەر بۆیه ئەگەر دواى ناخۆشى خوشى هات ئەوه به‌ رەحمەتى
خودایه

و ئەگەر چارەسەرت بۆهات دواى نه‌خۆشى

به‌هۆى دەرمان و دکتۆر نییه به‌لکو رەحمەتى خودایه

و ئەگەر کارت دەستکەوت دواى ماوهیهک بى کارى ئەوه به‌هۆى
پروانامه و شارەزایت نییه به‌لکو به‌ رەحمەتى خودایه

و ئەگەر مەنالت بۆهات دواى ماوهیهک دابەران لیى ئەوه به‌هۆى
دەرمان و هیزی خۆت نیه به‌لکو رەحمەتى خودایه

هه‌موو ئەم هۆکارانه نه‌ سود و نه زیانی نیه تاكو خودا نه‌یهوى

زۆر نه‌خۆش هه‌ن سه‌ره‌پرای دەرمان وەرگرتن چارەسەر نه‌بوون

و چەند خاوه‌ن پروانامه بى کاره

و چەن هاوسەر هه‌ن بى مندالن

هه‌موو خێریک که تۆی تێدای به‌ رەحمەتى خودایه،دان به
نیعمه‌ته‌کان بنى له‌لای خاوه‌نى نیعمه‌ته‌که.

{ولقد آتينا داود منا فضلاً يا جبالُ أوبي معه والطيرَ وَالنا لَهُ
الحديد}

«به‌دَلَنِيای نِيْمه فەزَل و چاکه‌ی خۆمان به داود پِيْغهمبەر به‌خشی
که پِيْغهمبەرايه‌تی و زه‌بوور و موَلک و سه‌رباز و ده‌نگخوْشی.
وچه‌ند شتی تریش بوون»

له‌گه‌ل خودا به،خوداش له‌گه‌لت ئه‌بی

مه‌پرسه‌ که‌ی ، له‌کوئ ،چوْن؟

ئهو زاته‌ی ئاسنی بو داود نه‌رم کرد

ئایا ناتوانی دلی خه‌لکت بو نه‌رم بکا؟

ئهو زاته‌ی چیا و بالنده‌کانی هان دا وه‌لامی داود بده‌نه‌وه

قورس نیه لای توْش لای خه‌لک قبول بکات

تو خودا ئه‌په‌رستی ئه‌ویش به‌لینی سه‌رکه‌وتنت پی ئه‌دا

ئهو په‌شکه‌شی خودا بکه که ئه‌یه‌وی،ئه‌ویش ئه‌وه‌ت پی ئه‌به‌خشی
که خوشته‌وه‌ی.

و لما بلغ أشده واستوى آتيناہ حکماً و علماً

» و کاتیک موسا بالغ بوو و پیگهشت و دروستکردنی ږیک و دامهزراو بوو حوکمان پیی بهخشی «

هندیک شت ههیه پیویسته پیش نهوهی بدهستی بهینی پیگهیت

چونکه نهگهر زوو بدهستی بهینی زووش لدهستی نهدهی

نهو زاتهی موسلمانهکانی سهرخست له شهری بهدر، خو نهیواتی
له مهککه سهریان بخت نهوکاتهی لاواز بوون

بهلام سهرکهوتی دواخت تا فیریان بکات

تا پیگهن، و بزائن نهو پهیمهه هلیانگرتووه زور له قورهیش
گهورهتره

پهیمای یهکتاپه رستییه که بو ههموو گهردون بو نهو پهیمه
دروست بووه

نازیم: نهگهر هیلکهیهک بشکینین پیش پیگهشتنی تهواوی نهوی
ناوی نهمری

نهگهر زوو گهنم بدوریتهوه ناکری به نان

نهو خواردنهی بهشی خوی له ناگر وهرنهگری کال دهرنهچی و
ناخوری.

ههموشتی کاتی خوی ههیه پهلهت نهبی.

{إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ}

«ئەجر و پاداشتی من تەنها لای پەروەردگاره»

پرسیار له زانایەک کرا: ئهیا ههیه له رهزیلی ناشرینتر؟

فهرمووی: بهلێ، چاکه کار ئەگەر باسی چاکه‌ی خۆی بکات

خودا له‌بهر چاوت دانێ بو ههموو خێریک که ئهیکه‌یت

چاوهرێی پاداشت له کەس مه‌که

و چاوهرێی باچاکه باسکردنت مه‌که

هه‌رکارێک نیازت بو خه‌ڵک بووبی هه‌ر بو خه‌ڵکه

و هه‌رکارێک به‌ نیازی خودا بیکه‌ی هه‌ر بو خودایه

وتهیه‌کی ئیبن قه‌یم زور ترسناکه ئه‌لێت:

ئەگەر به‌دڵسۆزیه‌وه نه‌تکرد ئه‌وه خۆت ماندوو مه‌که.

{وما تسقط من ورقةٍ إلا يعلمها}

«گه لای هیچ داریک هه لئاوهری ئیلا خواى گه وره زانیاری پییه
گه لای نهو داره کهى پیئه گات و کهى زهره نهبی و و کهى
هه لئاوهری»

نهى چى لهبارهى نهو خیرهى له دلى تودایه؟

نهى لهبارهى نهو خوشهویستییهت بو خه لکی؟

نهى چى لهبارهى دلخوشیت بو سه رکهوتنى خه لک وهک نهوهى
سه رکهوتنى خوت بی؟

نهى چى لهبارهى ئازارت کاتییک ئازارى کهسیک نهبینی وهک
نهوهى ئازارى خوت بی؟

هاوریکهم، پهروهردگار له ئاسمانهوه سهیری ئیمه ناکات

به لکو لا ناخهوه سهیرمان نهکات

ناخت چاک بکه

«شوینیک ههیه له جهسته دا ئه گهر باش بیته هه موو جهسته باش
نه بیته،

و ئه گهر خراپ بیته هه موو جهسته خراپ نه بیته

نهویش دله.

{يَالَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي}

«خۆزگه بۆ ئەم ژيانەى ئەم دونيام کردەوەى چاکم
پیشکەش بکردایه»

ئەمە ئاواتى ئەو کەسانەیه کە لە گۆردان
خۆزگه کردەوەى باشم بکردایه
نەک بلى خۆزگه زیاتر بژیمایه
چونکە ژيانى راستیمان هیشتا دەستى پى نەکردوو
ژيان لەو کاتەو دەست پى ئەکات کە ئەخرینە گۆرەو
ئەوکات یان باخیک لا باخەکانى بەهەشت
یانیش چالیک لە چالەکانى دۆزەخ
سا ئەگەر کردەوەى چاک ئاواتى کەسانى ناو گۆر بیت
تو ئیستا لەو ئاواتەدايت، کردەوەى چاک بکە
هەسەنى بەسرى رۆژیک لەسەر گۆرێک وەستابوو
فەمووى ئەزانن ئاواتى ئەم کەسە چیه ئیستا؟
خەلکى چوار دەورى وتیان: نەگەریتەو و کارى باش بکات
ئەویش فەرمووى: ئیوه ئیستا لەو ئاواتەى ئەودان کەواتە ئیوه
بیکەن.

{وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا}

«هیچ کس نازانی سبهی چی بهسهر دیت و چی بهدهست دینی له
کاروباری دین و دونیای چونکه غهپه و خوا نهبی هیچ کس
غهب نازانی»

دودل مهبه بو داهاتوو

ههولبه رهزامهندی خودا بهدهست بهینی و خهمت نهبی

داهاتوو تهنها بهدهست خودایه

رسقی تو بو هیچ کس تر ناروات

بهلام خودا په‌رستیت جگه له خوت کس تر بوت ناکات

خودات بهسه بو پیدانی رسقت

بهلام داوای ههولی لی کردووی

هر له‌بهر ئه‌وه هینه سهرقالی دونیا مهبه که خودا خوی پیت
ئه‌به‌خشی

که خودا په‌رستی له‌بیر بکهیت له خودا لیتی داوا ئه‌کات

{فَاتَابَكُمْ غَمًّا بَعْمٌ}

«توشی خەم و پەژارەتان ئەکا لەسەر خەم و پەژارە»

تاقیتئەکاتەوه بە لەدەستدان تا بزانییت جگە لە خودا هیچت بۆ
نامینیتەوه

و تاقیتئەکاتەوه بە بێ هیوا بوون تا بزانییت ئارامی و دانیای تەنها
لای ئەوه

بە کەوتن تاقیتئەکاتەوه تا بزانی هەر ئەوه هەلتئەسینیتەوه
بە لا و موسیبهت هەمووکات بۆ تۆ لە سەندنهوه نییه
زۆر بهی بۆ ئاقلکردن و راستکردنهوی ڕیگایه.

{ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا }

«خوای گهوره ئه‌رک ناخاته سه‌ر شانی هیچ که‌سیک ئیلا به
گویره‌ی توانای خو‌ی نه‌بی»

خودا میوه‌یه‌ک ناخاته سه‌ر لقی‌ک که توانای هه‌ل‌گرتنی نه‌بی
هه‌ر مه‌سئولیاتی‌ک خستی‌هتی سه‌ر شانت تۆ توانایت هه‌یه
هه‌ر جه‌نگی‌ک تۆی خستی‌یه‌ ناوه‌راستی تۆ توانایت هه‌یه
هه‌ر خه‌م و دله‌نگیه‌ک توشته‌بووه
له تواناتدا هه‌یه به‌رگه‌ی بگری
سه‌ختی و به‌لاکان به‌هیزت نه‌که‌ن
شوینه‌که‌ی خۆت جی مه‌هێله.

{فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَلِثِّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ}

« ئه‌گەر یونس له‌ناو سکی حوته‌که ته‌سبیحاتی خودای نه‌کردایه
یان نویژی نه‌کردایه ئه‌وا له‌ناو سکی ئه‌و نه‌هه‌نگه ئه‌مایه‌وه تا
روژی زیندوو بوونه‌وه »

له‌کاتی سه‌رفرازی یادی خودای نه‌کرد

له‌کاتی سه‌ختیشدا هه‌ر یادی نه‌کرد

که‌س نیه له‌خودا دلسۆزتر بی‌ت

له‌لای خودا کرده‌وه‌ی چاک بو خۆت هه‌لبگره

ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر که‌وتیته سه‌ختیشه‌وه

خودا چاکه‌کانت نه‌زانی و پرزگارگ نه‌کات.

{فَصَبْرٌ جَمِيلٌ}

«ئارامگرتتییکی جوان ئارام بگرن»

ئارامبگره هاوړیکهم،یادی خودا بکه

،نویژهکانت بکه ،ئازارکانت ههلبگره

چونکه ئهوه تهنه قهدهری خودایه

ژیانی دنیا تهنه تاقیکردنهوهیهکه و تیدهپهړیت

ویستگهیهکه که تا کوتای تونیلهکه لئی ئهمینینهوه

دلنیابه

روژیک دیت لهژیړ سیبهری داریک له دارهکانی بههشت

دائهنشین

لهسر زیان و ناخوشیهکانی دنیا پیدهکهنین

{وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيرًا}

«خوای گهواره پاداشتیان دهداتهوه به بههشت بههوی ئهوهی له
دونیا ئارامیان گرتووه لهسه و ازهینان له شههوت و بهردهوام
بوون لهسه گوپرایهلی و ئارامگرتن لهسه بهلا و ناخوشیهکان
»

ئهمه لهبه ئهوهی نوپزی بهیانی سهخته

و بهروژووبوون ماندوکهه

و چه ج کردن ئازاردهه

و قسهی ههق مهترسیداره

و شههوت بهرگهگرتنی سهخته

و پاره خوشهویسته

و متمانهبوون سهختتره له خیانهت

و چاوپۆشین له ئارهزووهکان

و نهفس داوای خراپه ئهکا

رپگهی بههشت پره له درک

لهکاتییدا رپگهی دۆزهخ زور خوشه

{مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَ فِيهَا نُعِيدُكُمْ}

«لەو زەوی و خۆلە دروستمان کردوون پاشانیش ئەتانگەریننەو
بۆ ناو زەوی کە مردن»

ژیانیکی چر:

زانست، کارکردن، هاوسەرگیری، منداڵ، کۆکردنەوی پارە، دواتر
چی؟

دواتر خۆلمان بەسەرا ئەکەن و ئەرۆن

گەشتەکە دەستپێ ئەکات

یان بۆ بەهەشت یان دۆزەخ

دوونیا تەنھا ڕێڕەویکە بەرەو کۆتایمان ئەبات

ڕێڕەوی خۆت باش هەلبژێرە.

{وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ}

«ئېمە ئىزانىن كە تۆ دۆلت تەنگ ئىبى بەۋەي كە ئىۋان سەبارەت
بەتۆ ئىيلىن ۋە تۆمەتبارت ئەكەن»

پهک وشه‌ی ناخوش نازاری دا

دلی تہنگ بوو به قسہی خراب

لہکاتیڳدا ئهو ییغہمبہرہ

ٺٺي ٺٺو ڪهسانه چي ڪه وهڪ ٺٺو نين

رہحمات، رہحمات، رہحمات

لهو کهسانه‌ی وشه‌کانیان به‌باشی هه‌ئه‌بژێرن

هەر وهک چۆن جل و بهرگیان ههڵئهبرژێرن

لهېمېر نېمېه ی نېزانن قسېمېر د نېش

ريکيوشي يويسته.

هۆکار: {فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى}

ئەنجام: {فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى}

«هەرکەس ئەو مالەى کە ھەيەتى لەپیناو خودا بىبەخشىت و
تەقواى خواى گەورە بکات و خۆى لە حەرام بپاریزی»

«ئەوکات ئیمش کارى چاکە و خیری بو ئاسان ئەکەین»

ئەگەر دونیا زۆر تەنگ بوو لیت، بىبخشە لە پارەکەت و لە دلت
برسیەک تیربکە، یارمەتى دودلیک بدە، کەوتووێک ھەستینەو
سەر پى، قەرزى کەسێک بدەو،

خیر کردن تەنها پارە نییە

چاککردنەوێ دلیکی شکاو خیرە

سپرى فرمیسکی کەسێک خیرە

دلدانەوێ کەسێک خیرە

و ھیچ شتیکیش نییە وەکو بى فرمانى خودا خەم ھینەر بێت

و ھیچ شتیک ئارامى بەدل نادات وەکو خوا پەرستى

ئەگەر دلتەنگ بووی، دلت سەرقال بوو

لپیرسینەو لەخۆت بکە لەسەر خودا پەرستىەکانت.

{فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ}

«يوسف ئەم شتانەى لە دلى خوى شاردهوه و دەرى نەبرى ،و
خەفەتى خوارد لەسەر قسەيان»

راسته ناخوشيهكان ،دلهكان رزگار ئەكەن،برينهكان پاك ئەكەنهوه

برينيش كه پاك بكریتهوه زووتر چاك ئەبیتهوه

بەلام هەموو دۆخێك كاتى ناخوشى نیه

هەندێك كات ئەبى وا خۆت دەرخەى كه له ههچ تینهگەشتوى

لهكاتێكدا هەموو شت باش ئەزانیت

وا خۆت دەرخەیت كه ههچت نهبینیوه لهكاتێكدا هەمووشتت بینى

كەسه باشەكان ئەزانن:بەدەسهینانى خەلكى باشتەر له بەدەسهینانى

هەلهكان

يوسف تەنها لەبەر ئەوه له دلى خوى هیشتیوه چونكه چاوپۆشى

كارى كەسه بەخشندهكانه

{فَلَا يُحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ}

» با قسه كانيان خه مبارت نه كات «

خه لكى هه نديك شتت پى ئه لىن كه له تويا نييه، ئور مه ده وه بو يان

به پيغهمبريان ئه وت جادوگر، شيت، دروزن،

به يوسفيان وت دز

به مريهمى پاكيان وت زيناكار

ئهم راستيه له پيش چاوت دابنى

هه رچهن چاك بيت رزگارت نابى له ده مى خه لك

موسا به خوداى وت:

خودايه ئه مهوئى خه لكى ته نها به باش باسم بكهن

پهروه ر دگار فهر مووى:

ئهى موسا من ئه وه م بو خوم نه كردووه

خه لكى له سه ر خودا ئه يانوت هاوسه ر و مندالى هه يه

ئه تهوئى قسه له سه ر تو نه كه ن؟

{قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ}

«ئەى محمد(صلى الله عليه وسلم)پييان بفرموو ئەم تىكشكانە
بەهۆى خۆتانەوه بوو لەبەر ئەوهى تيرهاويزهكان سەرپيچى
فرمانى پيغەمبەريان كرد.»

ئەگەر خەم و خەفەت بەسەرتدا هاتن بەخۆتدا بچۆرەوه
لەوانەيه خودا بەلات بەسەر بينى بۆ چاک کردنەوهى شتیک که
تەنها بە بەلا چاک ئەکریتەوه
ئەوترى:لەسەردەمى سولەيمان ئاسمان بارانى ناباراند ، ئەویش بە
خەلکى وت با دەرچين و بچين نويز بکەين
لەريگا ميرولهيهکى بينى دەستەکانى بەرز کردبۆوه و
ئەيوت:خوداىه خۆت ئەزانى توشبوون بە بەلا لە تاوانەويه
و تەنهاش بە داواى ليخۆش بوون ئەروات
و ئيمەش يەکیکين لە دروستکراوهکانت
بەندەيهکين لە بەندەکانت
بەهۆى تاوانى مروقەکان ئيمە ماندوو مەکه
سولەيمانیش بە خەلکەکەى فرموو
بگەريئەوه مالهوه خودا دوعاى ئەو ميرولهيهى قبول کرد.

{رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُسِكُمْ}

«پهرو مردگارتان زانتره چی له نهفسی نیوه‌دایه»

ئه‌گهر شتیکت له‌سهر و ترا که له تودا نیه

ئه‌گهر به‌هه‌له له نیازت تیگه‌شتن

ئه‌گهر بریندار کرای به قسه‌کانیان

ههموو ئه‌مانه ناتوانن زیانت پی بگه‌یه‌نن کاتیکی خودا ئه‌زانیت
چی له دلت هه‌یه

و ئه‌گهر ههموو کهس به باشه ناوی بردی و پشتان گرتی و به‌پیاو
چاک ناویان بردی و جلی پیاو چاکانیان له‌بهر کردی

ههموو ئه‌مانه سودت پی ناگه‌یه‌نن کاتیکی خودا ئه‌زانیت چی که
دلتدا هه‌یه

بیرت بی‌ت خودا سه‌یری روخسارمان ناکا

به‌لکو سه‌یری دله‌کانمان ئه‌کات

{إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ}

«گلهیی و گازنده و سکا لام تهنها بۆ لای خودا ئه بهم»

گلهیی کردن له خه لک به زه بییت بۆ ئه هینی

گلهیی کردن لای خودا پرهمهنت بۆ ئه هینی

کهسی لاواز گلهیی خۆی بۆ کهسیکی لاوازی وهک خۆی نابات،
و ههموو کهسیش لاوازه

ههزار گلهی خۆی بۆ لای ههزار نابات و ههموو خه لکی
ههزارن

لاواز هانا بۆ به هیز ئه بات، کهسیش له خودا به هیزتر نیه
ههزار هانا بۆ دهوله مند ئه بات، و کهسیش له خودا ده له مند تر
نیه

له بهردهم خودایه به تهواوی لاوازیت دهر بخه
بگری، گلهیی بکه، بپاریوه

به لام لای خه لک سهرت بهرز بکهوه و دهست به برینه که تهوه
بگره

چاوی به زه ی خه لکی دل شکینه

و خۆ دان به سهر شانه کهسانی تر جوړیکی تری شهل بوونه.

{فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ}

«يادم بکەن يادتان ئەکەم»

نازانين به کاميان دلخۆش بين

يادم بکەن

يان

يادتان ئەکەم

خودای گهواره کاتیک سهپیچی ئەکەیت تهنه شکستی خۆته

و کاتیک گوێرایه لیت بهر رهحمهتی ئەکەوی

ئهمهش جوانترین بهشی خودا په‌رستیه

کاتیک ئەزانیت بهر رهحمهتی خودا ئەکەوی

سهیری دلی کردی، دلێکی باشت هه‌بوو ئه‌ویش خودا په‌رستی بو

ئاسان کردی

جا ئهمه چی پله به‌رزکردنه‌وه‌یه‌که

دواتریش خودا خۆی یادت ئەکات

له نیگای دلت وردبه‌وه، تو به زمانت و به په‌نجه‌کانت یادی خودا

ئەکەوی

و پاشای پاشاکان خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی یادت ئەکات

ئەگەر پیت بو‌ترئ سهرۆکیک یان پاشایه‌ک باسی کردووی ئەفری

له خۆشیا

لهوانهيه ئهه شهوه خهوت لى نهكهوى
ئهى چى ئهگهر پهروهردگار يادت بکات؟

{وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ يَبْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ}

«بئى ئومىد مهبن له رحمهتى خدا، بهدنيايهوه هيچ كهسيك بئى
ئومىد نابيت له رحمهتى خدا تهنهها كهسانى بيباوهر و كافر
نهبن»

ئەوترى :باشترين خوداپهرستى چاوهريکردنى خوشيه
كاتيک هموو ئەوانهى نزىکت واو لى ئەکهن ههست بکهى هيچ
دەربازبونىک نييه
بهلام تو برواى تهواوت ههيه که هموو شتيک له دهستی خودايه
بئى ئومىد مهبن،يهعقوب لهکاتى خوشيدا ئەم قسهيهى نهکرد بهلکو
كاتيک بنيامينى لهدهست لهدواى لهدهستداني يوسف
دواتر تهنهها چهند رۆژيک بوو بۆنى يوسفى بۆهات
چهند رۆژيک دواى ئەوه بوو يوسفى نايه سنگى خويهوه
همموکات متمانهت به خدا ههبن

{ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى }

«خوای گهوره لئی تیکناچیت و ههله ناکات و لهیادی ناکات»

خودا ئهو دلانه لهبیر ناکات که چاکت کردهوه

و ئهو فرمیسکانهی سریت

و ئهو دلتهنگیهی لاتبرد لهسهر کهسانی تر

خودا ئهو کاتانه لهبیر ناکات که به چاوی پر فرمیسک ئهپارایتهوه

و دلنیاوووی خودا وهلامت ئهداتهوه

لهبیری ناکات که ئهتوانی ئهو خراپهی بهسهریان هینای بهسهریان

بهینیتهوه بهلام بیدهنگیت ههلبژارد

ئارامگریهکهت لهبیر ناکات لهکاتی بهلا و ناخوشیهکان

و سوپاسگوزاریهکانت لهکاتی دلخووشی

خۆت بهچاوی خۆت ئهبینی خودا له ئهنجامی ئهمانه چۆن

پاداشتت ئهکات.

و ئەگەر خەلكىش نرخی تۆ نەزانن

ئەوھت بەسە كە خودا ئەيزانن

بى ھىوا مەبە

{قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ}

«کهمیگ له نیوه ههیه شوکرانه بژیږی نیعمهتهکانی خودا بیټ»

خودا هیڼده نیعمهتی بهسهرماندا دا که وامانزانی مافی خوځمانه
چیمان بوی ئهیکرین ، و لهبیری ئهکهین کئ پارهی بو ناردووین
دیین و ئهچین به بههیزی، و لهبیر ئهکهین کئ تهنډروستییهکی
باشی پیداوین

به تهنیشت نهخوشخانهکان ئهروین و لهبیر ئهکهین کئ سهلامهتی
پئ داوین

به تهنیشت بهندیخانهکان ئهروین و لهبیر ئهکهین کئ ئازادی پئ
داوین

له تهلەقزیون مردن و داروخان ئهبینین و لهبیری ئهکهین کئ
پاراستومانی

خراپترین نهخوشی که توشی مروڤ بیټ ئهوهیه هیڼده نیعمهتی
ههبی که ئیتر به نیعمهتی نهزانی

ئو مالهی که ههته نیعمهته، سهیری ئهوانه بکه که لهسهر شهقام
ئهژین

ئو هاوسهرهی ههته نیعمهته ، سهیری ئهوانه بکه که زهواجیان
نهکردوه

ئو مندالهی بهرهو پرووت پرائهکات نیعمهته

سهیری ئهوانه بکه که مندالیان نابی

نوقم بووین له نیعمه‌ته‌کانی خودا

به‌لام که‌مت‌ه‌خه‌مین له سوپاس‌کردنی

بۆیه هه‌مووکات بۆی سوپاس بۆ تۆ خودای، ته‌نها به
سوپاس‌گوزاری نیعمه‌ته‌کان به‌رده‌وام ئه‌بن.

{إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ }

»چاکه کان خراپه کان ئه سهرپته وه و نايه يلايت{

ياساکه زور سادهيه

ئه گهر نه تتواني تاوان له خوت بکهيته وه

به چاکه ده وري بگره

ئه گهر سهيري شتيکت کرد که نابي سهيري بکه ي

دهستنويز بگره و نويز بکه

ئه گهر که سيکت فريودا،خير بکه

ئه گهر شهيتان يه کجار توي بهزاند

ههزاران جوړي خودا پهرستي ههيه که ههقي بکهيته وه

نالە و هاواري توبه کاران خوشهويستتره لاي خودا له خودا

پهرستي پياوچاکان

پياوچاک له وهيه شهيتان تهواو وازي لي هينابييت

به لام نه وه ي تاوان ئه کا هيشتا هيشتا له جهنگدان

تاوان نه يشکيني و خوي دروست نه کاته وه به خودا پهرستي

پي هه لئه که وي له تاوان ،به لام هه خودا پهرستي نه کات

ئه گهر تو تاوان نه کهيت و نه تشکيني

و به خه جاله تيه وه نه چيته وه بهردهم خودا

ئارام بە تۆ باشيت.

{فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ}

«موسا ئاوی بۆ دوو کچهکه دهرکرد و دواتر چووه سیبهری
داریک دانیشته»

چاوهرپی دهستخووشی مهکه بۆ ههموو چاکهیهک که ئهیکهی
و چاوهرپی چهپله لیدانی خهک مهبه
به دلئیکی سپیهوه بژی

ئهوهی پێویستی به یارمهتی بوو یارمهتی بده
ههرکس پێویستی به دل دانوه بوو دلی بدهوه
کهوتوویهک ههستینهوه، لاوازیک سهربه
وا بکه کاری خیر وهکو ههناسهدان ئاسایی بیت لات
ئهگهر خیری کرد یهکسهه چاو لابه
با شکانی ئهو ههزاره نهبینی

پێغهههه موسا چهند مهرد بوو که یارمهتیانی دا و روشت
خوداش پاداشتی کرد به شتانییک که له وشهی سوپاس جوانتر بوو
ههموو کات بیری بیت تو مامهله لهگهڵ پهروهردگاری میهرههه
ئهکههی

{قال لَا تَتْرِبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ}

«پيغمبر يوسف فرموو: ئهمرۆ هيچ سهرزه‌نشت و لومه ناکرین به‌کو لیتان ئه‌بورم، خواي گه‌وره لیتان خوش بی‌ت»

پلانی کوشتنیان بو دانا

دواتر کردیان به دوو خراپه

خستیانه بیره‌که‌وه دواتریش فرۆشرا وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رده‌یه‌ک له بازاردا ئه‌فرۆشری

و کاتی‌ک به داوای لی‌بور‌دنه‌وه هاتنه‌وه لای به‌په‌له لاپه‌ره‌یه‌کی نویی هه‌ل‌دایه‌وه

پیاو‌چاکان به‌م شی‌وه‌یه‌ن، باسی ڕا‌بردو‌و ناکه‌ن

مه‌سعودی هه‌مه‌زانی زۆر له خه‌ڵک ئه‌بوری

کاتی‌ک یه‌کی‌ک به‌هاتایه داوای لی‌بور‌دنی لی بکا

ئهی‌وت: ڕا‌بردو‌و باس ناکری

کاتی‌ک مرد که‌سی‌ک له خه‌ویدا بینی

لێ‌یان پرسى خودا چۆن بوو له‌گه‌ڵت؟

مه‌سعود وتی: له‌نی‌وان ده‌سته‌کانی ڕای وه‌ستاندم و وتی ئه‌ی

مه‌سعود ڕا‌بردو‌و باس ناکری، بچۆ به‌هه‌شت.

{وَلَا تَتَسَوَا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ}

«ئەو فەزڵ و چاکەییەى لەنێوانتاندا ھەبوو ھەبیری مەکن»

مشتومرت لەگەڵ ناکەم

من ناتوانم شمشیر بەسەر کەسێک بەرزبکەمەو ھە
خۆشمویستوو ھە

دایران لێى ئاسان نابێ بۆم، چاکەکانى نێوانمان لەبیر ناکام
کاتیکی شتەکان گەشتن بە رێگایەکی داخراو

شتێک لە متمانە و ریزگرتن کەم بۆو ھە

دەستنوێژیک ئەگرم و نوێژ ئەکەم و ئەلێم

خودایە دەست بەسەر دلی منیش و دلی ئەویش بەینە و بۆ
ھەریەکەمان کەسانی باشتەر بەینە ژيانمان

دواتر ئەپرۆم

{قال أَخْرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جُنْتُ شَيْئًا إِمْرًا}

«موسا وتی نایا کەشتیە کەت کون کرد بو ئهوهی خەلکی ناو
کەشتیە کە نوقم بکە ی بەرستی کاریکی خراپت کرد»

هەزرەتی خزر تاکا پالەوانی چیرۆکە کە نیە

موساش پالەوان بوو

کاتیکی بەخزری وت نابی کوشتیە کە کون بکە ی

چونکە بە شتیکی باش نایەتە بەرچاو

کاتیکی وتی نابی پیاو کە بکوژیت

چونکە تاوانە

مروڤیک بوو خاوەن بناخەییەکی ریک و راست بوو

بێدەنگ نابی لەسەر تاوان

و لەگەڵ خزر ناگونجی هەرچەنە ئهوه ریگیاهی بری تاکو لهو فیر
بیت.

خودایە دنیایەکی وهکو موسامان پی بەدی

کاتیکی دەریای له پیش خوی بینی

و فیر عهونیش له دوا ی بوو

قهومه کە ی وتیان {إِنَّا لَمُدْرَكُونَ}

«ئەوه فیر عهون پیمان گەشت»

موسا وتی:

{كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِي}

«نه‌خێر، من خودام له‌گه‌ڵه‌ ڕیگام نیشان ئه‌دات»

و د‌ل‌نیایه‌ک وه‌کو د‌ل‌نیای پی‌غه‌مبه‌ر (صلي الله عليه وسلم)

کاتێک ئه‌بوه‌کرد وتی

ئه‌گه‌ر یه‌کێک سه‌یری لای قاچه‌کانمان بلات ئه‌مانبێنی

پی‌غه‌مبه‌ر فهرمووی

ئه‌ی ئه‌بو به‌کر خه‌می دوو که‌سته که‌ سێیه‌میان خودایه‌.

{وَفُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۚ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ
قُلُوبِهِا}

«دوای ئهوهی موسا ئاوهکه بردی دایکی موسا دلی بهتال و خالی
بوو هیچ شتیکی تیا نهبوو له کار و باری دونیا، له سهختی و غهم
و پهزار هدا خهریک بوو ئاشکرای بکات بلێ ئهوه کوری
منه، ئهگەر خودا دلی دامهزراو و بههیز نهکردایه»

خودایه شتیکی ئهوها به ئیمهش ببهخشه

دلمان دامهزراو بکه

وهک چۆن دلی دایکی موسات دامهزراو کرد.

{قَد اوتیت سؤلك يا موسى}

«ئەوہی داوات کرد ھەمووم پئی بەخشیت ئەہی موسا»

خودایە ئاوها بە ئیمەش ببەخشە

بۆ ئاواتەکانمان، چاوەرێکردنمان، دلخۆشییمان

کاتیکی لە خەلکی دور کەوتەوہ و تۆ فیرت کرد.

{تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقَنِي بِالصَّالِحِينَ}

«به موسلمانى بممرينه و بمگهينه به پياو چاكان له پيغهمبهران»

خودايه شار او هييهك نه بو ئيمه و نه لهسه ئيمه

ئازارى كهس نه دهين كهس ئازارمان نه دا

كهس بريندار نه كهين و بريندار نه كريين

سوكايهتي به كهس نه كهين و سوكايهتيمان پي نه كرى

خودا تپهر بوونيكي ئاسان

نه چاومان له دهستي كهس بيت

و نه كهس چاوى له دهستي ئيمه بيت

{يُدَبِّرُ الْأَمْرَ}

«خودا کار و باره‌کان به‌ریوه ئه‌بات»

لیره‌دا دل ئارام ئه‌بیتهوه

و ژیان ئاسان ئه‌بی

جا کئ هه‌یه وه‌کو خودا کار و بار به‌ریوه ببات

{فَادَادَ رَبِّكَ أَنْ يَلُغَا أَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا}

«به‌هۆی چاکه‌ی باوکیانه‌وه خودا ویستی تا مناله‌کان بالغ ئه‌بن و
پیی ئه‌گهن ئه‌وکات گهنجینه‌که‌یان دهرکه‌ن»

متمانه‌ت به‌ خودا هه‌بی

له‌ دواکه‌وتنی شته‌کان

ته‌نانه‌ت ئه‌گهر به‌ده‌ستیشی نه‌هینی

له‌وه‌شدا نیعمه‌ت هه‌یه

ته‌نانه‌ت ئه‌گهر نه‌شیزانین

له‌گه‌ل کاتدا ئه‌زانیت که‌ خودا به‌م شیوه‌یه‌ خیریکی زیاتری بۆت
داناه‌ وه‌ک له‌وه‌ی بۆ خۆنت ئه‌ویست

{إني أخاف الله}

«من له خودا ئهترسم»

جوانترین داوای لی بوردن لهسەر شهرکردن له میژوودا قابیل به
هابیلی وت

مههێله ئهوانه وات لی بکهمن له ئاینهکهت بیته خوارهوه ئهگهر
ژیانت لهپیناوی دانهوه

بهلی مروق بی ئاین ئهژی

بهلام قهت بیرت کردوتهوه که چون ئهژی

بهداوی زۆرتترین رادهی خوشی ئهگهری

زۆرتترین ماوه بو مانهوه

بهلام کوتای ریرهوهکه ههر مردنه

بنچینه‌ی چوار خراپه‌که

{يا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ}

«ئهی باوکه به‌کریی بگره تا شوانیمان بو بکا به‌راستی باشت‌ترین
کهسه تا به‌کریی بگرین چونکه زور به‌هیز و ئهمینی»

۱. التّعالی

{أنا خيرٌ مِنْهُ}

«من لهو باشت‌رم»

ئیبلیس ئهمه‌ی وت

۲. الاستکبار

{مَنْ أَشَدُّ مَنَا قُوَّةً}

«کئ له ئیمه به‌هیز‌تره»

عاد ئهمه‌ی وت

۳. الاستبداد

{مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ}

«هیچ شتیکتان پی نالیم تهنه‌ی ئه‌وه‌ی خۆم ئه‌یبینم»

فیرعه‌ون وتی

٤. غرور

{إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي}

«ئەم مالهەم بە لێهاتووی خۆم پەیدا کردووە»

قارون ئەمەیی وت

فلما جاءهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ

«کاتیک موسی چووہ لای باوکی کچہکان و چیرۆکی میسری بو
گیرایهوه پیی وت مہترسہ»

جوانترین شت کہ پیشکەشی کەسیکی بکە ی ئەوہیہ کہ دلی
بدەیتەوہ

سورەتی کەف:

ئەو کەشتیہی کہ ئەگەر کون نەکرایە داگیر ئەکرا
خودا بەلایەکی بچوکت بەسەر دینی تا بەلایەکی گەورەت لی
دور بخاتەوہ

ئەو کەسە ی ئەگەر نەکوژرایە دایک و باوکی ماندوو ئەکرد
کاتیک خودا شتیکت لی ئەستینی دنیابە شتیکی تەرت پی ئەبەخشی
ئەو دیوارە ی ئەگەر چاک نەکرایە مالی دوو ھەتیوہکە ئەخورا
ئەمە چی دلسۆزیہکە خودایە؟

ھەر بۆیە لەگەڵ ھەر کونیک

ھەر لەدەستدانیک

و ھەر نیعمەتیک

بلی خودایە ئارامیمان پی ببەخشە لەسەر ئەوہی خۆمان خیرەکە ی
نازانین.

{يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ}

«ئەيانەوئى بە فووی دەمیان نور و پروناکی خوای گهوره
بکوژیننەوه که دینه‌که‌ی خدا گهوره‌یه، خودای گهوره نور و
دینه‌که‌ی خوی ئەگه‌یه‌نیت و بلاوی ئەکاته‌وه له هه‌موو شوینیک
با کفرانیش پێیان ناخۆش بێت.»

نه قورئان تێک ئەدرئ

نه حجاب لا ئەبرئ

نه بانگدان نامینئ

نه جیهاد ئەهه‌ستئ

کاروانی ئیسلام هه‌ر به‌ریوه‌یه

ئەوه‌ی له‌گه‌ڵیان بێت ئەگات

ئەوه‌ی لێی دوا بکه‌وێت بزر ئەبئ

کەسانی نزیک وتیان {اقتُلْهُ یوسفُ}

«یوسف بکوژن»

بیگانهیه‌کیش وتی {أکرِمِ مَتَوَاهُ}

«پیزی لی بگره»

خۆشه‌ویستی رسقه

تۆش نازانی رسقت ئەکهوێته کام دلّهوه.

{أَحْطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ}

«ئەى سولهيمان من زانيارىيەك ئەزانم كە تۆ نايزانى و من لە
سەبەئەوه هەوالىكى دۇنياكارم بۆت هەناوه »

كاتىك هودهود ئەوى ئەزانى كە پىغەمبەر نايزانى

ئەمە وانەيهكى باشە بۆت:

خۆت بە كەم بزانه

ئەوى لە زانست نايزانين زۆر زياتره لەوى لەسەرى ئەيزانين

وەكو ئەبو نەواس وتويهتى

ئەوى زۆر باسى زانستى خۆى بكات ئەوه نازانیت

شتىك ئەزانیت زۆر شتى تر هەيه نايزانیت.

{فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ}

«کاتیک باوکی رازی بوو لهگهل خویاندا بردیان وه خویان یهکلا
کرده وه و بوچونیان کوکرده وه که بیخه نه قولای بیره که وه »

ئهو مندا لهی خرایه بیره که وه

به سه تله که بهرز کرایه وه

و به نرخیکی هه رزان فروشت

له سه خو ئاماده ئه کرا بو ئه وهی بیته عهزیزی میسر

لا په ره یه کی سهخت له کتیبی زیانت

له وانیه ته نه ئاسانکاری بیت بو جوانترین په ره کانی زیانت
،گومانی باش به خودا به.

{فَامْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِحْ بِإِحْسَانٍ}

«ئەگەر تەلاقەكە ڕەجعی بوو یان ئەوەتا خیزانەكەى خۆى
بەینیتەوه بەلام بەچاكە و هەق و مافى بدات یان یەكجار وازى لى
بیینیت بەلام بەچاكە»

كۆتای پەيوەندییەكان خەمبارم ناكات
ژيان خو هەر كۆتای دیت ڕۆژیک
بەلام شیوازی كۆتایی هینانی خەمبارم ئەكات
حەز ئەكەم لە هەموو پەيوەندیەكانم بە باوەش كۆتایی بیت
وەك بایی مائاواى لە ئازیزیكم ئەكەم لە فروكەخانه
نەك بە بریندارى لى دەرچم
وەك ئەوهى لە شەڕه وه هاتبم.

{وَتَوَاصُوا بِلِحَقِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ}

«ئامۆژگاری یه‌کتر بکه‌ن به‌ حه‌ق و ئامۆژگاری یه‌کتر بکه‌ن به‌
ئارامگرتن»

کاتی‌ک ئامۆژگاریم کردی

پیت نالیم من باشترم له‌ تو

به‌لکو پیت نه‌لیم من باشترم بو‌ت نه‌وی

{يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدًّا}

«لەرۆژی قیامت ئهوهی که تهقوای خوای گهورهی کردووه
کۆیان ئهکهینهوه و بهرهو لای خوای گهوره دین بو بههشتهکهی
خودا بهری ئهخرین»

کیشه نییه ئهگهر کاروانیکت لهدست چوو

که بو لای پاشا ئهچیت

گرنگ ئهوهیه ئهو کاروانهت لهدست نهچیت که بهرهو پاشای
مردنت ئهبا

{وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ}

«ئېلھاممان به دايکی موسا دا و خستمانه دليھوه که دوگیان بوو
،کاتیک له دايک بوو شیری پی بده، نه گهر له سهر بازانی فیر عهون
ترسای بیخه ناو دهریای نیلهوه و مهترسه و دلتهنگ مهبه
نهی گهر ینینهوه بووت و نهیکهین به یهکیک له نیردراوان»

نهی خودا:

نهو دلنیا یه له دلی دايکی موسا دات نا

کاتیک موسای خسته دهریاوه

دلنیا بوو که بوی نه گهر ینیتهوه

نهو دلنیا یه بخه دلی منیشهوه.

مرؤف ھەرچەند باش و چاکەکار بێت

کەسێل ھەر ئەبێت کە رقی لێی بێت

تەنەت پیغەمبەرانی ش ھەموو کەس خوشی نەویستن

{إِنَّ هَؤُلَاءَ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ }

«بەدُنْیا یەوێ ئەمانە کەسانێکی نزم و بێرێز و کەمن»

فیر عەوێ ئەمانە ی لەسەر موسا و هاوێلانی وت

فیر عەوێ ئەمانە بەم شێوەیە بوون هەموکات

بە ژمارە ی شۆنکەوتووکانیان فریو ئەخۆن

{وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ }

«ئەم رۆژانە لە سەرکەوتن و تێکشکان خودا دابەشی کردووە
بەسەر خەڵکدا»

کۆ ئەیزانی کە موسایەک کە کاری شوانی ئەکرد چەندین سأل
دواتر قسە لەگەڵ خودا ئەکات ؟
و محمد (صلی الله علی وسلم)
کە شوانی بو قورەیشەکان ئەکرد
بە کرێیەکی کەم

دواتر ئەبێت بە کۆتا پیغمبەر و کۆتا پیامبەر؟
لەوانەیە جوانترین رۆژەکانی ژیاونت هێشتا نەهاتبن
کەمێک هەولدان

و گومانێکی باش بە خودا
ئەوکات ئەبینی شتانی جوانتر دێت

باشترین نیعمەت که خودا پیتی ببهخشی ئەوێه لای دروستکەر
خۆشهویست بیت

خودا به موسای وت:

{وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي}

«خۆشهویستی خۆم بهسەردا رژاندی»

ئێین کەسیر ئەلێت

هیچ کەس نییه موسای نەبینیی ئیلا خۆشیویستوو

ئێین مەکندر به ئەبی حازمی وت:

خەلکی ئەمبین و دوای خێرم بۆ ئەکەن

نە ئەیانناسم و نە خێرم بۆیان هەبوو

ئەبو حازم وتی: ئەوێه رحمەتی خودایه

{سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا}

«خودای گەوره خۆشی ئەوێن دواتر ئەهلی ئاسمان خۆشی ئەوێن

پاشان خەلکی زهویش خۆشی ئەوێن»

ئەوھى دونىا تەنگى پى ھەلچىئوھ
پى بلى با دو عاكەى يونس بكات
(لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين)

{قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَ حُزْنِي إِلَى اللَّهِ}
«گلهیی و گازندهو سکا لام تهنها بۆ لای خودا ئه بیه»

یه عقوب ئهمه ی وت
کاتیکی کور هکه ی له دهست دا
و چاوه کانی له دهست دا
خوداش ههم کور هکه ی و ههم چاوه کانی بۆ گهرانده وه
ئه وه ی ویستی دلی هه لریژی
با پروو له خودا بکات

خودایه وام لی بکه وهکو نوح گوڤرایهلی فەرمانه‌کانت بم

کاتیکی پیت وت:

{أن اصنع الفلك }

«کەشتیەک دروست بکە»

دروستی کرد بی ئهوهی بلی ئاخر خودایه کەشتی چی کاری ههیه
له بیابان؟

جوانترین نوسراو له نوسراوه‌کانی ئیمامی قوشه‌یری له‌سه‌ر
پیغه‌مبه‌ر سوله‌یمان و هوده‌ود :

{لأعذبه عذاباً شديداً}

« به‌دُنْیا‌یه‌وه ئه‌بێ سزایه‌کی زۆر سه‌ختی بده‌م»

وتی سزایه‌کی سه‌خت

سزاکه‌ش جیا‌کردنه‌وه‌ی بوو له ئازیزی‌ک

چونکه جیا‌بونه‌وه و دا‌بران له ئازیزی‌ک و له مروّف ئه‌کات
هه‌ست بکات له کاتی هه‌ناسه دان ده‌رزیه‌ک له قورگیه‌تی

له رۆژی عاشورا موسا گه‌شته لای ئاوه‌که

هیچ ری‌گه‌یه‌کی ده‌ربازبوون نه‌بوو

ده‌ریاکه له‌پیشینی

فیر عه‌ونیش له دوا‌یه‌تی

به‌نو ئیسرا‌ئیلیش ئه‌لّین:

«تیا‌چوون فیر عه‌ون پیمان گه‌شت»

به‌لام موسا به دُنْیا‌یه‌وه وه‌لامی دانه‌وه و وتی

نه‌خیر خودام له‌گه‌له ری‌گه‌م نیشان ئه‌دا

خودایه دُنْیا‌یه‌کی وه‌کو موسامان پێ‌به‌خشه

و دلسۆزیهک لهسهر بهلین وهکو موسا
و متمانهیهک به تۆ وهکو متمانهی موسا

{إني أخافُ أن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ}

«من ئەترسم لەلای خودای میهره‌بانه‌وه سزایه‌ک به‌سه‌ردا بێت»

جوانترین شیوازی خوشه‌ویستی خوشه‌ویستیه‌که هانت بدات بۆ
خودا په‌رستی

ئه‌وه‌ی رۆژی قیامه‌تی لا گ‌رنگ نه‌بی ئه‌وه‌ تۆی لا گ‌رنگ نییه
ئه‌گه‌ر هاو‌رپیه‌کت له‌ لیوا‌ری تاوان بینی و ئامۆژگاریت نه‌کرد
ئه‌وه‌ خوشه‌ویستیه‌که‌ی تۆ شتیکی که‌مه

ئه‌ترسی هه‌ستی بریندار بکه‌ی، به‌لام ناترسی تووشی دۆزه‌خ
بێت؟

ده‌ستی ئازیزانت بگ‌ره‌ بۆ به‌هه‌شت

هه‌رکه‌ست بینی خه‌ریکی خودا په‌رستیه‌ زیاتر هانی بده
هه‌رکه‌سیشت بینی له‌سه‌ر تاوان بیگه‌رینه‌وه بۆ خودا ته‌نانه‌ت
ئه‌گه‌ر به‌ مل راکێشتوو

عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیز به‌ هاو‌ریکه‌ی وت:

ئه‌گه‌ر منت بینی ریگام ون کردوو

چمکیکی جله‌که‌م بگ‌ره‌ و زۆر به‌ توندی بمه‌ژینه

و پیم بلی عومه‌ر له‌ خودا بترسه‌ رۆژیکی دیت ئه‌مریت

{فَفِرِّوْا إِلَى اللَّهِ}

«بەرکردن بگه‌ینه‌وه لای خودا»

هه‌موو ڕاکردنیک ترسنۆکیت ئه‌سه‌لمیڤیت

ته‌ن‌ها ڕاکردنت بۆ لای خودا ئازایه‌تیت ئه‌سه‌لمیڤیت

ڕاکردن بۆ خودا ڕاکردنی سه‌رکه‌وتنه‌ نه‌ک شکست

و بریاری که‌سی به‌هێزه‌ نه‌ک که‌سی لاواز

هه‌ندیک جووری دیکه‌ی پال‌هوانی هه‌یه:

نه‌کردنی تاوانیک که ئه‌توانی بیکه‌ی، پال‌هوانی‌تیه

به‌شکاوه‌ی بچیت‌ه‌وه به‌رده‌رگای خودا دوا‌ی هه‌موو تاوانیک
،پال‌هوانیه

هه‌ستان له‌جیگا‌که‌ت بۆ کردنی نوێژی به‌یانی پال‌هوانیه

پال‌هوانی نیشان‌دانی ماسول‌که‌کان نییه

عه‌بدو‌لای کوری مه‌سعود ڕۆژیک چووه‌ سه‌ر داریک

هاو‌ریکانی پپی پیکه‌نین چونکه‌ قاچه‌کانی زۆر لاواز بوون

پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)فه‌رمووی: سویند به‌و زاته‌ی گیانی
منی به‌ده‌سته

له‌سه‌ر ته‌رازوو قورستا چیای ئو‌حودیان هه‌یه.

{وَلَا يَكُنْ كَرِهَ اللَّهِ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ}

«به‌لکو خودای گه‌وره پیی ناخوش بوو که ئه‌وان له‌گه‌ل
موسلمانان ده‌رچن بۆ غه‌زا بۆیه دوايخستن و داينيشاندن»

کاتیک خودا به‌کارت ئه‌هينی بۆ خزمه‌ت کردنی ئاينه‌که‌ی
ئه‌وه بزانه خودا سه‌یری دلی کردووی و لیی رازی بووه
مروّف هه‌ر مروّفه نایه‌وی که‌رسته‌یه‌کی پیس به‌کاربه‌ینی له
کاروباریدا ئه‌ی چی له‌سه‌ر خودا له‌کاتیکدا ئه‌و خودایه؟
هه‌رکه‌س له‌سه‌ر ریگه‌ی خودا نه‌بوو ئه‌وه بزانه خودا ته‌ماشای
دلی کردووه

و دوریخستۆته‌وه

حه‌سودی به‌ که‌سه به‌ناوبانگه‌کان مه‌به که‌سه‌ر شتی بی مانا
ئه‌گه‌ر خودا خۆشیبو‌یستنايه له‌ریگه‌ی په‌يامه‌که‌ی به‌کاری ئه‌هينان
حه‌سودی به‌هوانه مه‌به که‌ خاوه‌نی ملیاران دۆلارن ه‌ کاریکی
خیری لی ناکه‌ن

ئه‌گه‌ر خودا خۆشی بو‌یستنايه ده‌سی لییان به‌ر نادا

{فَلَا تَغُرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا}

«به ژيانی دونیا فریوتان نه‌دا و له خشته‌تان به‌ری»

دونیا کورته هر چهن له‌چاوی تودا دوور و دریژ بیت‌هوه

به نوح و ترا، بوچی مالیکت دروست کردووه له قامیش؟

ئه‌ویش وتی: ئه‌مه مالی روشتوو یه‌که

زیاتر له هزار سال ژیا، ژیان به‌لایه‌وه کورت بوو

پیغه‌مه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئه‌یوت: من چیم هه‌یه له دونیا

من لهم دونیایه وه‌کو ری‌یواریکم که‌می‌ک له‌ژی‌ر سییه‌ری داریک

دائه‌نیشی و دواتر جیی ئه‌هیللی

بچوکه هر چهند له‌چاوی تودا گه‌وره بیت

ئه‌گه‌ر ئه‌م دونیایه نرخی باله می‌شوله‌یه‌کی هه‌بوایه لای خودا

قومیک ئاوی لئی نادا به‌کافریک

نامینی هر چهن وا هه‌ست بکه‌ی ئه‌مینیت‌هوه

خه‌لیفه مه‌نسور به‌ره‌بیعی وت: ژیان چهنده جوان ئه‌بوو بی مردن

ره‌بیعی وتی: ژیان ته‌نها به‌مردن جوان ئه‌بی

مه‌نسور وتی چون؟

ره‌بیعی وتی ئه‌گه‌ر مردن نه‌بوایه تو قه‌ت نابووی به‌خه‌لیفه.

{قَوْلُ الْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ}

«ههږه شهی سهخت بو ئهو كهسه دلږه قانهی كه دلیان پهقه
لهأست زیكر و یادی خودا»

كهسیكى سهر پیچیکار ئهبینی خوی به ئهدا به هیزموه و ئهلی
بوچی خودا سزای نه داوم؟

ئهی نهزان، چی سزایهك لهمهی ئیستات سهختره؟

تهر میك به تهنیشتت ئهروات كهچی دهرس وهر ناگری

گویت له ئایهتیک ئهبیّت باسی مردن ئهكات و ترس داتناگری

كهسیكى ههژار ئهبینی دلت بوی نهرم نابی

هیشتناش ئهبرسی کوا سزا؟

چی سزایهك سهختره لهوهی دلی مروّف گورستان بیّت؟

ئیین قهیم ئهیوت: هیچ بهندهیهك سزایهکی سهختتری بهسهردا
نهدراوه له دلږهقی خراپتر بیّت

{وَكَايْنِ مَنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ}

«زۆرىك گيانلهبران همن لهبهر لاوازيان ناتوانن پرسقى خويان
كۆبكهنه و ههليبگرن بهلام خوداي گهوره پرسق و پژوى
ئهوانيش و ئيوهش ئهدات»

سهيرى زيندههوانى نزيكت بکه

بالنده، ماسى، بۆق، مار، بهکترىا، و ههموو گيانههوان

جليکيان نيبه که گيرفانى ههبيت

هيچيان حيسابى بانکيان نيه

گرهنتى تهنروسىيان نيه

موچهى بهسالچونيان نيبه

بهيانيان ههلهسن و دلنيان خودا پرسقيان ئهدات

بۆيه هيچيان له برسا نامرن

خۆت بده دهست خوداوه

ئهوترى پيغههمبهر سولهيمان به ميرولهيهكى وت

چهن دهنك خواردن ئهخۆى له ساليكد؟

ئهويش وتى دوو

خستيه شوينيكهوه لهگهل دوو دهنك خواردن

دواى ساليك هاتهوه بينى يهك دهنكى خواردووه

لئى پرسى که بۆچى

میرو له که وتی کاتییک نازاد بووم رسقم له سهر خدا بوو
دلنیا بوم خدا له بیرم ناکات
به لام کاتییک رسقم به دهستی تو بوو ترسام له بیرم بکهی

{رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ أَنْ هَدَيْتَنَا}

«ئهی پهر وهر دگار دلمان له حق لانه دهی دواي ئه وهی هیدایه تی
دلمانت دا بو حق»

چی پارانه وهیه که!

ئه وهی تامی نزیکي له خودا بکات

ئه ترسی له دووری خودا

بویه داوا داوا له خودا ئه کهمن

بی بهشیان نه کات له نزیک بوون له خوی

چه ند کهس همن له خودا نزیک بوون دواتر دور کهوتنه وه

پییان وابوو دوور و نزیکي به دهستی خویانه

بویه خودا ده گای خوی داخست به رویاندا

کهسی خوا په رست زور زیاتر ئه ترسی له وهی له خوا په رستی
دوور بی

له وهی که تاوانبار له تاوان ئه ترسی

{إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرًا كَبِيرًا}

«ئەو كەسانەى لەخوای گەورە ئەترسن بەزانستەو لەكاتى نەینى
و پەنهادا كە چاوى كەسیان لێو دیار نییە لە ترسى خودا تاوان
ناكەن و خۆیان ئەپاریزن ئەمانە لێخۆشبوونى خوای گەورەیان بۆ
هەیه و خودا لێیان خۆش ئەبێت»

چاوى كەسیان لى دیار نییە

بەلام ئەزانن خودا چاودێرە بەسەریان

وازیان لە تاوان هینا هەرچەند ئەیاننوانى بیکەن

حەز و ئارەزووى خۆیان بەند کرد

وازیان لە سەرپێچى هینا هەرچەنە ئاسان بوو

وازیان لە ئارەزووى خۆیان نەهینا چونکە رقیان لێى بوو

یان وازیان لە پارەى حەرام نەهینا چونکە حەزیان لە پارە نەبوو

بەلكو وازیان لى هینا لەبەر خاترى خودا

ئەیاننزانى خودا ئاگادار و چاودێرە

ئەمە لەخودا ترسانە كاتىك كەس ناتىنینى

{قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا}

«کاتیک ئافرەتی پاشای سەبەء موسلمان ئەبێ پیغمبەر سولایمان
پێی وت وەرە ناو کۆشکەوێ که زەویەکی شوشە بوو ژیری ئاو
و ماسی تێدابوو بۆ ئەوێ توانا و دەسلاتی خوائ گەورە نیشانی
ئەو ئافرەتە بدات

ئافرەتەکی وایزانی ئاو و جلەکانی هەڵکرد تا تەر نبن»

بەلقیس پێی وابوو کۆشکەکی تەنها شوشی و ئاو بۆیە قاچەکانی
هەڵکرد تا جلەکانی تەر نەبن

بەم رادەییە جلەکانی درێژ و داوێشراو بوون

داوێشراوی لەسەرەتای میژوو وەوێ و بەرگی شازنەکان بوو
بەلام خۆڕوتکردن و دەرخستنی جوانی بۆ هەوێسبازەکان بوو

سەیری جلەکانی خۆت بکە و خۆت بپاری بە

ئایا وەکو شازنە بەلقیسی یان وەکو ئەوانی تر؟؟

{وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ }

«دلیانمان به هیژ و جیگیر و ئارامگرمان کرد»

دلّهکان له پری لا ئه دهن، تهنه اش خودا جیگیری ئه کات
هه رچه نه ئیمان له دلت هه بوو هه رگیز مه وهسته له داوا کردنی
جیگیری

ئهمهش دو عای پیغه مبه رمان بوو زۆرکات
ئهی جیگیری دلّهکان، دلم له سه ر دینه که ت جیگیر بکه
له کاتی که دا ئهو پیغه مبه ر بوو و باشتترین دروستکراو بوو
ئه گه ر خودا جیگیری نه به خشایه به دلّهکان
ئهو شهیتان یاری پی ئه کرد

یارانی ئه شکهو ت له سه ر حق بوون شاره که بیان هه مووی
بتپه رست بوون

کاتی که خودا دلیانی جیگیر و ئارام کرد

هه موو شت. ئاسان بوو لایان

و دایکی موسا پیش ئهو ی بیخاته ئاو ه که وه

ئه گه ر خودا دلی ئارام و جیگیر نه کردایه وای نا کرد

بۆیه هه موو کات داوا بکه خودا دلت جیگیر و سه قامگیر بکات

{وَوَجَدُوا مَا عَلَمُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمَ رَبُّكَ أَحَدًا}

«ئەوێ لە دنیا کردویانە لە چاکە و لە خراپە ئەبینن
هەر هەمووی نوسراوە و جێگیر کراوە و پارێزراوە
و پەرەدگارت ستەم لە هیچ کەس ناکات»

ژیانت کتییەکە کە لە رۆژی قیامەتدا لەلای خودا ئەخوینیتەوه
ئاگادار بە نوسەریکی خراپ نەبیت

ئەمڕۆ شتانیک بنوسە کە سبەی شەرم نەکە لە خویندەنەوهی
و لاستیکی داوای لێخۆشبوونیش هەیه کە ئەتوانی تاوانەکانتی پێ
بسریتەوه

و پەرەیی سپی زۆرت هەیه بۆ ئەوێ دیری جوان بنوسی
با لاپەرەکانت خێر بن

با چاکردنەوهی دلی شکاو بن

و چەندین دیر شەونویژ بن

تەنانت فاریزەیهکیش بە رۆژوو بۆت بنوسری

راستە کەس بە هەولی خۆی ناچیتە بەهەشت

تەنانت پیغمبەرش (صلی الله علیه وسلم) بە رحمەتی خودا
ئەچیتە بەهەشت

بەلام کاری چاکە رحمەتت بۆ ئەهێنی.

{وَهْزِي إِلَيْكَ بِجِذَعِ النَّخْلَةِ}

«ئەو قەدى دارخورمايه رابوەشيئە»

خودای گەورە ئەزانیت پیاویک هەرچەند بەهێز بێت ناتوانی
دارخورمايهک رابوەشيئە

ئەى چى لەسەر ئافرەتتیک که تازا مندالی بووه

بەلام کاتتیک خودا بە دارەکه بلی بههژی ...

تەنها وىستى ھۆکارەکان بزانين

و تا فيرمان بکات ھەول دان ئەبى ھەبى

چونکہ پەرورەدگار کرم يان دەنکە گەنم دروست ئەکات بۆ
چۆلەکه بەلام ناىخاتە ھیلانەکەپەوہ

ئەو زاتەى مندالی دا بە مریەم بەبى ھاوسەر

ئەیتوانى خورماى بۆ بەرداتەوہ بى ھەولدانى خوى

بەلام ئەپەوئ ئیمە ھەول بەدەين

و بشزانين ئەوانە تەنها ھۆکارێکن نە سود و نە زیانى نابى بى
وىستى خودا.

{يا لَيْتَنِي مَتُ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا}

«مريهم ئاواتى خواست كه پيش ئهوهى ئهمهى بهسهر بئيت
بمردايه تا خهلك گوماني خراپى پى نهبهن خوزگه من شتيكى
بئريز بوومايه هر باس نهكرامايه»

ههنديك سات بهسهر مروف دييت كه دونيا لهبر چاوى تهنگ
ئهبيت

وا ههست ئهكات ههموو ئهم گهردونه لهسهر سنگى ئهون
بههوى بى ئيماني نيبه، بهلام ژيان رهق و ناخوشه
مريهم ئيمانىكى تهواو متمانهيهكى تهواوى به خودا ههبوو
به خوداي وت :

كورىك به بى باوك لهدايك ئهبى و ئهيهينم بو لاي ئهو دلرهقانه
دونيا لهبر چاوى تهنگ بوو

ههنديك كات روداوهمكان ئهمانشكين

و روژانيكى سهخت بهرى ئهكهين

وا ئهزانين ههرگيز تيناپهريت

مروف بوونى خوت بژى ئهگهر لاواز بووى يان بههيز بووى
بهلام له ههردوو حالتهكه متمانهت به پهروهردگار ههبيت.

{فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا}

«له خوار هوهی داره که جبریل یان عیسا بانگی کئی کرد (خهفت نهخوی) نهوه پهروه دگارت کانیا و جوگهله ناویکی لهژیړتهوه دهر کردووه و تیئهپهړی لهو نهوه بخو»

نهگهر کهسیک پیویستی به دلنهوای ههبی لهکاته سهختهکان

نهوه مریه می نیماندار باشتیرین کهس بوو

لهکو تایدا مژدهی پی درا، نیمهش پیویستمان به دلدانهوهیه

نهگهر مروقیکت بینی ماندوو بوو دلی بدهوه

دلی ږاگره تا دیسان بژیتهوه

نهبوبه کرد باشتیرین کهسه دواي پیغهمبران و باشتیرین نیمانی ههیه

به لام پیغهمبر له نهشکهوته که دلی دایهوه و وتی

نهی نهبوبه کرد خه می دوو کهسته که سییه میان خودایه؟

نهبوبه کر خه مبار مه به خودا له گه لمانه

ته نانت پیغهمبریش کاتیک خه دیجه مرد و مامی مرد و باشتیرین جهنگاوه ری لهدستدا

خودا ناگاداری خه م و دلشکاویهکانی بوو

نهوکات بوو که خودا له نیسرا و میعراج بردی بو لای خوی تا دلی بداتهوه

هەندیک جار دونیا هێنده لیت تەنگ ئەبی هەموو دونیا ناتوانی
دلت بدەنەوه.

{إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ}
«ئەمڕۆ من پاداشتی ئەوانم دایەوه بەهۆی ئەو ئارامگرتنە ی لە
دونیا ئارامیان گرت ئەوان ئیستا براوەن و سەرکەوتوو و
سەرفرازن»

ئارامگرتن لەپێناو خودا خوداپەرستیهکی گەورەیه

ئارامگرتن لەسەر سەریچیهکان

ئارامگرتن لەسەر خودا پەرستی

حەز و ئارەزووت بەند بکەیت

لەکاتییدا ئەتوانی بیکەیت

چاوت داپۆشی لەسەر بینینی حەرام

هەموو ئەمانی ئارامگرتن لەسەر تاوان و پاداشی لای خودا

نوسراوه

خێر بکەیت لەکاتییدا پارەت زۆر خوشئەوێ

و هەستی بۆ نوێژی بهیانی لە کاتییدا خەوی بهیانیان زۆر خوشە

و لەگەڵ دایک و باوکت چاک بیت لەکاتییدا هەموو ژيانت ئالۆزە

ئەمەش ئارامگرتنە لەسەر خوداپەرستی

و پاداشی لای خودا ههیه

{رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي}

«ئهی پەروەردگار لێم خۆشبه و مولکێکم پێ ببەخشە که تایبەت
بێت بە من و لەدوای من بە کەسی تر نەدریت»

سولهیمان دوعاکە ی بە داوای لێخۆشبوون دەست پێ کرد

ئەمەش تەنھا کاری پیاو چاکانە

چونکە هیچ شتێک نییه وەک تاوان ببێتە ھۆی قبول نەبونی دوعا
لەوانەیە کاتیەک بەندەییەک داوایەک لە خودا ئەکات تەنھا تاوانێک
ریگر بێت لەوێ پێی بگات

ئەگەر قبولبوونی دوعات دواکەوت بەخۆتدا بچۆرەو

سەیریکی ئێو تاوانانە بکە که نوقم بووی تییدا

ھەرگیز وامەزانە بۆیە پێت نەدراوە چونکە داوای زۆرت کردووە
،هیچ شتێک زۆر نیە لای خودا

سولایمان داوای کرد جن خزمەتی بکات و زمانی ئازەل بزانیت
و بە لەخزمەتی بێت

خودا ھەمووی پێی دا بەلام پێش ھەموو شت داوای لێخۆشبوونی
کرد

ئەو پارەيەى لوتبەرزت ئەکا ھەژاریە
ئەو بېروا نامەيەى لوتبەرزت ئەکات نەزانییە
ئەو پلەوپایەى لوت بەرزت ئەکات شکستە

{قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ}
«بەستومانە گەنجیک ھەيە بە خراپە باسی خواکانی ئیمەى
کردووە ناوی ئیبراھیمە»

ئىبراھیم لای ئەوان تەنھا گەنجیک بوو
بەلام لای خودا ئوممەتیک بوو
لەبەر ئىبراھیم یاساکانی گەردونی گۆرى
خستیانە ئاگرەوہ کەچى بۆى بوو بە ئارامى و ساردى و سەلامەتى
سارای ھاوسەرى تەمەنت گەورە بوو پیرىژن بوو
خودا چاکى کردەوہ بۆى و ئىسحاقى پى دا
بەدوای نرخى خۆت مەگەرى لەچاوى خەلکى
نرخت تەنھا لای خودایە.

{فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ}

«ئارام ئه‌گرم به ئارامگرتنێکی جوان که هیچ گلهیی و گازندهی
تیا نه‌بێ له‌ خواي گه‌وره داوای یارمه‌تی له‌ خودا ئه‌که‌م بۆ ئه‌و
وه‌فه‌ی ئێوه ئه‌یلێن»

سه‌لام و ستایش بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی هه‌مووشت به‌ جدی وه‌رناگرن
ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌وتنێک ناگرن
و له‌گه‌ڵ هه‌موو وشه‌یه‌ک ناوه‌ستن
و هه‌له‌کانیان به‌ خه‌تای که‌سانی تر نازانن
ئه‌وانه‌ی ئه‌زانن ژيان ڕه‌ش و سپیه
و خراپه‌ش به‌شێکی لێی هه‌روه‌کو چاکه
ئه‌وانه‌ی بڕوایان وایه ئه‌مه ته‌نها ڕێگه‌یه‌که
و ڕازی بوونی خودا باشت‌ترین ڕێگه‌یه‌که بێگ‌ریته به‌ر

{وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ}

«خوای گهوره شایه‌نتره که لئی بترسی»

دواتر

خودا په‌رستی پیش داب و نه‌ریت

حه‌رام پیش عه‌یبه

راست‌گویی پیش دهر‌خستن

کاری راست پیش کاری روژانه

خودا پیش خه‌لک.

ته‌نها تو خودایه نازاری دلی یه‌عقوبت ئه‌بینی کاتییک وتی

{إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَ حُزْنِي إِلَى اللَّهِ}

«گله‌یی و گازنده و سکا‌لام ته‌نها بو لای خودا ئه‌به‌م»

خودایه به‌شییک له‌و نازاره له‌دلی مندایه ئیستا

به گه‌وره‌ی و ره‌حمه‌تی خوت

چون خوشی یوسف‌ت خسته دلی یه‌عقوب

خوشیش به دل من بدیت

درهنگ وه لامدانوهی پارانهوکان

لهبهر ئهوهی که پلهوپایهیهک ههیه لای خودا که ئهبی پئی بگهیت
و هیشتا پئی نهگهشتوی

و لهبهر ئهوهیه که دلرهقیهک له دلت ههیه

خودا ئهیهوئ نهرمی بکات

وه لامدانوه دوا ئهخات

تاکو به پارانهوه ههموو لایهکی تاوانهکانت بگریت

و ههموو لوتبهرزی دلت بهتال بکاتهوه

و ههرجاریک ههستت کردووه که تو له کهسانی تر باشتیریت

و ههموو تاوانییک بهچاوی کهم سهیرت کردووه نهک رحمهت

له دواي ئهوانه وه لامت ئهداتهوه

خودایه پهنات پی دهگرین لهوهی قاچهکانمان لار بیتهوه

دوای جیگیر کردنی

و پهنات پی دهگرین که خو مان ئهوانه بکهین

که ئاموژگاری خه لکمان کردوه که نهیکهین

پهنات پی دهگرین که خودا پهرستیهکانمان

لوتبهر زمان بکهین

پهنات پی دهگرین که به چاوی رق سهیری تاوانباران بکهین نهک

رحمهت

پهنات پی دهگرین له نیعمهتیک لوت بهر زمان بکات

پهنات پی دهگرین

و له ترسی تو ههر بو لای تو را دهکهین

لهسەر پيڤه مبهەر موسا:

{فَالْقِيَهُ فِي الْيَمِّ وَ لَا تَخَافِي}

«بيخه دهرياکهوه و مهترسه»

ئهمه بۆ دايکی بوو

{لَا تَقْتُلْهُ}

«مهیکوژن»

ئهمه دايکهکهی تری بوو

{إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ}

«خوشکهکهی بهدوای دا رۆشت تا بزانی له کوێ ئهوهستیت»

ئهمه خوشکهکهی بوو

{يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ}

«باوکه بهکریی بگره تا شوانیمان بۆ بکات»

ئهمه هاوسهرهکهی بوو

هیچ پیاویکی مهزن نیه ئافرهت له پشتهی نهبویی»

{إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنِ اللَّهُ مَعَنَا}
«کاتیک به هاو له که ی وت دلتنگ مبه خودا له گه لمانه»

هەندیک قسه وهکو باوهش وایه
هەندیل وشه هەن وهکو باوهش وان
ژیانمان لی تهنگ ئەبی
وشه یه کی میهره بان له هاو رییه ک فراوانی ئەکا
هەندیک جار دلمان ئەشکی
دهستی کی میهره بان له خوشه ویستی که وه چاکی ئەکات
هەندیک جار دلە کانمان خەمبار ئەبن
باوهشی که سیکی نزیکی به سه بو باشبونی
ئیمه لهم دونیا یه تهنها میوانین
بویه ناگاداری یه کتر بن

{وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلِ}

«خوای گهوره قهدهغه کرد که شیری کهسی تر بخوات»

کاتیک موسا برسی بوو

دهنگی گریانی کۆشکی فیرعهونی پر کرد

همموان بهزهییان پّیدا نههات

بهلام نهو پهروهردگاره‌ی شیری نهوانی لی قهدهغه کرد

میهره‌بان تر بوو بووی

ویستی بیباتهوه لای دایکی خوی

نهگهر نّیمه میهره‌بانی خودامان بزاییبایه له‌گه‌ل ههر له‌دهسدانّیک

نهوه ریگاگان زور ئاسان نه‌بوو بوّمان.

{فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا}
«بهریکهوتن تا چوونه دئییهکه ئهوانیش ږهزیل و چروک بوون و
ږهتیاڼ کردهوه میوانداریان بکهڼ»

کاتییک نرخت نازانن

بیرت بیت موسا و خزر کهس نهبوو دهرکایان لی بکاتهوه و
لهتیک نانیاڼ پی بدا

ئهوهت بهسه که خوت بناسیت با ئهوانیش نهزانن

و سهرت بখেیته سهر سهرین و ویزدانن نارام بیت ئهگر
تومهتیشیاڼ بو کردی.

کاتیڤک موسا پښت

مالی نه‌بوو

کاری نه‌بوو

هاوسه‌ری نه‌بوو

خیریکی کرد و چووه بهر سیبهریک دانیشته

دهسته‌کانی بهرز کرده‌وه و وتی

{رَبَّ اِنِّی لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرِ فَقِیْر}

«نهی پوره‌دگار خیرم پی بکه زور پیویستم به خیر و چاکه‌ی
تویه»

خوری نه‌و پوژه ناوا نه‌بوو

مالی دهست کهوت، کاری دهسکهوت، هاوسه‌ریشی دهستکهوت

نهم دوعایه بکه‌ن دوا‌ی ههموو خیریکی

ههركات دونيات لى تهنگ بوو بىرت بىت
چۆن كهشتيهكهى نوح لهنيوان شهپولهكاندا وهكو چيا ئههات و
ئهچوو

چۆن ئيبراهيم له ئاگر پاريزرا
چۆن يونس له سكى حوتهكه رزگارى بوو
موسا چۆن دهرىاي لهت كرد به گوچانهكهى
جوانترين شت له خوشيهكانى خودا
ئوهويه كه دواى ئوهى ههموو دهركاكانت لى دائهخرىت دىت
و له دلى بهندهدا تهنها خودا ئهمينىتهوه.

به يهك دوعا

خودا ههموو زهوى نوقوم كرد بۆ سهركهوتنى نوح

به يهك دوعا

خودا پيرهژنيكى نهزوكى چاككردهوه بۆ زهكهرىيا

بهيهك دوعا

خودا سكى نهههنگى كرده شوينيكى پاريزراو بۆ يونس

بهيهك دوعاى ئيبراهيم كه وتى:

{فاجعل أفئدةً من الناس تَهوي إليهم}

«والله دلى خهلكى بكه دليان راکيشى بۆ لای ئەو ماله بۆ ئەوهى

حهج بکهن و عيبادهتى توى لى بکهن»

مهککه تا ئيساش ههموو کەس دلى بوى ئەچى

متمانەت هەبى که دوعا ههموو پهرش و بلاويهکان رىک ئەخات

خودایه ئارامیهک لهسهر فهرمانهکانت وهکو ئارامگری هاجهره

ئیراهیم خوی و کورهکهی له بیابان جیهیشت

له چهمیك نه ئوی لی بوو نه کس

ئهم ههموو وردهکاریانه کهی گرنه نهبوو

یهک پرسیری کرد

(به فهرمانی خودا جیمانههی؟)

کاتیك ئیراهیم وتی بهئی

هاجره وتی برو بهخوا خودا نامنفهوتینی

ئای خودایه دلیکی ئوها

ئیمانیکي ئوها

دلنیایهکی ئوها

ئارامگریهکی ئوها

عەرشی بەلقیسی لە یەمەنەوه هیئا بو بیت المقدس به
چاوتر وکانیک دواتر وتی

{هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي}

«ئەمە فەزلی خودایە بەسەر مەوه»

زولقەر نەین

ئاسنی هیئا و کردی به ئاگر هەمووی بەتال کرد

بەندیکی دروست کرد که یەئجوج و مەئجوج نەینە دەرەوه لیی

دواتر وتی {قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ رَبِّي}

«ئەمە ڕەحمەتی پەروەردگاره»

بۆ ھەر پېویستیھکت داوات له خودا کرد و وازت له خەلکی ھێنا

بۆ ھەر ئاواتیک که به خودات سپارد

بۆ ھەر داواپهک که داوات کرد تو لهبیرت کرد به لام خودا
لهبیری ناکا

بۆ ھەر شتیک که ئهوهنه به دل و یستووته گریاوی بۆی

بۆ ھهموو ئهمانه به دلدنیایهوه بلی

{يَا أَيُّهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ}

«خوای گهوره بهدی ئههینیت هیچ شتیک له خودا ناشاریتهوه»

یهکهمین چهکی بی وینه لهسەر زهوی بهکارهاتیی دوعا کردن
بووه

به وردی ئهو پرۆزه ی نوح دهستهکانی بهرز کردهوه و وتی

{رَبُّ لَا تُذِرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنْ كَافِرِينَ دِيَارًا}

«ئهی پهروهردگار لهسەر پرووی زهوی هیچ کافرێک مههێله»

ئاگاداری ئهو کهسانه به که تهنهها خودا پشت و پهنايانه

و تاکه چهکیان دوعا کردنه

{اقرأ باسم رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ}

«بخوینە بەناوی ئەو خودایەیی دروستی کردووی»

هیچ کەس لە دانیشتوانی سەر زەوی نەئەزانێ ئەو شەو زەوی
لە دیداریکە لەگەڵ ئاسمان

کەس نەئەزانێ لە ئەشکەوتیکی تاریکی مەکەوێ پڕوناکیەک
دێت کە هەموو زەوی پڕوناک ئەکاتەو تا هەتا هاتەیه

زەوی تینوو بوو بۆ ئاسمان

جبریل کە زیاتر لە ۵۰۰ سال بوو بە فرمانی خودا نەهاتبۆ سەر
زەوی

ئەم هەسارەیه پڕ بوو لە گومرایی

بەشیکی کە خاوەن کتێبهکان کە کتێبهکانیان سوتاندبوو

بەردیکیان ئەتاشی و ئەیانپەرست

لەو کاتەدا خودا ویستی سنور بۆ هەموو ئەمانە دانێ

بۆ کەسیک لە ئەشکەوتیکدا پێی ئەوتری «بخوینە»

ئەو هەتیوێی کە دایک و باوکی نەبوو ئیستا پرینیشاندەر ئەبێ بۆ
باوکەکان و ژیاڵی دایکەکان پێک ئەخات

ئەو شوانەیی شوانیی ئەکرد بۆ قورەیشەکان لەپیناوی پەرە پارەیهک
ئیستا شوانداری هەموو مەوقایەتی کەوتە سەر شانی

ئەو هاوسەرەیی بە پارەیی خێزانەکەیی ئەژیا ئابوری هەموو دونیا
پێک ئەخات.

راستگۆی دهستپاک لهم شهوه دهست ئەکات به کار بۆ
ئەمانەتەکە

ئەشکەوتەکە تاریک بوو، ئەویش قوڵ بو بۆوه و سهیری ئاسمانی
ئەکرد لێوهی

و بیابانێکی لمی و له نهفسی خۆی ئەیوت ئەم دیمەنە له
دروستکردنی بەردێک بێت که قورەیش خۆی دروستی کردووه و
خۆیشی ئەپهرستی

و جبریلی له پیش خۆی بینی

بئ پێشەکی وتی بخوینە

محمد ئەلئ: خویندەوار نیم

دوبارە ی ئەکاتەوه: بخوینە

محمد ئەلئ: خویندەوەر نیم

بۆ سییەم جار ئەلئ: بخوینە

محمد ئەلئ: چی بخوینم؟

جبریل توند ئەیگوشی و ئەلئ

{أقرأ باسم ربك الذي خلق}

لهم ئايهته فيرى چى ئهين:

يهكه:

يهكه وشه قورئان «بخوينه» بوو نهك نوڭز كردن يان رۆژوو
گرتن

واته خودا پهرستى پيوسته زانست و زانيارى پيشى بكهوت

نوڭز كردن بى زانست و زانيارى وهكو ريارميهكى لى ديت

و رۆژوو گرتن وهكو ريجيم كردنيك

سورانوه و تهواف كردن وهكو كيشداگرتنيكى لى ديت

نهوت جيهاد بكه چونكه جيهاد بى زانست ئهيانكات به بكوژ و
كوژراو

پي نهوت بازرگاني بكه چونكه بى زانست هلال و حرامى
تيكل يهكرد

خودا به نهزانينهوه ناپهرستري

ئهو كتيبهى به « بخوينه » دهستى پى كرد رازى نيبه بهوهى
خويندهوارهكاني نهزان بن

دووه:

كاتيك له ئهشكهوتهكه هاته خوارموه ئهلهزى له ترسا و ئارهقى
ئهكرد ، نهچووه لهى همزهى مامى كه پي نهوترا راوچى
شيرهان تا بپاريژي

نهچووه لهى هاوري دلسوزمكهى ئهبو بهكر تا دلى بداتهوه

نهچووه دار الندوه که قور هیشیهکانی لیبوو تا پرسیان پی بکات

چووه لای خهدیجه ئەو ههم مامی بوو ههم هاورپی ههم
عهشیرهتی

خهدیجه ههموو پاره و سامانی خوی ئەخسته دهستی چونکه پیی
عهیب بوو ژن و میردیک لهسەر ههمان جیگه بن بهلام پارهیان
جیا بیت

بوو بوو به باوکی که خوی نهیبینیوو

بوو بوو به دایکی که بهمندالی لهدهستی دابوو

بوو بوو به باپیری که بهخیوی کرد

بوو بوو بهو خوشک و برایانهی که هرگیز نههاتنه دونیا

و زۆریش دلسۆز بوو بۆی

تا ئەو هه‌بوو زه‌واجی له‌گه‌ڵ کەسی تر نه‌کرد

هه‌ندیک ئافره‌ت ئافره‌تانی تر ته‌نها ئەکه‌ن به‌ ژماره‌یه‌ک و
به‌له‌ده‌سدانیان ههموو ئافره‌تی دونیا وه‌ک یه‌ک ئەبن بۆت

عائیشه ههموو کات غیره‌ی لی ئەکرد له‌کاتیکدا ئەو له‌ گۆردا بوو

ئهیوت هیشتا باسی ئەو ئەکه‌ی له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی خودا باشتری پیت
داوه‌؟

پیغه‌مبه‌ر ئهیوت: سویند به‌خوا له‌ خه‌دیجه‌ باشترم پی نه‌دراوه

ئای له‌و وه‌فایه

کاتیک ته‌مه‌نی بوو به‌ ٦٠ سال هاوریکانی خه‌دیجه‌ بوبون به‌ ٨٠
سال

عەباکەى دانا تا ئەوان دانیشن لەسەرى و ئەیوت ئەوانە ھاورپى
خەدیجەن.

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ {

دونیایەک یوسفی تێدا فرۆشرا

و نوح بە درۆ خرایەوه

ئێبراهیم خرایە ئاگرەوه تێیدا

موسا بە سیحر تۆمەتبار ئەکری

محمد تێیدا بەرد باران بکری (صلی الله علیه وسلم)

ئایا چاوەڕوانی ئەوهی لى ئەکەى دەست بەسەر شانی تۆدا بەینى؟

ئەم ھەسارەیه کۆسپه

لە ڕەحمەتى خۆى کردویەتى شوینى چاندن نەک دورینەوه

ئەوه بچینه کە حمز ئەکەى سبەى بەرت بێت

واز لە خەلک بینه

ئێستا کارى چاک، ئالۆزیه

ئەوهى دەست بەدینی بگریت، جدییه

ئەوهى جیهاد بکات لەپیناو خودا، تیرۆرستە

و ئەوهى ئەچیت بۆ مزگەوت ، ئەلین هیچ شوینى تری نییه بۆى

بچیت

قورئان خوین لایان دواکهوتوویه

هەرچهنده ئییه ئهو ئومهتهین که پیمان و ترا بخوینه

خۆت بیت و ئهوان وازت لی بینن زۆر باشتیره لهوهی وهک ئهوان
بیت و واز له خۆت بینیت

{قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى}

«مەترسە ھەر تۆ زال و سەرکەوتوو و بلندی تۆ ئەیبەیتەو بە
ئیزنی خودا»

تاوان ئەگەر شەرەکش بەدەس بەیانی
بەلام حەق جەنگەکە ئەباتەو

نەمرود شەرەکە ی بردەو

بەلام ئیبراھیم جەنگەکە ی بردەو

فیرعون شەرەکە ی بردەو

بەلام موسا لە جەنگەکە سەرکەوت

محمد(صلی اللہ علیہ وسلم) لە مەککە دەرچوو بەدزیەو لە
تاریکیدان

بەرۆژی ڕوناک گەرایەو بۆی و لە ھەر چوار دەرکاکە چوو
ژورەو

بەو فریو مەخۆ کە ستەمکار شەڕیک بباتەو

یا. حەق جەنگەکە ی نەبردۆتەو ھیشتا

خودا کەوتنی ستەمکار دوا ئەخات چونکە ئەیەو بێتە دەرسیک

سەرکەوتنی حەقیش دوا ئەخات چونکە ئەیەو پاکی بکاتەو

ئەگەر ستەم گەشتە لوتکە ئەو سەرکەوتنی حەق نزیکە

بیرت بیت تاریکترین بهشی شهو ئهو کاتهیه که کهمیک پیش
روژه لاتنه

{فَنَافِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ}

«له تاریکیدا هاواری کرد پەروەردگار هیچ پەرستراویک بە هەق
نییە شایەنی پەرستن بێت جگە لە تۆ بەراستی من لە ستەمکاران
بووم»

بابەتەکە هەرگیز لەبارەى مۆم و گۆپ نەبوو
بەلکو دڵەکان بوو

هیچ زیانت پێ ناگەیەنی ئەگەر هەموو دونیا ڕوناکیەکان بەروتدا
بکوژیننەو لەکاتیکی ڕوناکی لە دڵدا هەبێ
و سودی بۆت نابێ ئەگەر ڕوناکی خۆر و مانگ لەسەر شانەکان
بن ئەگەر دڵت تاریک بێت
سەیری یونس بکە سێ تاریکی کووۆو لێ:

تاریکی شەو

تاریکی دەریا

تاریکی سەکە نەهەنگ

ئایا هیچ زیانی پێ گەشت؟

هەر تاریکیەک لە دڵدا نەبوو ئاسانە

سەیری ئەو بکە نێردراوی خودایە

تا نه هی له درۆ و کاری خراپه و ږییا بکات
کاتییک تور ه ئه بوو خودا تور ه ئه بوو
کاتییک له سکی نه ههنگدا بوو بانگی پهر وه دگاره نه کرد

یونس چهند به ږیزه وه داوای یار مه تی نه کرد
مونا جاته که ی چنده جوان بوو
به وه له خودا نزیك نه بیته وه که کهم و کوریه ک له خویدا ههیه
نهک به کاره چاکه کانی
نیمهش نه گهر دوو ږکات نویژ بکهین وهک نه وهیه به هه شتمان
مسو گهر کرد بی
سهیری دل ه کانتان بکهن سودی هه سارهیه کی ږوناک چیه
له ږوژی دوایدا له کاتییکدا دلت تاریک بیت

{فلما وضعْتُها قالت رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَأَنِّي سَمِيتُهَا مَرْيَمَ وَ إِنِّي أُعِيدُهَا بَكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ}

«کاتیک مندا له‌که‌ی بوو بینی کچه وتی نه‌ی په‌روه‌ر دگار نه‌مه
کچه خه‌فته‌ی خوارد، خوای گه‌وره خوی باشت‌ر نه‌زانیت
دایکی وتی نه‌ی په‌روه‌ر دگار کچ وه‌کو کوږ نییه ناتوانی خزمه‌تی
مزگه‌وت بکات
من ناوی نه‌نیم مريم په‌نات پی ده‌گرم له شه‌یتانی نه‌فره‌تلیک‌راو لیی
خودایه خوی و نه‌ه‌کانی بیاریزه
»

نه‌م قسانه له‌سه‌ر زمانی هاوسه‌ر عمران
که‌چی نه‌و کچه نیستا ئایه‌تیکی قورئانی له‌سه‌ره
چیرۆکه‌که به کورتي تا تییگه‌ین:
هاوسه‌ری عمران دواي چه‌ندین سأل مندا لی نوو
نه‌زی کرد نه‌گه‌ر خودا کوږیکی پی بدات ته‌نها بو خزمه‌ت‌کردنی
مزگه‌وت گه‌وره‌ی بکات
به‌لام کچی بوو

له‌و سه‌رده‌مه‌دا ناگونجا ئافره‌ت نه‌گه‌ر بو خودا په‌رستنی‌ش بوایه
جیابوایه‌ته‌وه له دایک و باوکی و خزمه‌تی مزگه‌وت بکات
به‌لام چونکه عمران به‌ریز بوو لایان به‌خیره‌اتنی مریه‌میان کرد

ويستيان بزائن كي مريهم بهخيؤ نهكات
چونكه ههموويان نهيانويست لاي نهوان بيت
وتيان چند قهلهميك نهخينه ئاوهوه هي كي وهستا نهو كهسه
مريهم گهوره نهكا

سي جار دوبارهيان كردهوه همر زهكهر يا دهرچوو
زهكهر يا ميڤردى پورى مهر يهم بوو بويه نهو لهگهل خوى بردى
ليڤردها نهى نايهته ههيه
{وليس الذكر كالأنثى}
«كچ وهكو كور نييه»

لهناو خهلكى وا بلاو بوو كه نهى نايهته شوين و مهكانهتى نافرته
كهى نهى خيى
و كور بهباشتر دانهيت
بهلام نهى تيگهشته ههلهيه
نهگهر نايهتهكه بيوتبا كور وهكو كچ نييه
نهوكاتيش نهوترا كچ به باشتر نهزانرى
بهلام نايهتهكه واتاي نهوهيه پياو له ههنديك كاردا له نافرته
باشتره
و نافرته لهههنديك كاردا له پياو باشتره
و كاتيك خودا نهليت نافرته بونهوهر يكي سهنجراكيشه لاي پياو

له پرووی دروستبونی جهستییهی و دهرونی
چونکه خودا ئافرەتی پی تایبەتە
تایبەتی پلەو پایەیه نەک کەمی
ئەوانەیی داوا ییەکسانی مافی پیاو و ئافرەت ئەکەن ئەگەر بزانی
یان نەزانی ئافرەت کەم ئەکەنەوه
بەلام پیاو پیاو و ئافرەتیش ئافرەتە هەریەکیان شیواز و
دروستبونیان جیاوازه
و کار و باری ژیانیشیان لەگەڵ جهستیەیان ئەگونجیت
کاتیکی ئیسلام جیهاد کردنی لەسەر ئافرەت لا برد ئەمە مانای
کەمی ئافرەت نەبوو
بەلکو بەرزی و بەرزی ئافرەتە
چونکه ئافرەت لە ئیسلامدا زۆر ناسکە
کار و باریکی هەیه که لەگەڵ ئەم ناسکیەیی ئەگونجی که خودا
بۆی هەلبژاردووه
ناخۆشترین قسه به ئافرەت بوتری:تۆ وهک پیاویت
ئافرەت تو پرە ئەبیت و زۆری پی ناخۆش ئەبی
نەکا لەبەر ئەوهی پیاو ترسناکه
بەلام ئافرەت ئەزانی جۆانترین شت که هەیبی ئافرەتی و
خانمیەتی

بهائی پیاو وهکو ئافرەت نیه
ئێوه بهم دێره بهرز و بهرێز ئەبن
ئێوه له روخساردا جوانترن له پیاو
و ههست و میهرهبانیتان زیاتره
و راستگوترن له خوشهویتسیدا
ئارامگرتن لهسهر کار و باری خێزان
ئەتوانن بهرگهی تورهبون و بۆله بۆلی پیاو بگرن
و من سویند ئەخۆم ئەگەر پیاو بیتوانییا دوگیان بیت و مندالی ببیت
پیاو لەتوانایدا نهبوو له یهک مندال زیاتر بهیئێ
بهلام ئافرەت گهوره و بههێزه
مردن ئەبینی لهکاتی مندالبوون
بهلام ههموو کات حزئهکات ههستی دایکایهتی دوباره بکاتهوه
و ژیان ببهخشیت بهم ههسارهیه
ئیمه له خۆل دروست کراوین
کار ئەکهین، ماندوو ئەبین، دهر بهدەر ئەبین، و بهر ههممان ئەبی
ئێوه له ماسولکهیهک دروستکراون له نزیک دل
بۆیه بهخوشهویستییهوه ئەژین
بۆیه شیتانه ئاشق ئەبن
ئافرەت له یهک پیاودا ههموو دونیا ئەبینی

لهکاتیکدا یهک پیاو ههموو ئافرهتی سهر زهوی بهشی ناکات
بهقسهکانیان فریو نهخۆن که ئهئێن ئهبی ههمان مافتان ههبی
لهگهڵ پیاودا

ئێوه شایهنی جیاوازی بونن تایهبتبون

ئێوه لایهنی ناسکی و جوانی و شیرینین بۆ مروقایهتی

ئهم ههسارهیه پێویستی به پیاوی زیاتر نییه

ئهوهنده پیاوهی ئیستا بهسه

جهنگاوه و بازگان و کریکار و ئهندازیاری بهسه

بهلام خوشهویستی کهمه

ئێوهش خوشهویستی بنچینهی هیزهکهتانه

مههیلن خانمیتان لێ بدزن بهناوی یهکسانیهوه

به ئافرهتی بمین و شانازی بکهن

ههروا ناسک بمین

بههرگری له ئافرهت بوونی خۆتان بکهن

{وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ
السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ}

«ئافره ته که ویستی خراپه له گهڵ یوسف بکات

ئه گهر به لگه ی خوای گه وره ی نه بینیا یه ئه وای یوسفیش دلی به لایدا
ئه چوو

به راستی ئه و یه کێک بوو له بهنده هه لێژیراو و دلسۆز و چاک و
پاکه کانی خودا»

ئهمه یه کێکه له و ئایه تانه ی که زۆر رای جیاوازی له سه ر هه یه
راسته هه موویان له سه ر ئه و نه که یوسف خراپه کاری نه کرد به لام
رای جیاوازیان هه یه له رونه کردنه وه ی دا
هه ندیک پێیان وایه یوسف دلی به لایدا چوو به لام خودا
هو کارێکی بو نارد تا دور که وێته وه
هو کاره کهش بینینی وێنه ی یه عقوب بو وه
ئه ی زمان چی ئه لی له م باره یه وه؟

یه که م

ئه لهم یه کێکه له زمانه کان وه کو زمانی عه ره ب به واتای قسه
کردن له گهڵ نه فسی خۆت

واتا پێش رودانی هه ر شتێک

ئه مه ش مانای چاکه یه لای عه ره ب

زیاتر ورد ئه‌بینه‌وه له‌سه‌ر قسه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)

له‌باره‌ی ئه‌م زمانه

هه‌رک‌ه‌س له‌ نیه‌تی نه‌فسیدا ویستی چاکه‌یه‌ک بکات به‌لام نه‌یکرد

هه‌ر به‌ چاکه‌ بو‌ی ئه‌نوسری

واته هه‌رک‌ه‌س نه‌فسی خو‌ی به‌ چاکه‌ پ‌ی‌گه‌ی نیشان بدا و نیازی

کردنی هه‌ب‌یت

واتا ئه‌مه له‌ ق‌ال‌بی بیرو‌که‌دایه نه‌ک کردار

به‌لام کردار دوو هه‌لب‌زاردنی هه‌یه:

یه‌که‌م ئه‌یه‌و‌ی بیکات دوو‌میش یان دود‌له یان نایه‌و‌ی

ئه‌وه‌ی زو‌له‌یخا له‌ بیرو‌که‌ ده‌رچوو بوو به‌ کردار ئه‌م ئایه‌ته‌ش

ئه‌یسه‌لم‌ین‌ی:

{أنا راودته عن نفسه}

«من داوام له یوسف کرد کاری خراپه‌م له‌گه‌ل بکات»

ئه‌ی نه‌فسی یوسف چی وت؟

ئه‌گه‌ر خودا بیوت‌با: زو‌له‌یخا یوسفی ویست بو‌ کاری خراپه‌ و

یوسفیش ویستی به‌الم هه‌ردوکیان له‌ نه‌فسیان

ئه‌وه هه‌ردوکیا. یه‌کسان ئه‌بون

به‌لام خودا ئه‌ل‌یت:

{وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّاٰی بُرْهَانَ رَبِّهٖ}

«نەفسى زولەيخا ويىستى و يوسف يوش نەفسى ئەيويىست ئەگەر خۇدا
بەلگەي نىشان نادايە»

لېرە راستى دەر ئەكەي
لە ئايەتەكە پېشكەوتتېك و دواكەوتتېك ھەيە
كە زۆر كەس لېي بى ئاگايە
بەواتەيەكى تى ئايەتەكە نەفسى يوسف ئەي نەيىست ئەگەر
خۇدا بەلگەي نىشان نەدابا
وەكو ئەو ھەيە بىيىت ئەگەر ئەو جەلە ئەو ھا گران نەبوايە ئەمكەرى
ئېھ بەلام خۆ نەمكەرى

نەفسى يوسف يوش زولەيخا نەيىست
لەو ھەيە يەككە بلى ئەي بۆ خۇدا راستەوخۆ وای نەوت ئايا
ئەو ھا ئاسانتەر نابوو؟
وەلام: نەخېر

چونكەي ئەگەر بوترايە: نەفسى زولەيخا ويىستى بەلام نەفسى
يوسف نەيويىست

لېرە لە پرووى زمانى عەرەبىيەو ماناكە تېك ئەچوو
و لەو ھەيە بوترى نەيويىستو ھە چونكە شلەزاو ھە
يان لە ھاسەرەكەي ترساو ھە يان شۆك بوو ھە

ئايەتەكە بۆ پاكبونی يوسف دابەز يوه نهك زيادكر دنى گومان
لهسەرى

دووهم:

دیینهوه سەر ئايەتەكە:

{كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ}

«ئەمەش بۆ ئەوهی له کارى خراپ و کارى پيس بپاريزين»

سەیری وردی دەرپرێههكه بکه:

تا له کارى خراپ بهدورى بگزين

نهوت تا کارى خراپ لێى دوربیت

چونكه خراپهكه دواى يوسف كهوتبوو

نهك يوسف دواى بکهویت

سێیهم:

کوژتای ئايەتەكە خودا وهسفی يوسف ئەكات

خودا ئەفەرموى {إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ}

جياوازی ههیه له نێوان وشەى (مُخْلَصِينَ) و (مُخْلَصِينَ)

وشه‌ی یه‌که‌م به‌مانای که‌سیک دیت که

دلسۆز بیّت بوّ خودا و خودا پهرستی و هاوه‌لی بوّی دانه‌نابیّت
ئهو که‌سانهن که خودا پهرستی‌ه‌کانیان زیاتره له تاوانه‌کان به‌لام
ئه‌کردی توشه تاوان بین

وشه‌ی دووهم که‌سیکه که خودا پرزگاری کرد بیّت

و ئهم وه‌سفه بوّ ههموو پیغه‌مبه‌ران به‌کارهاتوه
کاتییک خودا باسی موسای کرد ههمان شتی وت که له‌سه‌ر یوسف
وتی

خودا پرزگاری کرد و نیردر اویکی باش بوو

{وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ}

«ئەي ئادەم خۆت و حەواي خيزانت نيشتهجي بن له بههشت بهويستی خۆتان ژيانتيكى خوش بهسەر بيهن ويستتان له چيه له بههشت بيخۆن بهلام لهم داره نزيك مەبنهوه و زولم و ستهم له نهفسى خۆتان مەكهن»

تهنانهت بههشتيش شويى تاقيکردنهوه بوو

كه ئەوى شويى ههميشهيه

ئەي چي لهسەر زهوى كه تيدهپهريت

بهلام سهيري رحمەت و بهزهيهي خودا يەك داريكى حەرام كرد كهچي ههموو دارهكاني بههشتي پيدان

بهلام شهيتان هەر وابووه ،حەرام جوان ئەكات لهپيش چاوى خەلكي

لهگەل ئەوهي تهنهه درمختيک بوو و هيچ جياواز نهبوو له درمختهكاني تر

بهلام شهيتان ههستيارترين دهماري مروّف نهگريت

ئادەم به ژياني ههتا ههتاي فريوي خوارد

خودا له بههشت گرهنتي برسي نهبون و داپوشراوي بو كرد

ئەي ئەم دونيايه كه خودا کردويهتي به پرهرهويكي تيپهروو

شويى ماندوو بوون

شوینی نهخوشتی و پیری

بهلام ههمان چیرۆکی کۆنه

فراوانبونی ههلال و کهمی ههرامهکان

بهلام ئیبلیس ههلالهکان لهچاوی خهڵک تهسک ئهکاتهوه

کاتیکی خودا ڕیبای ههرا م کرد زۆر ڕیگهی ههلالی تر ههیه بۆ
پاره پهیا کردن

بهلام ئیبلیس و امان لی ئهکا ههست بکهین ئهوه ئاسانترین ڕیگهیه

کاتیکی مهشروبی ههرا م کرد زۆر خواردنهوهی تر ههیه بهلام
ئیبلیس لای خهڵکی جوانی ئهکا

کاتیکی گوشتی بهرازی ههرا م کرد زۆر گوشتی تر ههیه

بهلام ئیبلیس و ئهکات ههست بکهین ههرا م خوشتیه

کاتیکی زینای ههرا م کرد زهواج ههیه

بهلام ئیبلیس ئهوه جوان ئهکات له چاوی خهڵک

ئهگهر به ناچاری دهرکرا بین له بهههشت

ئهوه ئیمه لهسه زهوین

و دوو ڕیگهی ههیه

ڕیگهی بهههشت و ڕیگهی دۆزهخ

خۆتان ڕیگهی خۆتان ههلبژیرن.

{وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ
مُسْتَوْدِعَهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ }

«هیچ نازهلایک نییه لهسەر زهوی ئیلا رسق و رۆزی لهسەر
خوای گهورهیه و رسق و رۆزی ههموویان ئەدات و شوینی
نیشتهجیونیان لهناو رحم یان لهسەر زهوی ئەزانیت
و ئەو شوینه ئەزانئێ که ئەچنه ناوی و بۆی ئەگەرینهوه که مردنه
ههموو ئەمانه له کتییکی ئاشکرا تۆمار کرداوه»

زۆرتین شت که مروڤ بهدوایدا رابکات رسقه
بهلام ههرچهند رابکات هەر ئەوهنه‌ی پێی ئەدرئێ که بۆی نوسراوه
و ئەو شته‌ی زۆر لێی رانهکات مردنیته‌ی
بهلام ههرچهند رابکات هەر ئەوهنه‌ی ئەژێ که بۆی نوسراوه
پیش ئەوه‌ی وهکو میوان بینه‌ی سەر زهوی ههم رسق و ههم
مردنمان نوسراوه
و میوان له‌وه زیاتری پێی نادری که خاوه‌ن مال ئەیه‌وئ پێی بدات
و تهمهنی زیاتر ناکات له‌وه‌ی که خاوه‌نی ژیان پێی داوه
ئارام بن و ورد ببه‌وه:

دهنکیک گهنم له ولاتیکی ئەچینری
ئەکرئ به نان له ولاتیکی تر
دواتر دیته دهستی تۆوه تا بیخویت

چونكه وا بۆى نوسراوه كه تۆ بيخۆى

بهم شيويه هزاران كهس كار دهكهن تاكو ئهو بگات به تۆ

و تۆ و هزاران كهسى تر كار دهكهن تا بگات به كهسيكى تر

ئەگەر بێت مەروەف لە پەسەكەى پەبەكات بەهەمان شيوهكه له
مردنى پەبەكات

ئەوا پەسەكەشى وەكو مردنەكەى دواى ئەكەوى

{وَمَا مِنْ دَابَّةٍ}

«هیچ گیانداریک نییه»

له زمانی عهه بیدا ههموو ئهوانه ی پی لهسه زهوی بنیین
گیاندارن

وهک چۆن ههموو ئهوه ی له زهوی بهرزتر بیت ئاسمانه
و رَسقی ههموو خه لک پیکه وه تهنها په رهیه که له کتییی رَسقی
رَسقه کان که په روهردگار دایناوه

ئهگهر ئیمه حصوت ملیار کهس بین

ئیمه کهمترین ئومهتین لهسه زهوی

به رانبهر ههر مروقیک زیاتر له هزار میرو له هیه

{إِلَّا عَلَى اللَّهِ رَسْقُهَا}

«رَسقی تهنها لهسه خودایه»

ههموو ئهوانه ی که رَسقیک بو کهسیکی تر ئهکریت تهنها
هۆکار یکن

ئهو رادهیه و بهو چۆنیهتیه ئهیکرن که خودا نوسیویهتی

فریشتهکان باران ئهبارینن به لام یهک دلۆپ ناباریت بی ویستی
خودا

و ئەو خێرەى ئەىخەیتە دەستى هەژاریک پرسیکە خودا خستیهتی
گیرفانت

هه‌موو شتێک به وردی نوسراوه، پشوو بده

{وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا}

«کەسیکی خاوهن پله و پایه بووه لای خودا و خودا دوعای قبول
کردووه»

ئەمە پێوه‌ری خودایه نه‌ک خه‌لکی

نوحیان به درۆزن زانی

ئێبراهیمیان خسته ئاگره‌وه بیسووتینن

ویستیان موسا بکوژن

سالحیان ماندوو کرد

بێ فرمانی شوعه‌بییان کرد

یه‌حیایان کوشت

زه‌که‌ریایان به‌شار پارچه‌ پارچه‌ کرد

ویستیان عیسا له‌خاچ بده‌ن

و محمد(صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌له‌کانی

له‌ مه‌که‌ به‌ درۆزنیان زانی

له‌ تائیف به‌ردباران کران

لای مالی خۆی پلانیان دانا بیکوژن

له رېگه‌ی کوچکردنې به‌دواي كهوتن
له غزاي به‌در و ئوحد شهربان له‌گهل كرد
به پارچه گوشتيک ژه‌هراويان كرد
ئهي تو چاوهرپي چيت له خه‌لكي؟

خه‌لكي نه‌گهر خير بكهيت نه‌لن: بو ريايه
نه‌گهر دهست به‌مالتوه بگري نه‌لن ره‌زيله
نه‌گهر ناموزگاري بكه‌ي نه‌لن عه‌يب له خه‌لك نه‌دوزيتهوه
نه‌گهر بيدهنگ بيت نه‌لن ترسنوك
نه‌گهر بازركان بيت نه‌لن بو پاره چي نه‌كا
نه‌گهر له‌مال دانيشيت نه‌لن ئيشي پي ناكري
نه‌گهر ره‌خنه بگري نه‌لن چاوي كه عه‌يبه‌ي خه‌لكه
نه‌گهر بيدهنگ بيت نه‌لن تيكه‌لمان نابيت
خه‌لكي نه‌وهان

كهساني به‌نرخيان تيدايه به‌لام زوربه‌ي نه‌وهايه
تو خوت به

راسته نه‌وه‌ي چاوديري خه‌لك بي له خه‌فته‌ي نه‌مري
به‌لام نه‌وه‌ي گوي به‌قسه‌يان بدات له خه‌فته و خو خواردنه‌وه و
دلته‌نگي نه‌مري

{إن الله يُحب التوابين وَ يُحب المُتَطهرين}

«بِیگو مان خودا تۆبه کارانی خوشئهوئیت و پاکهکانی خوشئهوئیت»

وشه‌ی (التوابین) سیغه‌ی موباله‌غیه بهواتای زیاده‌ره‌وی له شتتیک

واتا زیاده‌ره‌وی ئەکهن له تۆبه کردن

و کاتتیک زۆر تۆبه بکهن زۆرکات زۆریش هه‌له ئەکهن

سهیری ڕهممه‌تی خودا و وردبینی باسکردنی

نه‌یوت تۆبه کاران قبول ئەکات

نه‌یوت له تۆبه کاران خوشئه‌بی

نه‌یوت لێیان ئەبوری

به‌لکو ئەلێ ته‌وبه‌کارانی خوشئه‌وئ

به‌لێ ئەو که‌سانه‌ی خوشئه‌وئ که هه‌له ئەکهن و به داوای

لێخۆشبو‌نه‌وه دینه‌وه لای

ئه‌وانه‌ی خوشئه‌وئ که به‌ڕۆژ بێ فهرمانی ئەکهن و به شه‌و

داوای لێخۆشبو‌ون ئەکهن

وای نه‌وتوو‌ه تا‌کو هانمان بدات بۆ تاوان

به‌لام نایه‌وئ شه‌یتان بکه‌وئته نیوان ئیمه و ئەو

ئه‌یه‌وئ پیمان بلێت تاوان هه‌رچه‌ند گه‌وره بی‌ت ،لێخۆشبو‌نی ئەو

گه‌وره‌تره

هەرچەند تەوان دووبارە بێتەوه ئەو بێزار نابێ کە لیخۆشبوون لیمان
تاکو ئێمە بێزار بێن لە گەڕانەوه بو لای

به تهاوی تیکه لی خه لکی مه به
شتیک له خوت بو خوت هه لبره

{فلا تُغْرَكُمُ الحياة الدنيا وَلَا يَغُرْكُمُ بالله الغرور}

«جوانی و رازاوایی و ژیاڼی دونیا فریوتان نه‌دا و له‌خشته‌تان نه‌با و با شه‌یتانیش به‌هوی خوی گه‌وره له‌خشته‌تان نه‌بات به‌وهی که خودای گه‌وره زوړ به‌خشنده‌یه و به‌رحم و به‌زه‌بیه»

پرسیار له نوح بکه سه‌بارت به هزار سالی ته‌مەنی له‌سەر زه‌وی پیت ئەلی ته‌مەن کورته هرچەند دريژبيته‌وه

پرسیار له سوله‌يمان بکه له‌سەر پاشايی و ده‌سه‌لات له‌کاتیکدا مولکی خوړه‌لات و خوړناوای له‌ژير ده‌ستا بوو

پیت ئەلی مروّف هه‌ژاره هرچی هه‌بی

پرسیار له داود بکه له‌سەر هیز له‌کاتیکدا ئاسنی نەرم ئەکرد

پیت ئەلی مروّف لاوازه هرچەند به‌هیز بیت

پرس به‌فیر عه‌ون بکه له‌سەر ئەو ده‌ریایه‌ی دای به‌سەریدا

پیت ئەلی که تامی خویی ده‌ریاکه شیرینی ده‌سه‌لاتی بیرم برده‌وه

پرسیار له نەمرود بکه له‌باره‌ی ئەو می‌شوله‌یه‌ی می‌شکی

پیت ئەلی که سوکایه‌تی هیچ به‌رز و بلندی بو نه‌هیشتم

پرسیار له پیاو چاک و پیاو خراپ بکه که ژیاڼیان کو‌تایی هاتووه

پیت ئەلین پشت مه‌ده به‌دونیاوه.

{الذین یؤمنون بالغیب وَ یُقیمون الصلاة}

«ئەوانەى باوەڕیان بە غەیب ھەیە و نوێژەکانیان ئەکەن»

زانستی راست مەحالە لە دژی ئایینی راست بوەستتیت

زانست چەند جارێک رای خۆی گۆری سەبارەت بە بابەتێک

بەلام ئەم کتێبەى ئێمە ھەمانە بەو شیوەیەى خۆی ماوەتەو ماوەى
ھزار و چوارسەد سأل

بەلکو زانست ھەرچەند پێشبەکەوى راستگۆی و بەرزى و بلندى
ئەم کتێبە دەرئەخات

ھەرچەندە پێویستى بە زانست و زاناكان نیه تا راست بێت

بەسەرمانن ئەوانەى تەنھا باوەڕ بەو ئەکەن کە خۆیان ئەیبینن

لەوانیش خراپتر ئەوانەن کە باوەڕیان بە غەیبى زانست ھەیە

باوەڕ بو خودا ناھێنن چونکە نابینن،کەچی باوەڕیان بە تیشکی
سەر و بنەوشەى ھەیە و ناشیبینن

باوەڕ بە فریشتە ناکەن چونکە نابینرئ کەچی باوەڕ بە تیشکی
سور ئەکەن ھەرچەندە ئەویش نابینرئ

باوەڕ بە خێرى بوراق ناکەن بەلام باوەڕ بە خێرايى پروناكى
ئەکەن

ئەوھیان بێرچوھ کە زانستەکەیان پێشتر ئەبوت زەوى لەسەر شاخ
بەران وەستاوھ

قورئانیش ئەبوت

{وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ}

«همموان له گهر دونیکدا مهله ئەکمن»

بیریان چوو ه که ئەیانوت زهوی تهخته

لهکاتییدا قورئان ئەلی

{والارض بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا}

«زهوی راخستوه»

کاتییک که زانستهکهیان پر بوو له سیحر

قورئانی ئیمه باسی شوینی ههساره و ئەستیرهکانی ئەکرد

ئهو ئاینه زانستی کرد ب فهرز مهحاله لهدژی بوهستتیهوه

چونکه وهک ئهوهی دژی خوی بییت

بهلام دژی ئهو زانستهیه که دان به بونی خودا و پاشای جیهانیان

نانا

زانستیکی گهمزه کهپی وایه همموو ئەم گهردونه له خویهوه

دروست بووه تهنها لهبهر ئهوهی ڕونکردنهوهی باشتیری لانیه

باشترین سهدهی زانست ئهوکاته بوو که بهدهست موسلمانان بوو

چونکه زانست بهبی ئاین ئهبی به ئیلحاد

و ئاین بهبی زانست ئهبی به خهیاڵ

{وَقَالَتُ امْرَأَتُ الْفِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنُ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ}

«خیزانه‌که‌ی فیرعهون وتی موسا مه‌کوژن ئه‌مه له ولاتیکی تره‌وه ئاو هیناویه‌تی زیانی بو تو نابیت چاووی هه‌ردو کمان روژن ئه‌کاته‌وه ،مه‌یکوژن به‌لکو سودمان پی بگه‌یه‌نیت یان بیکه‌ین به مندالی خو‌مان به‌لام ئه‌وان هه‌ستیان نا‌کرد که تیا‌چوونی فیرعهون له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و منداله‌یه»

ئهم ئافره‌ته یه‌کیکه له مه‌زنترین مسلمانانی میژوو هه‌رچه‌نده هاوسه‌ری یه‌کیکه له گه‌وره‌ترین کافره‌کانی میژوو بوو یه‌کیکه له‌و چوار ئافره‌ته‌ی که گه‌شتوون به پله‌و پایه‌ی ته‌واو پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) وتویه‌تی:

زۆر که‌س هه‌ن له پیاوان پله‌و پایه‌یان ته‌واوه به‌لام له ئافره‌ت ته‌نها چوار که‌سن

ئه‌وانیش مریه‌می کچی عمران و ئاسیای خیزانی فیرعهون و خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلد و فاتیمه‌ی کچی محمد

ئهم چوار که‌سه یه‌کیکه له باشت‌ترین پارێزه‌ره‌کانی تێدایه پارێزه‌ری موسا بوو

کاتیکه ئاسیا وتی «له‌وانه‌یه سودیکی بو‌مان هه‌بی»

موساش بوو به‌ کوری، به‌ په‌یامبه‌ری، ئه‌و که‌سه‌ی مژده‌ی به‌هه‌شتی پی دا

هیچ سودیکیش نییه له بههشت زیاتر بیت

دووه یارمهتیده ری موسا خیزانهکهی بوو کاتیک وتی باوکه
بهکریی بگره با شوانیمان بو بکات هم بههیز و هم راستگویه

موساش هم بههیز بوو و هم راستگو بوو

سهیری فیرعهون بکه پیش موسا هزاران مندالی کوشت

چونکه پیمان وت که مانای خهونهکهی ئهوهیه که مندالیک له بهنی
ئیسرائیل ئهبیته هو ی نهمانی مولک و دهسهلاتی

بهلام لههمان کات دلی ئاسیا نهرم بوو له ئاست موسا

موساش لهمالی فیرعهون گهوره بوو

هزاران مندالی کوشت تاکو مندالی خاوهن خهونهکهی نهیهت
بهلام که ئهو منداله هات له مالی خو ی گهوره ی کرد

ئوهی خودا نویسی ههر ئهبی روبات

و ئوهی له قهدهر نویسی بی گومان ئهبی روبات بهلام ئهم
دونیا یه ی کردوه به شوینی هوکارهکان

وَ إِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً {
«موسا به قهومهكهى وت خودا فهرمانتان پى ئەكات مانگايهك
سهربېرن. »

بهنو ئيسرائيل رۆژيک بهخهبر هاتن و بينيان تهر مى كهسيك
بهلهبردهم مالىك كهوتوه
ههريهكيكيان تۆمهتيان بو كهسيكى تر نهکرد
تا گهشتنه ئهوهى بچنه لای موسا بو دادوهى
موساش پى و تن مانگايهك سهر بېرن و مردوهكه بهينن بهلاى
زمانيدا زيندوو ئهبيتوه و پيتان ئهلى كى كوشتويهتى و ئهمریتوه
له ئايهتهكه ورد بهوه

مانگايهك، واتا دانهيهكى ديارىكراو نيه
ههر مانگايهك بيت ئهبيت
بهلام يههود ههر له زووهوه پاره پهرست بوون هاتنهوه لای موسا
و وتیان كهميك وهسفيمان بو بکه
ئەویش وتی نه گهوره و نه بچوک
دهرکاکهى فراوان جى هيشت بۆيان بهلام ويستيان تهسكى
بکهنهوه له خۆيان

پرسیارى رهنگهکهيان کرد
موساش وتی مانگايهكى رهنگ زهرده

مانگایهکی زەرد نە گەورەیه و نە بچوکه
بەلام ههشتا پرازی نه‌بوون پرسیاری زیاتریان کرد
وتی مانگایهکه که زۆر خوشه‌ویسته لای خاوه‌نه‌که‌ی له کار کردن
و کێلگه‌دا به‌کار نه‌هاتوو
ئه‌وانیش گه‌ران به‌ دوا‌ی مانگایه‌که‌ی زەرد که نه‌ گەورەگه‌ و نه
بچوکه و خوشه‌ویسته لای خاوه‌نه‌که‌ی
یه‌کدانه‌یه‌کیان دۆزیه‌وه که خاوه‌نه‌که‌ی وتی ئه‌بێ پر به‌ پێستی
ئالتونم پێ بدن چونکه زانی زۆر پێویستیانه
و ئالتونیان دا به‌ خاوه‌نه‌که‌ی و ئه‌وه‌یان کرد که موسا وتی
مردوو‌ه‌که هه‌ستایه‌وه و وتی که بکوژه‌که‌ی برا زا‌که‌یه‌تی و تاکه
که‌سه که میراته‌که‌ی بۆ ئه‌مێنێته‌وه و یستی به‌ مردنی بپێته‌ خاوه‌ن
پاره و سامان

وانه‌ی یه‌که‌م:

خودا کاتی‌ک له‌ شتی‌ک بپه‌نگ ئه‌بێت به‌ په‌حمه‌تی خۆیه‌تی نه‌ک
له‌بیر‌چونی

ئه‌وه‌ی بیه‌وی تاییه‌تی بکات جیای ئه‌کاته‌وه

بۆیه ئه‌وه‌ی خودا به‌ فراوانی جێی هه‌شت له‌ خۆتانی ته‌سک
مه‌که‌نه‌وه

وانه‌ی دووهم:

یەھودەکان زۆرترین پەيامبەریان بۆ ھاتوو و کەمترین کەسیان
ئێمانی ھێناو

موسا دەریای بۆ لەت کردن و تێپەڕین لێی
قاچیان و شک نەبوو و وەتەن خۆدایە کەمان بۆ دانێ بیپەرسەتین
خودا شاخێکیان بۆ ئەکاتە سێبەر پەرازی نین
ئەلتونی بەسەردا ئەباراندن و کفریان ئەکرد
تالوتیان بۆ ئەنێرێ، لە پێی لا ئەدەن مەگەر کەمیان نەبێ
بە کۆمەڵ پەیمەنبەریان بۆ ئەنێرێ
ھەندێکیان ئەکوژن ھەندێکیان بە درۆزن ئەزانن

وانە ی سێبەر :

ئەو ی بۆ تۆ بێت ھەرچەنە لاواز بیت ھەر بۆت دێت
ئەو ھشی بۆ تۆ نەبێت ھەرچەنە بەھیز بیت بۆت نابێ
بیری کردووە، پلانی دانا، لەبەر پارە کەسیکی کوشت، دواتریش لێی
بێبەشکرا
پارەکش بۆ کەسانیک چوو کە چاوەڕێیان ناکرد چونکە خودا
بۆی نوسیوو

وانە ی چوارەم:

پاره کوئه کهینه وه به چه لال و حرام دواتریش دواي خومان جي
ئه هيلين بو ميرات دلخوش نهبن پي ئيمهش حيسابات نهکريين
لهسهری

پاره گرنگی ژيانه بهلام ههموو ژيان نا

خودا ههموو شتيکی به دادپهروهری دابهش کردوه بهسهر خهک
کهه کهس ههيه ههموو شتيکی ههبيت
دهولهه منديک ئهبنی که سهره رای پاره زوری نهخوشي بيهشي
کردوه له زور خواردن

ههژار يکيش ئهبنی ئهتوانی بيخوات بهلام نييه
يهکهه پاره ی پي دراوه، دووهه تهنروستی پيدراوه
کهسيک ئهبنی له منداڵ بيهشه بهلام زانستی ههيه
کهسيکی تر مندالی ههيه بهلام زانستی پيوستی پي نيه
دونیا بهم شيوهيه تهواوهتی نييه

بهلام ئيمه ی مروّف ئهوه ئهبنين که نيما نهک ههيوه کانمان
وا ئهزانيت ئهوه ی نيتهی ههموو دونیا لهسهر ئهوهيه

بیرمان ئهچيت که ئيره شوینی تاقیکردنهويه و حساباتی
ئهوانه مان لی ناكری که بی بهشین لی

بهلکو پرسيار مان لی ئهکری که چیمان کرد بهوه ی پیمان درا
نهینی دلخوشي رازی بوونه

ئەگەر تەماشای ئەوەمان بکەدایە کە ھەمانە

کاتمان نابوو بۆ ھەسرەتی ئەوەی کە نیمانە

بەلام مەزۆف ھەمووکات وایە بیری ئەوەی نییە کە لە دەستی

خۆیدا تەنھا سەیری ئەوە ئەکات کە لە دەستی کەسانی ترە

مالەکان نەینین تۆ چوزانی ئەوەی پارە زۆری ھەیە چۆن ئەژی

تۆ چوزانی ئەوەی ھاوسەریکی جوانی ھەیە دڵخۆشە

دڵخۆشی بەوە نییە کە ھەمانە بەلکو بە ھونەری بەکار ھێنانیەتی

{فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ }

»موسا له دلی خویدا ترسا وهکو هور مروڤیکی ئاسایی خوای
گهوره پپی فهرموو ئهی موسا مهترسه ههر تو سهرکهوتووی و
ئهیههیتهوه»

بویری ئهوهیه نییه که نهترسی

بهلام ئهبی بزانی که چۆن ترسهکهت بشاریتهوه

پیویسته لهبیر نهکهین که خهڵکی ههرچهند بهرز ببنهوه لهکوئایدا
هیشتا ههر مروڤه

ئهمه موسایه نهترسی

ئهمه نوحه دلی پارچه پارچه ئهبی بو کورهکهی که کافره و ئهلی
ئهوه له خیزانی منه

ئهمه ئیبراهیمه کاتییک خهونهکهی بو کورهکهی باس ئهکات و
ئهلیت کوری خوم

و کاتییک فریشتهکان لهشیوهی مروڤ هاتنه لای و دهستیان بو
خواردن نهبرد ترسا،ئهوایش دانیایان کرد

وکاتییک وتیان ئهچین قهومیکی ستهمکار لهناو ئهیهین بیری له
کهسه نزیکهکانی کردهوه و وتی لوط لهوییه

و یهعقوب که دلی بهرگهی دوری کورهکهی ناگرت و وتی پیم
ناخوشه لهگهڵ خوتان ئهیهین

و محمد(صلی الله علیه وسلم)ئەگري لە پرۆژى مردنى كۆرەكەى
و ئەلەيت دڵ خەمبار ئەبەيت چاوەكانيش فرميسك ئەريژن و ئيمە
بۆ دابراى تو دلتەنگين ئەى ئيبراھيم بەلام ھەرچى خودا پيى
رازى بىت ئيمە ئەو ئەلەين

مروڤەكان ھەرچەند پلەو پايەى ھەبەيت ھيشتا مروڤەكى ئاسايين
تەنھا ئەو ھەنەيه ئارامگر بوون

بەلام ئەمە واتاى ئەو نبيە كە وەكو ئيمە مروڤ نين
خۆشيانئەوئ و رقيان ھەيه تۆرە ئەبن و رازى ئەبن ئارەزوو و
ئاواتيان ھەيه

كەسيكى سواكەر وەكو چۆن بە پارە دلخۆش ئەبى بەھەمان شيوہ
بە قسەيەكى جوانيش دلى خوش ئەبى چونكە مروڤە
خزمەتكارى مال بە ھەلسوكەوتى جوان لەگەلى دلخۆش ئەبەيت
چونكە ھيشتا مروڤە

كارگوزارەكان بە بزەخەندەيەك دلخۆش ئەبن چونكە مروڤە و
زەردەخەندەيەك بەروى كەسيكدا لەو ھەيه ھەموو پرۆژەكەى لا
جوان بكات چونكە ھەموو مروڤەكان

بەخشندەكان و رەزىلەكان

دەولەتمەندەكان و ھەزارەكان

پياو و ئافرەتيان

ھەرچەندە رۆليان جياواز بىت لە ژيان ھەر مروڤن
كەسە باشەكان تەنھا خيڤرخوازيك نين لەسەر زەوى

کریکارهکانیش تهنه‌ها رو بو تیک نین له گوشت و خوین

ئهوانیش مروفن

{فما كان جواب قومهِ إلا أن قالوا اخرجوا آل لوطٍ من قريَّتكم إنهم
أناسٌ يتطهرون}

«وه‌لامی قهومی لوط تهنه‌ها ئه‌مه بوو

لوط و شوینکه‌وتوانی شار به‌دهر بکه‌ن چونکه ئه‌مانه کهسانیکن
خویان پاک پرائه‌گرن»

ئه‌مه حالی کۆمه‌لگا خراپه‌کانه له ههزاران ساله‌وه

ئه‌گهر تاوانیکی بله کهسه باشه‌کان نه‌دۆزیه‌وه تاكو عه‌یبداری
بکات ئه‌وا به جوانترین شتیان عه‌یبداری ئه‌که‌ن

تاوانی شوینکه‌وتوانی لوط پاکیان بوو

هه‌ندیك شت له‌سه‌ر ئه‌م هه‌ساره‌یه ناگۆردی

خه‌لکه خراپه‌کان هه‌ست به خنکان ئه‌که‌ن به کهسه باشه‌کان
چونکه کهم و کوری خویان بیردینه‌وه

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه زیناکار هه‌ز ئه‌کات هه‌موو ئافره‌تانی دونیا
زیناکار بن

و دز هه‌ز ئه‌کات هه‌موو خه‌لک دز بن

و ریاکار هه‌ز ئه‌کات هه‌موو کهسه‌کان ریاکار بن

چونکه خویان ناتوانن بگه‌ن به ئاستی ئه‌وانی تر

ئەيانهوى خەلكى دابەزىتە ئاستى ئەوان

ئەوان لە نىوان خۆيان بە خراپە باسى ئىوہ ئەكەن بەلام لەناخەوہ
ئاواتە خوازن كە وەك ئىوہ بان

باوەريان پى مەكەن كاتىك ئەلەين

حىجابەكان ئالۆزن

خوابەرستەكان جدين

راستگۆ ئەتەكىت نازانىت

لەناخى خۆياندا رىزت لى ئەگرن ئەگەر ھەرچى بلىن

ئىوہش مەگۆرىن

{أنا أكثر منك مالاً}

«من مال و سامان و پارەم لە تۆ زیاترە»

خودا مالی دنیا ئەدا بە کەسانیکی که خوشیئەوین و کەسانیکی که
رقی لیانە

بەلام ئایین تەنها ئەدات بەو کەسانە ی خوشەویستن لای

هەموو دنیای دا بە پیغەمبەر سولهیمان و زولقەرنەین

دای بە قارون و نەمرودیش

ئەگەر پیوەریکی هەبووایە بۆ جیاکردنەوێ لێرە پیغەمبەر و

ستەمکار لەهەمان پلە ئەبوون

هەژارترین کەسەکان ئەوانەن که تەنها پارەیان هەیه

وا ئەزانن هەمووشتیک ئەتوانی بکەردری تەنانەت بەهەشتیش

وا ئەزانن دەولەمەندی ئەو دونیاشن تەنها لەبەر ئەوێ پارە ی ئەم

دونیایان هەیه

پارە ئاسانکارییه بۆ ژیان بەلام هەر خۆی ژیان نییه

ریگەیه که نەک مەبەستیک

ئەگەر بیخەیتە ژیر پیهکانت بەرز ئەبیتەوێ

ئەگەرىش بىخەيتە سەر سەرت نزم ئەبىتەوہ
ھەبوونی پارە بە ھەولۈ قەرز نابىت
پارەى ھەلّ نىعمەتە لەدەستى كەسى چاك
گرنگ ئەوہى پارە لە دەستت بىت نەك لە دلت
پارە ژيان ئاسانتەر و خوشتر ئەكات
بەلام جوانترين شتەكانى دونيا بە پارە ناكردرين
پارە دەرمان ئەكرىت بەلام تەندروستى نا
جىگەى خەوتن ئەكرىت بەلام خەو نا
ديوانىكى شىعرى ئەكرىت بەلام خوشەويستى نا
جەستەيەك ئەكرىت بەلام خوشەويست نا
كتىبىكى پىكەنىناوى ئەكرىت بەلام پىكەنىك لەدلەوہ نا
دايەنگەيەكى منالان ئەكرىت بەلام مندال نا
كتىبخانەيەك ئەكرىت بەلام روشنيرى نا
ئوتۆمبىلىك ئەكرىت بەلام قاچ نا
چاويلەك ئەكرىت بەلام چاۋ نا
كەسانى چواردەورت ئەكرىت بەلام ھاۋرى نا
ھەزار و دەۋلەتمەند لەتواناى سكى خوى زياتر ناخوات
و تەنھا يەك جل لەبەر ئەكات با ماركەكەشى جياۋاز بىت
ھەرچەند پىلاۋى ھەبىت تەنھا يەك دانە لەپى ئەكات

پاره کۆبکه نهوه تا خزمهتتان بکات نهک خزمهتی بکهن
بیکن به بهردهیهک لای خوتان نهک سهروکتان
شوینکوتوتوتان نهک شوینی بکهن
ژیانتان ئاسان بکهن پیی بهلام مهیکهن به ژیاانتان
همموکات بیرت بیت زور شتت ههیه که ناکردین

{وَكَلْبُهُمْ بِاسِطٍ ذِراعِيهِ بِالْوَصِيدِ}

«سهگهیان له بهردهم ده رکاکه ههردوو دهستی شور کردوتهوه»

سهگیک باسکراوه که قورئاندا چونکه هاوړییهتی پیاوچاکانی کرد
هه بویه هاوړیکانی باش ههلبژیره هه وهک چون جلهکانی
ههلبژیری
کاتییک خهریکی هاوړییهکی خراپ باش نهکیت کهچی نهو تو
خراپ نهکات
نهگهر خراپیشته نهکا نهونه خراپیهی بهسه بوت که هاوړییهتیت
کرد

چونکه مرووف لای خهک لهسه نایینی هاوړیکهیهتی
عهرب نهلی پیش ههلبژاردنی ریگهکهی هاوړیکهت ههلبژیره

دراوسیکهت پیش مالهکته ههلبژیره

ھاوړی چاک په کیکه له خوشیه کانی ژیان
 بیریکی قول که نه ینی که تی لی دانه نی
 می شکی پی گشتو که کاره کانتی له گهل بهش نه کیت
 شانیکی میهره بان که سهری له سهر دانه نی
 دهستیکی میهره بان ماندویه تیت لانه بات
 سه گیک تا هتایه باس نه کری چونکه ی ھاوړی هتی پیاوچا کانی
 کرد
 میرو له یهک هتاهتای باس نه کری به هو ی زمرده خنه ی
 سوله یمان بوی
 هود هودیک هتا هتای باس نه کری چونکه نامه بهر بو

وَ عَاشِرُ هُونٍ بِالْمَعْرُوفِ {

چاکه وشیه که له هه موو کاریکی باشدا هیه
 زمرده خنت به پرویدا چاکیه
 وشیه کی جوان چاکیه

لهباوهشکردنی چاکهیه
دیارییهکی گونجاو چاکهیه
گوینگرتن له سکاالی چاکهیه
گرنگیدان به تهنروستی چاکهیه
دورنهخستنهوهی له خیزانهکهی چاکهیه
رینگرتن له بیرو بوچوونی چاکهیه
رینگرتن لهحهز و ئارهزووهکانی چاکهیه
یارمهتیدانی لهکاری مالهوه و منداال چاکهیه
یارمهتیدانی لهکاری ئایینهکهی چاکهیه
بهرگهگرتنی ههلهکانی چاکهیه
میهرهبانیت بوی چاکهیه
گرنگی پی بدهی لهکاتی نهخووشی چاکهیه
بهرگهی گورینی میزاجی بگری چاکهیه

میهرهبانی پیاو نهکوژن بهناوهی بههیزی کهسایهتی
وای لی نهکهن رهق بیت بهناوهی پاراستنی پیاوهتی
وای لی نهکهن رهق و توند بیت بهناوهی نهوی فلان کهس
کونترولی مالی خوئی نهکا
ههندیک ههلسوکهوتمان تهنها نهخووشیهکی دهرونیه که ئالوز بووه
بههوی زووری کات بهسهریدا و بووهته خوو لاما

پیاوهتی ئهوه نییه خهڵکی چی کرد تۆش ئهوه بکهی
بهڵکو ئهوه بکهیت که پیت راسته
پیشهوای مروّقایهتی(صلی الله علیه وسلم)
له خزمهتی مالی خویدا بوو
و زۆرترین پیکهنین و پروو خوشی بو ئهوان بوو
لای شهرم نهبوو باسی خوشهویستی خیزانهکهی بکات و ئهیوت
خوشهویستی خهدیجه رسقیک بوو پیمدرا
کوّتا وهسیتیشی وتی ئافرهتان ئامانهتی ئیوهن

{وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ}

«سەرەتا ئادەم لە قور دروستکرا»

خودا ئادەمی لە قور دروست کرد

هەوای لە پەراسووی ئادەم دروست کرد

ئەگەر هەوا بەشێک بێت لە ئادەم

ئەوا ئادەم بە تەواوی هەوا بوو

هەركات پیاو ئافرەتێکی خوشویست ئەیکات بە بەشێک لە ژیاڵی

لەسەرەتاوە وا بوو ،بەشێک لە بونی

بەلام ئافرەت کاتێک پیاویکی خوشویست ئەیکات بە هەموو ژیاڵی

هەروەکو سەرەتا هەموو بوونی

ئافرەت راستگۆترە لە خوشەویستی وەک لە پیاو

ئەمە بە خراپ باسکردنی پیاو نییە

و بەباشە باسکردنی ئافرەت نییە

ئەمە سروشتێکە خودا دایناوە تاكو ژیاڵ زیاتر بەردەوام بێت

خودا ئادەمی کە خۆل دروست کرد

خولیش ئهو شوينيه كه دار و درمخت لي گهشه نهكات
هر بويه نرخی پياو له گهل كار كردن و بهر همه كانيهتي
به لام هواي له پهراسوويهكي نزیک دلي نادم دروست كرد
هر له بهر نهمه نرخی نافرته به هواي له بهر همدا نيه
و كاتيک بهر هميهكي نهبي ئهو ههمو بووني نيه
بهلكو به شيكه له بووني

به لام به هواي خوي له خوشهويستيدا نه دوزيتهوه
چونكه له پارچهيهك دروست بووه نزیک دل
نافرته هاوسهريک و دايكيكي ميه ره باني لي دهر نه چيت
هر له بهر نهميه نافرته زياتر هنر نهكات بييت به دايك به
بهراورد به پياو كه هنر نهكات بييت به باوك
چونكه باوكايهتي زنجيرهيهكه له زنجيره زوره كاني بهر همي پياو
به لام دايكايهتي جوانترين بهشي خوشهويستيه
بهبي ئهو نافرته هست به كه م و كوري نهكات له پرووي
هستهوه

چونكه نهمه كيشهيهك دروست نهكات لهو كاره گهورهيهي كه
بوي دروست كراوه
هر له بهر نهمه پياو كيشهيه نيه نه گهر نافرته يارمه تيره ي بييت
له ژياني ماددي به لام بهو مهرجهي كاري ئهو نه بات
به لام پيبي شهرمه نافرتهك كار بو ئهو بكات

چونکه بونهوهریکه لهخوّل

بهلام ئافرهت کای ئاساییه بهرپرسیاریتی لهسهر پیاو بیّت

پیاو ژیاڼی ماددی بو دابین بکات

هه‌رگیزیش هه‌ست به کهم و کوری ناکات

چونکه بونهوهریکه له دل دروست بووه

ئافرهت ئه‌بێ نرخی به‌رهمه‌کانی پیاو بزانیّت هه‌رچه‌ند کهم بیّت

چونکه به‌م شیوه‌یه یارمه‌تیده‌ر بو کاری پیاو

و پیاویش ئه‌بێ دلی نه‌رم بیّت له ئاست ئافرهت و نازی هه‌لبگرێ

و خانمی به‌سه‌لمیڤی

{تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا
فُسَاداً وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ}

«بههشتمان بۆ کهسانی که داناوه که خویان به گهوره نازانن
لهسهر زهوی لوت بهرز نین و ئاشوب ناگیرن و مالی خهک به
ناهق ناخون سهههجامیش ههر ئهوان تهقوای خوا ئهکهه»

چووه ئاسمانی ههوتهم و دابهزیهوه سهر زهوی
خوی نهعهکهکانی پاک ئهکاتهوه ،ئاژهلهکانی ئهدهوشی
لهگهل ههزاران نان ئهخوا

کهسه مهزنهکان بهم شیوهیهه ههرچهه بهرز ببنهوه هیشتا خو به
کهه زانن

لهگهل هاوهلانی ئهچهه دهرهوه و بریار ئهدهن ئاژهلیک سهرهبرن
یهکیک ئهلیت:من سهری ئهبرم

یهکیکی تر ئهلی:من کهولی ئهکهه

یهکیکی تر ئهلی:من وردی ئهکهه

ئویش ئهلی منیش ئهچم دار کو ئهکهمهوه

کهسه مهزنهکان بهم شیوهیهه ههر ناکهه جیابکرینهوه له خهکی

لهمالی موسلمانان پارهی زور ههیه

ههمووی بهسەر خهڵک دابهش ئەکات و خۆی لهبیر ئەکات

ئهمریت و قهڵغانهکهی لای یههودیهک ئهبی

خهڵکی نوێژ ئهکهن ئهویش له سوجدهدا حهسهنی کوری عهلی
کوری ئهبی تالیب ئهچێته سهر پشتهی ههڵناسیتهوه تاكو کچهزاکه
لانهچیت

دوباره نوێژ ئەکات و گوێی له دهنگی گریانى مندالیک له ریزی
ژنان

نوێژهکهی کورت ئەکاتهوه و ئایهتی کورت ئهخوینئ

بۆ ئهوهی دلی دایکی لهسهر مندالهکهی نهبی

کەسه مهزنهکان بهم شیوهیهن ههه بۆ ئهوهی رهمم به خهڵکی تر
بکهن

ناهیلئ هاوهلانی وهکو ریزیک ههستن بۆی

جاریک ئهچێته لای هاوهلانی و بی وستی خویان ههڵدهستن

حسان ئهبینئ که لای ناخوش بووه و ئهلی

ههستانم بۆ بهریریک ئهکرکه

و ئهركیش ئهبی جیبهجی بکری

پیم سهیره ئهوهی میشکیکی ههبی و تییگات

چۆن ئهم جوانیه ئهبینئ و ههڵناستی

پښخه مېریش بزهیەک ئەکات و ئاشت ئەیتەوه

کەسه مەزنەکان بەم شیوهیەن کاتیک داوای لی بوردنی لی بکری
قبولی ئەکات

ئاساییه مروف بو ژیاڤی دویای کار بکات

بهلام بهو مهرجهی ژیاڤی ئەو دویای بیر نهچی

ئاساییه مالهکەهی جوان بکات بهلام بی ئەوهی گورهکەهی بیر بچیت

{وما يَعْلَمُ جُنُودُ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ}

» هیچ کس ناگدار و زانا نیه لهبارهی سهربازه‌کانی خودا جگه
له خوی»

تۆله‌ی نوحی به ئاو کرده‌وه

به‌ئاگر راست‌گویی ئیبراهیمی سه‌لماند

به نه‌هه‌نگ یونسی پاراست

به بۆق و پیسی و خوین موسای پاراست

به جال‌آلۆکه محمدی شارده‌وه

به ده‌ریا فیرعه‌ونی نوقوم کرد

به می‌شوله نه‌مرودی رسوا کرد

به مشک به‌نداوی ماری شکاند

له زه‌ویدا

له زه‌ویدا می‌روو هه‌یه که به‌چاو نابینرین هینده بچوکن که‌چی

کاغزی فهرمانه‌کانی قوره‌یشیان له ناو برد که باسی که

ده‌رکردنی محمهد ئه‌کرد

له‌بهر ده‌رکای مه‌که‌که فیل له حه‌به‌شه هه‌ل‌گه‌ر‌ایه‌وه

رێگه‌یان چۆلکرد له نێوان ئه‌بره‌هه و مالى خودا
عبدالموتەلێب له دورەوه وهستا به شمشیره‌كه‌ى ده‌ستى و
به‌ناوبانگترین دوعا
خودایه به‌نده‌كه‌یه‌كت رێگری له گه‌شتیک ئه‌كا، تۆش رێگری له
گه‌شته‌كه‌ى بکه
نه‌گه‌ن به ئاوات و ویستی خۆیان مه‌گه‌ر تۆ بته‌وى
ئه‌گه‌ر وازیان لێ ئه‌هینی و ئیمه قبولی بکه‌ین ئه‌وه له ده‌ستى
خۆتدایه
خوداش قبولی کرد و ئه‌بابیلی نارد
خودای گه‌وره به گه‌وره‌ى خۆى ئاو و ئاگر و می‌شوله و بۆق و
نه‌هه‌نگ می‌رووه‌كان و مشک و ئه‌بابیلی کردووه به سه‌رباز
هه‌موو ئه‌م گه‌ردونه سوپای ئه‌ون
هه‌موو ئه‌وه‌ى له‌سه‌ریشی ئه‌ژى سه‌ربازى ئه‌ون
ده‌هۆلى جه‌نگ لێ ئه‌دات به لاوازترین دروستکراوه‌کانى
به‌رامبه‌ر دوژمنانى له مه‌زنى و گه‌وره‌ى خۆیدا به هه‌رچى بلى
ببه ئه‌بیّت

{قَالَتْ فَذَلِكُنَ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَتْهُ عَنِ نَفْسِهِ فَاِصْصِمْ وَلَنْ
لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمَرُهُ لِئَسْجَنَ وَلِيَكُونَ مِنَ الصَّاعِرِينَ}

«دانی پېدا ئه‌نیم که من داوام لى کرد بىٔ کارى خراپه بکات
به‌لام ئه‌و خوى پاراست و نه‌یکرد و دوباره داواى ئه‌وه‌ى لى
ئه‌که‌م ئه‌گه‌ر ئه‌نجامى نه‌دات ئه‌بىٔ بېخه‌مه به‌ندینه‌خانه ئه‌بىٔ زه‌لیل
و رسوا ببىٔ له‌ویدا»

دوو ئافره‌تى خه‌لکى میسر که دوو پېغه‌مبه‌ر له‌ ماله‌که‌یان گه‌وره
بووه

یه‌که‌م زوله‌یخا بوو هاوسه‌رى عه‌زیزى مسر

یوسف له‌ کۆشکه‌که‌ى ئه‌و گه‌وره‌ بوو

دووه‌م ئاسیای خیزانى فیره‌وه‌. موسا له‌ کۆشکه‌که‌ى گه‌وره‌ بوو

هه‌ردوکیان خاوه‌نى پله‌ و پایه‌ و سامان و ڕیز بوون

به‌لام له‌ ئیمان و خودا په‌رستى و چاکه‌ دووربوون

زوله‌یخای هاوسه‌رى عه‌زیزى مسر که هاوسه‌ره‌که‌ى دووه‌م

پیاوى ده‌وله‌ت بوو به‌پىٔ سیستى فیره‌ونه‌کان

ئاسیای ھاوسەری فیر عەونیش ھاوسەرەکی یەکەم پیاوی دەولەت
بوو بەپێی سیستمی سیاسی میسری کۆن و بەپێی سیستمی ئاینی
ئەوان خودا بوو

واتە ئاسیا لە پلەو پایەدا زۆر لە پیش زولەيخا بوو بە
سەر دەمەکەشیان جیاواز بوو بێت

چونکە یوسف سەدان سأل پیش موسا هاتوو بە هەمان شیوە
زولەيخاش پیش ئاسیا

هەردوکیان پێغەمبەرێکیان لەمەلەکە ی خۆیاندا گەورە کرد لەو
کاتەوێ نینۆکەکانیان هێشتا نەرم بوو تاکو بوون بە پیاویکی
تەواو

زولەيخا یوسفی گەورە کرد پیش تەمەنی ۱۰ سالی دواى ئەوێ
عەزیزی میسر کړی و بۆی کرد بە دیاری

ئاسیاش موسای لە یەکەم پرۆژی لەدایک بوونیەو گەورە کرد
دواى ئەوێ خودا بەدایکی وت بیخاتە ئاوەکەو

زولەيخا شەهوەتی پیش دایکایەتی خست یوسفی بە شیوەیەک
ویست وەک چۆن ھاوسەرێکی ئەویست

ئاسیاش هەستی دایکایەتی بەسەر هەستی دۆژمنداری زال بوو
موسای وەکو مندلی خۆی ویست

گەرنگی پێ بدات و وەکو چاوی ئاگاداری بێت و بە میهرەبانی دلی
لە باوەشی بگریت

زولەيخا یوسفی کردە زیندانەو

ئاسیاش رێگەى نەدا موسا بکوژری

زولەيخا ژيانی دونیای ویست

ئاسیا ژيانی کۆتای ویست

زولەيخا تهنه کاتیک باوهری به یوسف هینا که تهمەنی گهوره
بوو بوو

بوو به پیره ژنیکی زهلیل دواي لهدهسدانی هاوسهرهکهی دواتر
ریز و پارهکانی و چاوهکانیشی لهدهست دا

ئاسیا له یهکهه پرۆژهوه که موسا داوای گهراوهی لیکرد بۆ لای
خودا باوهری پی هینا

زولەيخا بههۆی ههز و ئارهزوویهوه له هاوسهرهکهی دابرا

ئاسیاش بههۆی ئیمانیهکهی له هاوسهرهکهی دابرا

زولەيخا هاوسهرهکهی مرد و هیشتا لئی توره بوو

ئاسیاش مرد و خودا لئی رازی بوو

بروای وابوو که ریزی راستهقینه ریزی ئهو دنیایه بۆیه ئهیوت

{رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ}

«خودایه لای خۆت له بهههشت مألێکم بۆ دروست بکه»

کاتیک فیرههون بهمهی زانی لهسێدارهی دا

لهکاتی مردندا و لهکاتی روحکیشان زهردهخهنهی ئهکرد چونکه
مالهکهی خۆی ئهبینی له بهههشت

پاره مروّف تێکنادات

و ههژاریش چاکی ناکاتهوه

گرنگ نییہ مروّف له گھل کئی ئەژی بەلکو چۆن ئەژی

ئەو ژنە ی ھاوسەرەکی ئەیوت

{أنا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى}

« من خودای مەزنی ئیوهم »

بەیانیان و ئیواران سوجدە ی ئەبرد و ئەیوت پاک و بیگەردی بۆ

خودای مەزن

گرنگ نییە مروّف له کوی ئەژی بەلکو چۆن ئەژی

ئاسیا له کۆشکدا ئەژیا بەلام دلی بەسترا بوو به مالیک له بههشت

{هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ}

«خوای گهواره ئەو خودایهیه که وینهی ئیوه ئەکیشی لەناو پرهممی
دایکتاندا هەرچۆنیک ویستی لی بیت»

خودا جوانی لهنیوان خهڵکی دابهش کردوو وەک چۆن پرسقی
دابهش کردوو

ئەوهی دهوله‌مه‌ندی کردبی له چاکه‌ی خۆیه‌تی
و ئەوهی هه‌ژاری کردبی له هه‌ژاری خۆی نییه
به‌لام هه‌موو شتیک راده‌یه‌کی هه‌یه له‌لای
به هه‌مان شیوه جوانیش

ئەوهی به‌جوانی دروستی کرد، ئەوه تهنه‌ا دلوپیکه له ده‌ریای
داهینه‌کانی

و ئەوهی که‌متر جوانی پی درا بیت به‌هۆی بی توانای خودا نیه
به‌لکو هه‌موو شتیک راده‌ی هه‌یه له‌لای خودا
ئه‌گه‌ر جوانیه‌که‌ی خۆت فریوی دای بیرت بیت پرۆژیک که‌سیک
له‌م سه‌ر زه‌وییه ژیاوه که جوانی خه‌یالی هه‌بووه
به‌راده‌یه‌ک جوان بووه که ئافره‌تان له‌کاتی سه‌یر کردنیدا ده‌ستی
خۆیان بریوه

ئەگەر تەنھا زولەيخا دەستی بېریایە ئەو تەنھا ئافرەتک بوو کە
ئاشقی پیاویک بوو

و ھەموو کات جوانی رێژەیی بوو

ئەو هی تو پیت جوانە، لەو هیە کەسیکی تر لای ئاسایی پیت

بەلام ئەو هی ھەموو ئافرەتانی ئەو شوینە دەستی خویان بېرن بێ
ئەو هی ھەست بکەن ئەمە واتا جوانی یوسف لە رێژەییەکی بەرز
بوو

ھیندە سەرنجراکێش بوو بوو ھۆی فیتنە لە نێوانیان

ھیندە جوان بوو سەر ئەسورما لە ئاستی

بەرادیەک ریکپۆش بوو کە گومان ە مرۆقبوونی ئەکرا

{ما هذا بَشَرًا}

» ئەمە چییە مرۆقە«

ئە هی ئەم جوانە سەرنجراکێشە چی کرد؟

جوانیەکە لە ڕەوشتیدا بوو پیش ڕوخساری

جوانی دلی بوو پیش جەستە

کاتیکی لە زیندان بوو داوایان لی ئەکرد مانای خەونیان بو لیک
بداتەو چونکە ئەیانزانی لە پیاوچاکانە

و کاتیکی عەزیزی میسر بوو داوای چاکەیان لی ئەکرد چونکە
ئەیانزانی ئەھلی چاکە

پلەوپایە نەگۆری، خۆی بە کێلگەکاندا ئەروشت و سەرپەرشتی
ئەکردن

شوینی هه‌لگرتتی گهنمی دروست کرد، بۆ ئه‌وه‌ی به‌رهمه‌کان بۆ
خه‌لکی کۆبکاته‌وه

به‌رپرسیارییه‌تی ئه‌وه‌ی خسته‌سه‌ر شانی که‌ خواردنی ئومه‌تیک
بدات ماوه‌ی چه‌وت ساڵ وشکه‌ سالی
ئهمه‌ جوانی راسته‌قینه‌یه

به‌ ره‌حمه‌تی خۆی جوانی به‌رپژه‌ داناوه‌ لای خه‌لکی
هه‌رکه‌س هه‌رچه‌ن جوانیه‌کی که‌می هه‌بێت که‌سێک هه‌ر هه‌یه
پێی جوانه

پیاویک ئافره‌تیک به‌ جوانترین که‌سی سه‌ زه‌وی ئه‌زانیت له
کاتی‌کدا لای که‌سانی تر جوانیه‌که‌ی ئاساییه
و پیاویک له‌ چاوی ئافره‌تکی‌دا له‌وپه‌ری جوانی و پیاوه‌تییه‌ به‌لام
لای که‌سانی تر ئاساییه

{وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ}
«ئېمە ئەزانىن كە بە قسەكانيان دلت تەنگ ئەبیت»

مروقهكان بە قسەيهكى ناخوش نازار ئەچيژن
وهك چۆن بە ليدانى شمشيريك نازار ئەچيژن
و قسەيهكى خوش دلخوشيان ئەكات
وهك چۆن ديارببەك دلخوشيان ئەكات
لالايەن خوداوه ئايەتى بۆ دائەبەزى
جبريل هات و له مەككەوه بردى بۆ قودس
تا پيشنويزى ھەموو پيغەمبەران بکات و ببیتە سەردارى
مروقايتى
دواتر بەرز بۆوه بۆ ئاسمان ئاسمان ئاسمان
بەرزترین سنورەکانى ئاسمان
شوينيىكى ھەبوو كە نە ھيچ پيغەمبەريک و نە ھيچ پاشايەك
نەيبوو
خودا كانياوى كەوسەرى پيداوه
و سەدەيك بە ناوى ئەووه

له گهل هموو ئەمانه شدا وشهيهكي ناشرين نازاري ئەدا و دلي
تهنگ ئەکرد

ئەي ئيمه چين بهبي ئەو

هموو قسه کردنيک دوو رپرەوي ههيه

١. قسه کردن

٢. ههلسوکهوت

ئەگەر قسه کردنيکی جوانت ههبوو به رەفتاري ناشرين تیکي مهده

و بيرت بێت ئەو کهسهی ئەيوت من خواي ئيوهم ، خودا
پيغهمبەريکی بو نارد تا به قسهی نهرم بانگيشتي خوداپەرستي
بکات

و ئەگەریش قسهت ناخوش بوو با دوو ناشرينی تیتدا کۆنه بێتهوه

ناشريني قسه کردن و ناشرينی ههلسوکهوت

قسه کانت تام بکه پيش ئەوهی به خهلکی بلایي

ئەگەر له دهمی خوتدا شیرين بوو

ئەوه لهبەر گوئی خهلكيش وایه

و ئەگەر تال بوو له گوئی خهلكيشدا ههر تاله

ههر بۆيه ناتواني نیازی جوان به کردهوی ناشرين بکهیت

پيوسته ههلسوکهتت شایهني نیازه کانت بێت

هیچ راستی و ههقیک گهورهتر نییه له پهيامی پيغهمبەرایهتی

له گهل ئەوه شدا خودا پیی وت

{وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ}

«ئەگەر تۆ كەسكى قسەخراپ و ڕەوشت خراپ و ڕەق و وشك
و دل ڕەق بويتايە ئەو لە دەورت دور ئەكەوتنەو»

{إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا}

«بەدلىيایەو دوورووكان لە خوارترین شوینی دۆزەخ دان و
كەسیش پشتیوانیان نابێ و ڕزگاریان ناکا»

كفرکردنی راستەوخۆ زۆر باشترە لە ئیمانێكى درۆزنانه و لە
هەموو خراپەيەكدا

ئەگەر دوورووی لە خراپتر نەبوايە لە كفر ئەو خودا بە نزمترین
شوینی دۆزەخ و سەختترین سزا سزای نادان

عەرەبەكانى مەككە دورويان نەزانیو و نەیان کردوو

بەرای من ئەمە ئەگەر یتەو بو دووھۆکار

یەكەم: قورەيشكەكان راست و راستگۆبوون،باشترین قسەكەرى
عەرەب بوون و باشترینیان بوون لە كردهویدا و بەرزترین پلەیان
هەبوو و ڕەگەزى عەرەبى بە گشتى ترسیان نەزانیو

دووروی لە مەدینە دەرکەوت بەھۆی زۆرى خەلك و دابونەرىتى
جیاواز و جیاوازی بۆچوونە سیاسییەكان

مەدینە كۆمەلگایەكى كراوە بوو بۆ مشتومر و ھەولدان بۆ
سەلماندى خود

ئەوس و خەرزەج و يەھود و نەسارە بە ڕادەپەکی تەسک لێک
نزیك بوون

ئەمەش بوو ھۆی سیاسەتییکی زۆر بەربلاو
سیاسەتیش جوړیکە لە ھونەری دوورپووی.

قورەیش ئەمەي نازانی، چونکە سیاسەتییکی جیگیرى ھەبوو و پلەو
پایەي بە پێی شایستەیی دابەش ئەکرد ھەر بۆیە ھەرگیز دانابەران.
ھۆکارە دووھەم:

بەرای من وەکو ڕای یەكەم گەرنگە
ئیسلام لە مەككە لاواز بوو

دەسەلاتی سیاسی و دارایی لای قورەیش بوو
بەلام لە مەدینە پێچەوانە بوو

ھەر بۆیە ھەرکەسێک دوو ھەلبژاردەي ھەبوو:

یان بێباوەری خۆی دەر بخت و پێچەوانەي ھەمووان بێت

یانیش بە درۆ خۆی موسلمان دەر بخت کە ئەمە خراپترین بوو

لە ترسی ئەوہی ئەگەر دژ بە دەسەلات بێت ئەوہ ئەدوڕیت بۆیە
ئەویست بە درۆ خۆی بپاریزی

چونکە مەرۆف تەنھا لەکاتی ترسا پێچەوانەي ویستی خۆی نیشان
ئەدات

{وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ أَشَدَّهُمْ عَلَىٰ
أَنفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
عَنْ هَذَا غَافِلِينَ }

«پەروەردگار کاتیک ئادەمی دروست کرد هەرچی نەوێ نەوێ ئادەم
هەبێ تا ڕۆژی قیامەت هەمووی لە پەشتی ئادەم دەرکرد

کردی بەشایەت بەسەر نەفسی خۆیانەو

پێیانی و ت ئایا من پەروەردگاری ئێو نەم

هەموو نەوێ ئادەم و تیان بەلێ شایەتی ئەدەین تۆ پەروەردگاری
ئێمەیت

پەروەردگاری ئێلێ لە ئێستاه پێتان ئێلیم تا ڕۆژی قیامەت
نەلێن ئێمە نەمانزانی و بێ ئاگا بووین»

ئەوێ من بینیم و خۆیندمەو و گویم لێ بوو و لێکۆلینەو و بو
کردو و ئێبینم میژووی مڕوقایەتی دە پلە هەبوو:

۱. نەبوون: ئەوکاتە هەموو گەردون یەکسان بوو و تەنها خودا
بوونی هەبوو

۲. دروستکردنی ئادهم: کاتیک پهروهر دگار فرمانی به قور کرد
ببیت به مروځف نهویش بوو

۳. دروستکردنی هوا: کاتیک خودا هواي له ماسولکهي ئادهم
دروست کرد تا له گهلي بڅي، نهمه ريگهيهكي زور ژيرانهيهو
به هوپهوه ميژووي مروځايهتي بهردهوام بوو

۴. زوربوون: نهو کاتهيه که نايهتهکه باسي نهکات نهو کاتهي که
خودا له پشتهي ئادهمهوه ههموو نهوهکاني دهرهينا که هيندهي
ميرولهيهک نهبوون

پرسياي لي کردن کا ناي شايهتي نهدهن تاکه خودايه و
پهروهر دگاره نهوانيش شايهتيان دا

دواتر گهرانهوه شويني خويان و تا لهکاتي خويان لهدايک بين

۵. ژياني بههشت: ژياني هاوسهري له بههشت ، ههموو
درمختهکاني حلال کرد بويان تنها يهک درمخت نهبي

شهيان وهسوهسهي خسته دليان و جواني کرد لايان ، لييان خوارد
نهو تاوانه بوه هو ي دابهزانندن بو زهوي

۶. ناکوکيهکاني زهوي : نيوان دابهزاندي ئادهم و هوا تاكو يهکه
فوکردنه صوردا

۷. ژياني بهرزهخ: ژياني نهو روحانهي که جهستهيان مردووه، يان
بههشتهي نهبي يان له عزاب نهبي، لهکاتي مردني کهسهکه تاكو
نهوکاتهي نيسرافيل دووهم جار فوو نهکات به صوردا و خهلي
ههلهسنهوه بو ليپرسينهوه

۸. نيوان ههردوو فوکردني صور : خودا مردووهکان له نيوان
خويان جي نههيلي تاكو خوي بيهوي

٩. لښير سينه وه: پر وژي قيامت نه كات، پر وژي دادگاي خه لكی
لښير سينه ويان لي نه كړي له لايهن خوداي ناسمانه كان و زه وي

١٠. ژيانی هميشه ی: يان به ههشت يان دوزخ

چی وانه يهك فير نه بين لير هوه؟

يه كه م: كه يسي يه كتاپه رستي مه زنترين كه يسي گهر دونه، به لكو تاكه
كه يسه، له بهر نه وه خودا مرقه كانی دروست كړدوه، و
پيغهم بهرانی نار دوه و كتيبي نار دوه و تهر ازوو و پيوهری
داناوه، و به ههشت و دوزمخی داناوه

دوه م: كاتيک خوداي گه وره مرقه كانی به قه باره ی ميړوليهك
دانا باسی رسقي نه كړد چونكه به دهستي خويه تي
باسی مندالی نه كړد چونكه به خششي خويه تي
باسی مردنی نه كړد چونكه لای خويه تي

به لكو باسی يه كتاپه رستي كړد چونكه نه وه تاكه كار ه كه له سهر
نه وان بيتت

سيهم: خودا روحی هه موو مرقه كانی پيكه وه دروست كړد و
لای خوی هه ليگرت

نه گهر بيهوئ مرقه يک دروست بكات فرمان به فرشته نه كات
روح بكات به بهر يا و رسق و مردنی بو ديارى نه كا

چواړه م: خودا بو هر يهك جهسته يهك روح يکی دروست كړد لهو
جهسته يه دا نه مينيت هوه له نيوان نه كړی دوو كار يه كه م نهو كاته ی
كه له جهسته دا ديناوه

کاتیک مندال له رحمى دايکيدايه دووهم کاتیک فریشتهی روح
کیشان دیت و لئی وهرئهگریتهوه کاتیک کاتی مردنی دیت و
کتیبهکهی دانهخری

پینجهم: روحهکان وهکو جهسته لهناو ناچن چونکه له جیهانی
خویان پاریزراون تهناخت پیش ئهوهی بگریته بهر جهستهکesh
له بههشتدا ههگیراوه یان عزابی دواى مردن ههرچی تریش
بوتری لهسر روحهکان ئهوه نهزانییه پروا کردن پییان بی
ئیمانییه ناگونجی لهگهل راستیهکانی قورئان و راستی فهرمودهکان
و بیر و باوهری موسلمان

شهم: بی باوهر بوون و مولحید بوون بوه به مؤدیل، بهلی مؤدیلی
مروقهکان که حهر ئەکات له ههموو دهسهلاتیک و چاودییهک
ههگیرتهوه تهناخت دهسهلاتی ئهوه پهروهردگارهی که له
نهوونهوه دروستی کردوه

ههموو نهفسیک پروژیک له پروژان شایهتی تاک و تهنهاى
پهروهردگاری داوه و کاتیک دیته سهر زهوی لهکاتی خوی لا
ئهدات و لهسر بهلینی خوی نامینی.

یهکتاپهرستی سروشتیکی مروقهکانه

ئهم نهفسه لاوازه له نیوان خوی و خویدا دلنیایه هیزیکی گهوره و
مهزن ههیه که کارو باری ئهم گهردونه بهریوه ئەبات

بهلام ئهوه نهخوشانهی به قهدهر و قسمهتی خودا رازی نین

بیباوهری و ئیلحاد ههلههبرین بو ئهوهی بههیز دهر بکهون که
هیچ کس کوئترولی ناکات و نکولی له سروشتی یهکتاپهرستی
خودا ئەکهن بهلام ئهوانه نهخوش و گومران

ئەوانەى ئاسن و كانزاىان ئەپەرست بۆ ئەو ئەيانپەرست چۈنكە
بۆ تاكىكى بەھىزتر ئەگەر ان بەلام گومرا بون و رېگەى
بەھىزىيان لى ھەلە بوو

ھوتەم: لە ھەموو ئەمانە وا دەرئەكەوئى كە خودا جەستەكان و
روحەكانى بەجيا دروست كردوو
ئەى ئەتوانين بلىين ھىچ پەيوەندىكە لە نىوان جەستە و روح نىيە؟
وہ لام: نەخىر

بى گومان پەيوەندىكە لەنىوان جەستە و روح ھەيە بەلام
پەيوەندىكەى ئالۆزە

و ئەم پەيوەندىيە بە گوڭرەى ئاستى مروڤ ئەگوريت
ئەوكاتەى خودا مروڤەكانى لە پشتى ئادەم دەرھىنا تاكو شايەتى بۆ
بدەن ھىچ پەيوەندىكە لە نىوان جەستە و روح نەبوو
چۈنكە جەستە ھىشتا بوونى نەبوو

بەلام پەيوەندى نىوان جەستە و روح لە ژيانى دونيا بوونى ھەيە
ھەموومان ئەيزانين و ھەستى پى ئەكەين لە ژيانى رۆژانەمان

چۈنكە دلخۆشى و ئازار ھەردوکیان ھەستى پى ئەكەن

كاتىك لە كەشكى ھىمن و خواردنكى خوش ھەيە و لەگەل
ئازيزانمانين جەستەيە كە دلخۆش ئەبى بەلام روحىش دلخۆشە
چۈنكە لەگەل جەستەدايە

پىچەوانەكەشى راستە ئەگەر مروڤىك بىپچىنەوہ و لەسەر لمى
گەر مى بىابان دايبىننن ئىمە جەستەى ئازار ئەدەين بەلام روحىشى
لە ئازاردايە

به لام پهيوهندی نيوانيان له ژيانی بهرزه خ واتا دواى مردن هيشتا
ههيه به لام پيچوانه ی دونيايه

چونکه خوشی و نازار بو روحه جهستهش بهدوايدا
به لام لهو دونيا پهيوهنديه کهيان يهکسانه و وهکو يهکن.

{اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أرباباً من دون الله والمسيح ابن مريم وما أمروا ليعبدوا إلهاً واحداً لا إله إلا هو سبحانه عما يُشركون}

«جوله که کان زانایان هه بو و گاوره کان خواپهرستیان هه بو و
ئهوانیان کردبوو به پهر و مردگار و دهیانپهرستن و عیسای کوری
مه ریه میشیان ئه پهرست له کاتی کدا تهنها فهرمانی ئه وهیان پی
کرا بوو به تاک و تهنها خودا بیهرستن هیچ پهرستر او یک نیه به
ههق شایه نی پهرستن بیت جگه له زاتی الله خوای گه وره زور
پاک و مه زنتره له وهی ئه و که سانه بکه ن به شهریکی»

عوده ی کوری حاته می طائی له نه سرانی بوو
پیغه مبه ری بینی له کاتی کدا خاچیک له ملیدا بوو گوئی لی بوو
وتی:

{اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أرباباً من دون الله}
«زانا و خواپهرسته کانیان له جیاتی خودا ئه پهرستن»

ئه ویش وتی: ئیمه نایانپهرستین
پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموی: ئایا که لالتان بو حهرام
ناکه ن و حهرامتان بو که لال که ن ئیو ه مش گویرایه لیانن؟
وتی: به لی

پېغهمبەر فەرمووی: ئەوێش پەرسێتە

ئایەتێکی قورئانی بازەنی شرک گەورە ئەکاتەوێ لایمان

باسکردنی پېغهمبەری پێمان ئەلێت کە گوێرایەلی کردنی کەسە
پیاو چاکەکان و جیاکردنەویان وەکو پەرسێتی ئیلاهی و پارانەوێ
جۆریکی ترە لە جۆرەکانی ھاوبەشدانان بۆ خودا

لێردا چەن وانەیەک هەیە:

یەكەم/ ئێمە پیاوێکان بە راستی ئەزانین بەلام راستی و هەقی
پیاوێکان نازانین

رێگە کە نابێتە رێگەی راست تەنها لەبەر ئەوێ کەسە
خۆشمانئەوێ بەویدا رۆشتووێ بەلکو راستی رێگا ئەوێ لەسەر
شەریعەتی خودا بێت

دووەم/

ئێسلام رێگە بە ھاوبەشکردنی کەس نادا بۆ یاسا دانان
کاتی کە دواوە پېغهمبەری نارد بە شیوەیەک ناردی کە کار و باری
دوێیا چاک بکات تا لەکوێتاشدا هەر چاک بێت

چونکە قوێان بۆ ئەوێ نێردراوێ کاری پێ بکریێت نەک لەسەر
مردوو بخوینری یان بۆ هێنایی بەرەکەت یان بۆ خەتمکردنی لە
رەمەزان

بەلکو سیستمی مەزن و تێرە کە هەموو بابەتێکی کۆمەڵگە
تێدا کۆبۆتەوێ

سیستمی سیاسی: کار و باری سهرۆک پروون ئەکاتەوه و پرێگاگانی
 حوکومرانی و پرێگاگانی وازەینان لێی بەهەمان شیۆه پرێکخستنی
 یه‌یوه‌ندی نیوان حاکم و خەڵکەکه‌ی

رېځخستنی په یوه نډی نیوان ئوممه تی موسلمانان و ئوممه تانی تر و
شیوازی هه لئسوکوتی له گه لئ هواندا چونکه ئه زانیئ موسلمانان
به تهنه له سهر دورگه یه کی چو ل نازین

سیستمی کۆمەڵی:خیزان پێک دێنێت و هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ
دراوسی

ماڦي ريڱاو بان و ماڦي خه لکي به سهر يه کهوه

سیستمی دارای پربای حرام کردوه،بازرگانی حلال
کردوه،میراتی دیاریکردوه،و دهمهلاتی گواستنهوی پاره دانانی
مافی حاکم له بیت المال و مافی خه لکه که ی به ههمان شیوه

سیستمی سزا: فەرمان بە لێخۆشبوون ئەکات یەکم جار، و
پاراستنی ڕەهش، ڕیگری لە خەڵکی ئەکات کە بکەوێتە حەرامەوه
دوای ئەوهش دەست ڕینەوه بەرەباران کردن و جەلت لێدان
ئاینیک سزایەک بەسەر تاکدا ئەدات تاکو کۆمەڵگایەک راست
بکاتەوه

کۆمەلگەي مروڤايەتي له کاتي ئادەمەوه سیستمي سزای نه‌بووه

سَيِّهَم/

نہ گھر یاساش حرامییک حہ لال بکات ہیشتا ہر حرامہ

نہ گھریش ھہ لالیئک ھرام بکات ھہر ھہ لالہ

هاوبهشی ناوئ بۆ یاسا دانان،ئوهی بهپیی یاسا مافیکی پی بدری
و لهرووی شهر عوه وانهبی له پروژی قیامت مامهلهی دزیکه
لهگهل نهکری

چوارهم:

نابیت بکهووته ئوهو که ئههلی کتیب تیی کهوتن
حرام ئوهیه که ئاین ئهیلئ نهک ئوهی شیخ
حهلال ئوهیه بهپیی دین حهلال بیت نهک شیخ
ریزگرتن له زاناکان واجبه بهلام شوینکهوتتیاں به گومرایي
لهکس خوشنابی و هر به شوینکهوتوو دانهنری

{وَإِذَا اعْتَرَضْتُمْهُمْ وَمَا يَعْبدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْوَا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ يُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرِيقًا}

«کاتیک که ئیوه له بتپهرستان و خواکانیان دورکھوتنهوه و جیابونهوه پرۆشتن و په‌ناتان برد بۆ ناو ئه‌شکهوته‌که په‌روه‌ردگار په‌حمه‌تی خۆیتان بۆ بلاو ئه‌کاتهوه و کارت‌ان ئاسان ئه‌کات»

ئهم ئاینه زۆر سه‌رسو‌ر هینه‌ره کاتیک دلی پیاوه‌کان په‌ق ئه‌بیت له‌استیان خودا دلی چیاکان نه‌رم ئه‌کات بۆیان

کاتیک دله‌کانیان وه‌کو به‌رد و له به‌ردیش په‌قتر بوون خودا به‌رده‌کانی وه‌کو دل نه‌رم و میهره‌بان کرد

یارانی ئه‌شکهوت

کاهینه‌که‌ی له چیرۆکی یارانی ئخدود

و پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌له‌که‌ی له‌کاتی کۆچکردن

هانایان بۆ ئه‌شکهوت برد

کاتیک که خه‌لکی ئهم ئاینه بیه‌یوا ئه‌که‌ن به‌رد و چیاکان له‌باوه‌شی نه‌گرن و ئه‌پیاریزن

ئاینی مرو‌ف له هه‌رشو‌ینیک بیت ئهو شوینه نیشتمانه بۆی

و ئەگەر نیشتمان گرنگتر بوایه له ئاین یارانى ئەشکەوت وازیان
له ئاینه‌که‌یان ئەهینا و له نیشتمان‌که‌یان ئەمانه‌وه

ئەگەر نیشتمان له ئاین گرنگتر بوایه

پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) مه‌که‌ی جێناهیشت

به‌لام له رۆژی کۆچکردنی له دور هه‌وه سه‌یری مه‌که‌ی کرد و به
فرمێسکی چاوه‌کانیه‌وه وتی

سویند به‌خوا خوشه‌ویستری شوینی لام و ئەگەر خه‌لکه‌که‌م
ده‌ریان نه‌کردبام هه‌رگیز جێناهیشتی

له‌به‌ر ئەم ئاینه‌ ده‌ریان کرد

سه‌رکردایه‌تیان پێ ئەدا، پارهیان پێ ئەدا، هاوسه‌ریان پێ
ئەدا، که‌چی ئەو به‌مامی وت:

سویند به‌خوا مامه‌ ئەگەر خۆر بخه‌نه ده‌ستێکم و مانگ بخه‌نه
ده‌سته‌که‌ی ترم تا واز له‌م ئاینه‌ به‌ینم واز نا‌هینم تاكو خودا پێم نه‌ئێ
یانیش به‌م ئاینه‌وه ئەمرم

{کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ}

«شەرکردن و جیهادکردنتان بۆ نوسراوه هەرچهنه هەزی پێ ناکەن لەوانیە ئیوه هەز بە شتێک نەکەن لەکاتی کدا خیری ئیوهی تێدایە و لەوانیە شتێکتان خوشبوێ کە خریە تێدایە بۆتان بێگومان ئەوهی خودا ئەیزانی ئیوه نایزانن»

هەروەک چۆن وتراوه رۆژوو بگرن

بەهەمان شیوه وتراوه جیهاد بکەن

جیهادیش خودا پەرستیه هەروەکو نوێژ و رۆژوو

بەهەمان شیوهی کە نوێژ و رۆژوو قبول ناکرێت تاکو بهو شیوهیه نەبێ کە خودا ئەیهوێ جیهادیش بهو شیوهیهیه

وەکو ئەوهی پیاویک پێنج رکات نوێژی نیوه‌ڕۆ بکات بە بیانووی ئەوهی کە خودا و پێغه‌مبەری خوش‌ئەهوی بەلام نوێژەکی قبول نابێ چونکە خوش‌ویستنی خودا ئەوهیه بە گوێرهی قسهی پێغه‌مبەر خودا پەرستی بکری

یان کەسیک لە مانگی رەمەزان ٤٠ رۆژ بەرۆژوو بێت ئەوه رۆژوو هەکی قبول نابێت

خودا پەرستی بەم شیوهیهیه

جیهادکردنیش جوړیکه له خدا پرستی

هرکس جیهاد بو ئهه ئاينه بکات

و بهو شیوهیه نه بیت که نهه ئاينه

داوای نهکات نهه جیهادهکهی بو خوی نهگهریتهوه

هر وهک چون خدا رکاتی پینجهمی نوږ قبول ناکات و پاداشت

ناکری بهلکو سزا نهدری بههمان شیوه هر خوینیک به ناهق

به ناوهی جیهاد برژی نهه کوشتنه

نیتر نیازی کهسهکه هر چون بیت

و لهبر نهوهی جیهاد کردن پهيوهسته به خوین و مال و پارهی

خه لکی

خودا پرستیهکه که پیوخته پیش نهجام دانی زانیاریت هبهی

لهسهری و لی فیربیت

چونکه جیهادکردن به نهزانی کهسهکه نهکات به چته و ریگر

نیسلام هرگیز پیوختهی به کهس نهبووه تا پیی بلی چی بکات و

چی نهکات

ریگا هله و خراپهکان ناتگهینن به نیازا باشهکانت

پیشتر پیش نهوهی جیهادی نهه سهردهمه هبهیت له کهسانی نا

موسلمان نهترساین

نیستا موسلمانهکان خویان له موسلمانهکان نهترسن یان نهه

کهسانهی خویان به موسلمان نهزانن

نیمهش خودا و پیغمبرمان خوشنهوی

ئىمەش پىشكەوتتى ئىسلامان ئەۋى

ستەم كىردن ھەر ستەم كىردنە نىازى ستەمكار ھەشتىك بىت

و نامانەۋى دەستى بكوژىكى بى ئاين بكوژىن بو دەستى
بكوژىكى بەرۋو

ئىمە دژى بكوژىن ئەگەر لەسەر ھەر ئاينىك بىت

ئىمە ئەوانە بە درۋ ناخەينەۋە كاتىك ئەللىن ئىمە جىھاد ئەكەين

بەلام ئەپرسىن ئايا جىھادى ئىسلامە يان دژى؟

ئىمە باۋەرمان بەۋە ھەيە خودا فەرمانى بو سوپاكەي كىدوۋە كە
دارىك نەبرنەۋە

و ئارامى تىك نەدەن و شەر لەگەل كەسىك نەكەن كە شەرىان
لەگەل ناكەن

مەھالە خودا ھىچى تر قبول بىكات جگە لەۋە

{قالوا ان يسرق فقد سرق أخُّ له من قبل فأسرّها يوسف في نفسه
ولم يُبديها لَهُم قال أنتم شَرُّ مكانا والله اعلم بما تصِفون }

«وتیان ئەگەر براکەمان دزی کردبێ ئەوا پیشتریش برایەکی
هەبوو کە یوسف بوو دزی کردوو کە ئەوتری باپیری بتيکی
هەبوو ئەپەرسەست ئەمیش دزیویەتی و شکاندوویەتی

کە تەنها تۆمەتیک بوو، یوسف ئەم شتە لە نەفسی خۆی هەلگرت
و دەری نەبەری خەفەتی خوارد و ئازاری پێ گەشت و وتی ئێوه
خراپترین شوینتان هەیه کە تۆماتتان کردوو بۆ یوسف و خودا
ئاگاداره و زانتره کە ئێوه راستگو نین»

ژیانی یوسف بەستراپهوه به قەمیسێک

قەمیسێک به درۆ بهکار هات

قەمیسێک وهک بهلگه‌ی پاکی بهکار هات

و قەمیسێک وهکو دەرمان بهکار هات

درۆکه ئەوه بوو کە براکانی خستیانه بیرەکهوه و قەمیسەکهیان
کرد به خوینەوه و هینایان بۆ یه‌عقوب تا باوه‌ری پێ بهینن کە
گورگ خواردی و له‌بەر ئەوه‌ی هیچ تاوانێک نییه بێ کەم و
کۆری بێت بیریان چوو قەمیسکه بدرینن

بیریان چوو که گورگ جله که دانانی له بهری یوسف ئهوکات
بیخوات

به لگهی پاکیه که ی ئه وه بوو کاتیک یوسف له زولهیخا رایکرد ،له
دواوه رایکیشت و جله که ی دراند و کاتیک عزیز میسر ویستی
راستیه که بزانی تا کو بزانی کامیان خهتابار بوون یوسف یان
زولهیخا

خودا مندالیک ی ساوای هیئایه قسه که خزمی زولهیخا بوو وتی
سهیری قه میسی یوسف بکه ن ئه گهر له پیشه وه درای بیت ئه وه
یوسف خهتاباره و ئه گهر له دواوه دراییت ئه وه یوسف رای
کردووه و زولهیخا له دواوه رایکیشتووه و کاتیک سهیری
جلهکانی یوسف کرا راستگویی و بیتوانی دهرکهوت

و دهرمانه که کاتیک براکانی یوسف گهرانه وه کهنعان بهی بنیامین
دوای ئه وه یوسف پلانی دانا تا لای خوی بیهیلنیه وه یهعقوب
هینده گریا چاوهکانی له دهست دا یوسفیش جله که ی خوی بو نارد
کاتیک کهسه ر چاوی داینا چاوهکانی بو گهرایه وه

ئه مه چیرۆکی سی قه میسه

و لیره دا چواره م قه میس ههیه

قه میسی یوسف نا به لکو هی ئیسحاقی باپیری که چیرۆکی کونه

يوسف دايكى نه‌بوو چونكه له‌كاتى له‌دايك بونى بنيامينى برا
بچوكى دايكى مرد

خوداش ويستى بى دايكى بو قهره‌بوو بکاته‌وه خو‌شه‌ويستى خسته
دلى پوورى كه بهرگه‌ى دورى يوسفى ناگرت هه‌روه‌كو يه‌عقوب
نه‌ويش قه‌ميسى ئيسحاقى باوكى لاهو

له‌ژير جله‌كانى كرديه به‌رى يوسف

و كاتيك يوسف گه‌رايه‌وه لاي باوكى دراوسيه‌كيان هه‌بوو كه
وتى قه‌ميسى ئيسحاق بزر بووه

و هه‌مووان ده‌ستيان كرد به‌ گه‌ران

و لاي كه‌نعانيه‌كان نه‌وترا نه‌گه‌ر دزيك به‌سه‌ر دزيه‌وه بگيرى
دوو سال نه‌بيت كويله‌ى خاوه‌نداره‌كه

و كاتيك قه‌ميسه‌كه كاي يوسف دوزرايه‌وه پورى وتى كه نه‌بى
سوو سال لاي مم بمينيه‌وه له‌كاتيكدا دراوسيه‌ى باوكى بوو

نه‌مه هو‌كاري نه‌وه‌بوو كه براكانى نه‌يانوت دزه

نه‌و وانانه‌ى ليرمه‌وه فير نه‌بين چين؟

يه‌كه‌م/

مرو‌ف لقىك له‌ چاوى خويدا نابيني

به‌لام ته‌له پوشيك له‌ چاوى خه‌لك نه‌بيني

چهند پياويك بوون كه‌چى پلانى كوشتنى برا بچوكه‌كيان دانا

دواتر ويستيان دور يه‌خه‌نه‌وه له‌جياتى كوشتنى

و خستیانه بیریکهوه و چهند کهسیک بهویدا رۆشتن و دهریانهینا و
لهگهل خویان بردیان

پلانی کوشتنیان لهبیر کرد

خستنه بیرهکهیان لهبیر کرد

درۆکهیان لهبیر کرد که لهگهل باوکیان کردیان

لهبیریان کرد که چهندین سال باوکیان له ئازاردا بوو بههوی
ئهوان

کهچی تاوانی یوسفیان هیشتا بیر بوو که منداڵ بوو ههرحههه خهتا
له یوسف نهبو

مرۆقهکان ههمووکات بهم شیوهیهن، تاوانی خویان ههرحههه
گهوره بێت جیی لیخۆشبوونه بهلام تاوانی تو گهورهیه ههرحههه
بچوک بێت

دووهه:

یوسف له دلی خوی هیشتیوه

عهههه له کۆندا ئهیانوت: گهورهی میللتهکهی ههههههه که
لیره نییه

ئهگهر بتهوی بژیت پیویسته بزانیتهههههه شت ئیهمال بکهیت

ئهگهر بتهوی پرووبهروی کهسانیک ببیتهوه به ههموو ئهوهی
لهسهریان ئهیزانی ئهوه هیچ کهس لات نامینیتهوه

گوئی پی مهده و برۆ ئهمه هیچ دوروی نیه

بهلکو رهوشتی پیغمبرانه

یوسف له دلی خوئی ههلیگرت

و محمد(صلی الله علیه وسلم) ئهئیت: با ئیمه له گهل ږوخسارهکان
بگونجیین له کاتیځدا دلاکانمان ږقی لیپانه، باش له گهل کار و
بارهکو شوینهکه بگونجی و بیزانه

و هندیک کات پیویسته ږوو بهرویان ببیتهوه

و هندیک کات پیوهیسته وهکو نهزان ههلسوکوت بکهیت

پیویسته زیان بهردهوام بیت و بی ئهمانه بهردهوام نابی

ورد بهروه له دهربرینی: بو ئهوهی ئهو خیزانه وهکو سوکنای و
هیمنی و ئارامی و پشویهکی دهرونی بیت بو ئیوه

واتا هوکاری دروستکردنی ئافرهت له ماسولکهی پیاو ئهوهیه تاکو
ببیته ئارامی بو دهرونی

نهیوت بو ئهوهی پیکهوه بژین

چونکه هاوسهرگیری له مالیکي هاوبهش زیاتره

ئهم دوو هاوسهره زور زیاتر له سهقفیکي هاوبهش و جیگهیهکی
هاوبهش کوپان نهکاتهوه

بو ئهوهی ببیته مالیک بوت له مالهکهتدا

چونکه پیاو وهک چوون نهگهریتهوه مالهکهی تا داپوشراو بیت به
همان شیوه نهگهریتهوه لای هاوسهرهکهی

وهک چوون بو پشودان نهگهریتهوه مالهوه بههمان شیوه نهچپته
لای هاوسهرهکهی

کاتییک خودا حەوای لە ماسولکەهێ ئادەم دروستکرد بۆ ئەوێ
ببیت بە بەشییک لە بنچینەهێ ئادەم و بەم شیوەهێ مامەلە و
هەلسوکەوتی لەگەڵ بکات وەک ئەوێ پارچەهێک لە خۆی
و وەک چاوی ببیارێزێ کە ژیاڵی بێ ئەو ناچێ بە ڕێو
و بەم شیوەهێش ژیاڵی پیاو بێ ئافرەگ بەڕێو ناچێت
و لەبەر امبەردا بۆ ئەوێ ئافرەت بزا ببیت کە پێویستی بە پیاو هەیه
و وەک ئاوارەهێک کە بیری نیشتمانەکەهێ ئەکات
و وەک چۆن هەتیویک تامەزرۆی باوکیهتی
پەر وەردگار بەم شیوەهێ بە دانای کە بوو هۆی بەردەوامی ژیاڵی
مروڤایهتی بۆ ئافرەت و بۆ پیاو
کاتییک پیاو ئەم بەشە ناسکەهێ خۆی خوشەوێت
و ئافرەت کاتییک تەواوی بوونی خۆی خوشەوێ و کە
تامەزرۆیهتی

{قالوا حرقوه وانصروا آلهمكم إن كنتم فاعلين}

«کاتیک به بهلگه دهمکوتی کردن و هیچیان بۆ نهما بیلین وتیان
ئیراهیم بسوتینن و خواکانتان سهربخن نهگهر نهتانهوی تۆله بۆ
خواکانتان بکهنهوه»

ئایهتیک لهبارهی ئیراهیم دواى نهوهی بتهکانی شکاند که
قهومهکهی نهپهرستن

چیرۆکی ئیراهیم زۆر لهوه بهناوبانگتره که دیسان بیگیرینهوه
بهلام وهستاندن لهگهڵیدا

و به وردهکاری «بیسوتینن»

لیرهدا وتراوه(حرقوه) نهوتراوه(احرقوه)

که ههر دوکی ههر باس له سوتان نهکات

بهلام لهرووی زمانهوانی عهرهبی دوو وشه نییه که ههمان مانای
پراوهریان ههبی تهناهت نهوانهی هاوماناش بن

هاوماناکان نزیک بوونی مانایانه لهیهکتر بۆ ئاسانکاری و
تیگهشتن

ئهی باشه واتای جیاواز نیوان(حرقوه) و (احرقوه) چیه؟

وشهیی (احرق) بهواتای ئاگر کردنهوه بۆ نهبوون و نههیشتنی
شتیک

وشهیی(حرق)مههست لئی کهم کردن و پرسوا کردنی شتیکی
سوتاو که ئاگرهکه تهنها ریگهیهکه

ئەمەش رېڭ وىستى قەومى ئىبراھىم بوو كەمكردنەوى ئىبراھىم
ئەگەر نىازى كوشتتەن ھەبوايە پېويستى ناكرد ئەزىتە بىكىشەن و
دار كۆبكەنەوى

بەلام ئەوان دارىكى زۆريان كۆكردەوى و چەند رۆژىك خەرىك
بوون

بچوك و گەورەيان پياو و ئافرەتەيان

تەنانت ئەوترى كە ئافرەتەيك نەخۆش بىكەوتايە نەزرى ئەكرد
ئەگەر چاكبىتەوى ئەچى دار كۆبكەتەوى بۆ سوتانى ئىبراھىم
و لەبەر زۆرى ئاگرەكە ئىبراھىمىيان بە تۆپ ھاويژ ھەلدايە
ئاگرەكەوى چونكە نەيانئەتوانى ھەلگىرن و بىخەنە ئاگرەكە
ئەمە ماناى سوتانى ئىبراھىم بوو بۆ كەمكردنەوى و لەكەدار
كردنى ئىبراھىم

لە ئايەتەيكى ترى قورئان باسكراو

كە لەمەوى ھىچ گومانىك نامىنى بۆمان كە سوتاندن بە واتاى
كەمكردنەوى لە نرخی شتىك دىت نەك تەنھا سوتاندن و
نەھىشتنى

دواى ئەوى موسا لە بىننى خواى گەورە گەرايەوى بىنى كە بەنى
ئىسرائىل دەستيان كەردووى بە پەرسەتتى بىتىك كە لە ملوانكەو
خەشلى ئافرەتەنى بەنى ئىسرائىل دروستكرايوو كە سامرى
دروستى كەردبوو

و پىيەت:

{وانظر إلهك الذي ظلت عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا}

«سەیری خواپەكەت بکە کە بەردەوام مایتەوێ لەسەری و
عیادەتیت کرد ئە ئی بیسوتینین بە ئاگر پاشانیش خۆلەمیشەکە
ناو دەریا تا بلأو بیتەوێ»

لێرەش لە مانای سوتاندا هەمان وشە بەکارهات
موسا ئەیتوانی ئەم بته بشکینیت هەروەکو محمد(صلی الله علیه
وسلم)بتهکانی قورەیشی شکاند کاتیک گەرایەوێ مەککە بەلام
موسا سوتاندنی هەلبژارد بۆ پرسیواکردنی ئەم پەرسەراوێ
چونکە موسا پێی وتبوون کە مەزنی خوای گەورە چەنیکە و
ویستی بە سوتاندنی ئەم پەرسەراوێ پرسیوای دەربخات کە ئەم
خەلکە بە مەزنیان ئەزانی

له توره كومه لايهتييهكان نهگمر له دواي خوټ خيرىكى نهبراوه
جيناھيلايت

نھوھ لاني كهه خراپهيهكى نهبراوه دواي خوټ جي مهھيله
كه دواي مردنېشت نهو ههر بميني

{قال فما خطبُك يا سامري قال بصرتُ بما لم يبصروا به فقبضت قبضة من أثر الرسول فنبذتها وكذلك سولت لي نفسي قال فاذهب فإن لك في الحياة أن تقول لا مساس وإنَّ لك موعداً لن تُخلفه وانظر إلى إلهك الذي ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنهُ في اليم نسفاً}

«موسا سهیری سامری کرد و وتی:ئهی سامری چی وای لی کردیت ئەم کاره بکهیت ،گوێلکیک دروست بکهی له ئالتون و بانگی خهڵکی بکهی بو پهرستنی

سامری وتی:ئهوێ من بینوومه ئهوان نهیانبینووه که جبریلی بینووه لهسهه ئهسپهکهی و مشتیک له شوینهواری ئهسپهکهی جبريلم ههڵگرتوو و فریم دایه سهه ئهو ئالتونه تواوهیه لهسهه شیوهی گوێلک که بیوتایه ببه ههه شتیک دهبووه ئهو شته

موسا وتی دهبرۆ ئیره جیهیهلهو دورکهوه چونکه دهستت بو شتیک برد که بۆت نهوو دهستی بو بهی تا له ژیان ماوی ئهبی کس لیت نزیك نهیتتهوه و تیکهلی کس نهیت

و دلنیا به تو دیداریکت ههیه لهگهڵ خوای گهوره له پرۆژی قیامهت سزای خۆت وهرئهگریت سهیری خوايهکهت بکه که مایتهوه لهسهه و ئهتپهرست ئهبی بیسوتینین به ئاگر پاشانیش خۆلهمیشهکهی بخهینه دهریاوه»

ئهم ئایهته یهکیکه لهسهه رنج راکیشتترین ئایهتهکانی قورئان له پرووی باسکردن و له پرووی ماناوه ،قورئانیش ههمووی جیی سهه رنجه

ئەي چۆن وانابىت؟

وھك پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) وتى كاتىك گویى له
وقسەكانى زبرەقانى كۆرى عودەى بوو بەرگىرى لەخۆى ئەكرد

« له ڕونکردنەویدا جادوو ھەي »

ئەگەر ئەمە ڕونکردنەوێ خەلكى بىت

ئەي ئەبى ڕونکردنەوێ پەرورەدگارى خەلكى چۆن بىت

و ئەم سامرىيە زۆر قسەى لەسەر ھەيە

و ڕونکردنەوێ فراوان و زۆرى لەسەرە

دواى خویندنەوێيەكى زۆر لەسەرى ئەمە ئەنجامى بوو:

سامرى موساى كۆرى زەفەر ، لە بەنو ئىسرائىل پىي ئەوترى
سامەرە و ناوى بزر بوو لە كۆمەلەكەیدا ، ھەموو چاخیك ھەر
وابووە چونكە ئەبو بەكر بەناوبانگتر بوو لە عبداللہى كۆرى
ئەبى قەحافە

و مۆتەبەنى بەناوبانگتر بوو لە عەلى كۆرى حوسەين

بەھەمان شىوہ ئەعشا و شەنفەرى ،

بە نزىكەى لە تەمەنى موسادا ئەبوو چونكە كەو سالانە لەدايك
بووہ كە فیر عەون مندالى كۆرى دەكوشت و كچەكانى ئەھىشتەوہ

دواى ئەوێ خەون زانەكان پىيان وت كە كۆرپىك لە بەنى

ئىسرائىك ئەبىت ھۆى لەناوبردى

و ئافرەتەكان كاتىك ئەگەشتە كاتى مندال بونیان ئەچونە شاخ و

دەشتەكان تا لەوئى مندالیان بىت

ئەگەر كچ بوايه بى ترس ئەگەر انەوہ چونكە كچان مەترسيان
لەسەر نەبوو

ئەگەریش كور بوايه لەوئ دايان ئەنا لە ترسى كوشتنى و خودا
فرىشتەى رائەسپارد تاكو خواردن بەو مندا لانە بدەن
جبريل خوى ئاگادارى سامرى بووہ

ئەمەش ھۆكار بوو كە سامرى شوين پيى ئەسپەكەى جبريلى
بينيوہ

بەلام بۆچى دايكى موسا وەكو ئافرەتانى تر لە شاخەكان موساى
نەبوو؟

چونكە خودا ويستى ئەم كورە لە ريزى پيشەوہى سوپا بيت نەك
لە ريزەكانى دواوہ

و ئەگەر خودا ويستى لە شتيك بيت ھەموو ھۆكارەكانى بۆ
ئەگونجيني

رۆژ ھات و چوو موسا لە مالى فيرەھون گەورە بوو و سامريش
دوور لە موسا

كاتتيك بەنى ئيسرائيل كە ميسر دەرچوون سامرى لە قەومى موسا
بوو

كاتتيك فيرەھون لە كەنار دەرياکە پييان گەشت موسا بە
گوچانەكەى دەريای شەق كرد و بەنى ئيسرائيل تپپەرين
فيرەھونيش بەدواياندا

جبريل لە نيوان قەومى موسا و فيرەھون بوو

خۆلەكە جوڭلايهوه بههۆي ئەسپەكەي جبريل وەك بۆي پەروە
لەبەر بۆت ئەمەش يەكەك بوو لە بەرەكەتي جبريل كە خۆدا لە
زۆر شوێن باسي كەردوو و بە پەروە ناوي ئەبات

سامريش زاني ئەمە ئەو جبريلەيە كە بەمنداڵي هاتۆتە لاي
بەلام بەني ئيسرائيل ئاوريان ئەدايهوه چونكە ئەمەيان نازاني بە
بەلگەي ئەم ئايەتە:

{بَصْرَتُ بَمَا لَمْ يُبْصِرُوا بِهِ}

« ئەوەي مەن بينيم ئەوان نەيانبينى »

گرنگ لێردا سامري ئەو خۆلەي لەگەڵ خۆي بەرد كە پەروە
تێدا بوو

و كاتيك تێپەرين خۆدا فەرمانى بە دەريا كەرد فیر عەون نوقم
بكات

دواي ئەوە موسا چوو قسە لەگەڵ خۆدا بكات و هاروني بەرە
لاي قەومەكەي جێهێشت

سامريش ملوانكە و ئالتوني ئافەرەتەكانى كۆكەردەوه

ئەو ئالتونانە بوون كە لە ژنەكانى ميسر وەريان ئەگرت بە كرى
لای وەرگرتن و وتى ئەمە بپ ئیوه حەلال نيبە

هەمووي كۆكەردەوه و تواندیه و گۆلكيكي لای دروست كەرد ئەو
خۆلەشي كەرد بە سەريا كە هەليگرتبۆوه

گۆلکهکه دهنگی دهرئهکرد وهک ئهوهی روحی تیدابیت ،سامری
فرمانی کرد که بیهرستن و زۆربهی خهڵکهکش وایان کرد

تهنها هارون و بریکی کهمی خهڵکی نهبی

کاتیک موسا گهرايهوه گۆلکهکهی سوتاند سامریشی که بهنی
ئیسرائیل دهرکرد و فرمانی به خهڵکی کرد لئی نزیک نهبنهوه به
فرمانی خودا

{فإن لك في الحياة ان تقول لا مساس}

دهستت بۆ شتیک برد که نابوو دهستی بۆ ببهیت تا له ژيانداى
ئهبی کهس لیت نزیک نهبیتهوه و تیکهلی کهس نهبيت «

وانهکانی ئهم ئایهته

یهکهم/

ئهو موسایهی فیرعهون گهورهی کرد بوو به پیغمبهر

و ئهو موسایهی جبریل گهورهی کرد بتی په‌رست

گرنگ نییه چۆن دهستیتهکهیت به‌لکو ئهوه گرنگه کو‌تایه‌که‌ت
چۆن ئه‌بی

دووهم/

قه‌دەر و قسمه‌تی خودا هه‌ر ئه‌بی رۆبدات

هو‌کارێک دواى ناخات،هیچ شتێک و هیچ رێگه‌یه‌ک رێگری لى
ناکات

فیر عهون ههزاران مندالی کوشت پیی و ابوو یهکیک لهوان ئهو
مندالیه که ئهبیته هوو لهناوچوونی و کاتییک ئهو منداله لهدایک
بوو له کۆشکهیهی خویدا گهورهی کرد

سێیهم/

دلّهکان سهربازیکن له سهربازهکانی خودا
ئارامی ئهکاتهوه تاكو قهدهرهکهی خوو جیهجی بییت
و ناسکی ئهکات تاكو ئهوهی خوو ئهیهوئ بییت
دلّی دایکی موسای ئارام و لهسههخو کرد تاكو بیخاته ئاوهکهوه
دلّی ئاسیاشی نهرم کرد تا بیپاریزی و گهورهی بکات
له دایکیکی وهرگرت و بهخشی به دایکیکی تر

چوارهم/

هیچ سهیر نییه که لهئهنجامی گهوره کردنی جبریل بو سامری بی
باوهر دهرچوو

له مالیکی موسلمان کهسیکی بی دین دهرئهچیت وهکو کورکهکی
نوح

له مالیکی بی دین موسلمانیک دهرئهچیت وهکو ئیبراهیمی کوری
ئازر

لهوانیه هاوسهرکه ئیماندار بییت و خیزانی کافر بییت وهکو
خیزانی نوح و لوط

و خودا لهبههشتدا مالیکی بو ئاسیا دروست کرد لهکاتییدا
هاوسهرکهکی ئهیوت من خوای ئیوهم

بهنده هه‌رچی پێشکەشی بهنده بکات و هه‌کو ئه‌وه نیه که خودا
پێشکەشت بهندهی ئه‌کات که‌چی ئه‌و بهندهیه له‌جیاتیه
سوپاسگوزاری کفر ئه‌کات

هاوبه‌شی بو‌ دا ئه‌نیت باوه‌ر به‌ یه‌کتا په‌رستی ناهێنێ
ئه‌وتری خودا ئه‌فه‌رموی: من و جنه‌کان و فریشه‌کان له‌ شوێنیکه
به‌رزداين من دروستیان ئه‌که‌م و غه‌یری من ئه‌په‌رستن من
رسقیان ئه‌ده‌م و سوپاسی غه‌یری من ئه‌که‌ن
به‌یه‌ه‌قی وتووێه‌تی له‌ ئه‌بی ده‌رداء گێراوێه‌تیه‌وه

پینجه‌م /

مرو‌قه‌کان زوو که‌بیر ئه‌که‌ن
خودا له‌ فیرعه‌ون رزگاری کردن
ده‌ریای بو‌ شەق کردن
دوژمنه‌که‌یانی نو‌قم کرد
ئه‌وانیش کاتیک گه‌شته‌نه‌ وشکانی
گۆلکێکیان په‌رست که‌ خویان دروستیانکرد
ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ وه‌فای خه‌لکی بێت بو‌ خودا ،ئه‌ی ئه‌بی بو‌ خه‌لکی تر
چۆن بن؟

که‌سی تیگه‌شته‌وو چاوهرێی گێرا نه‌وه‌ی چاکه‌که‌ی ناکات چونکه
ئه‌زانیت هه‌یج شتیک له‌ی خودا ون نابیت
به‌لام ئه‌گه‌ر چاکه‌یه‌کت به‌رامبه‌ر کرا و نه‌توانی بیده‌یته‌وه ئه‌وه‌نه
به‌سه‌ که‌ له‌بیری نه‌که‌یت

ئەگەر خودا تورە بېيىت بەرامبەر بە كەم زانینی نىعمەت و پى
نەزانین بە چاكە و ئەو دەولەتمەندترینە ئەوا بىگومان خەلىش تورە
ئەبن و لايان ناخۆشە چونكە ھەزارن بەرامبەر يەكتر

{نحن نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقِصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ
كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ}

«خوای گەورە قورئانی بۆ سەر پىغەمبەرى خودا دابەزانە ئەویش
سەردەمىك بەسەرمان خویندىهوە ھاوہلان وتیان ئەى پىغەمبەر
پیمان خۆشە چىرۆكمان بۆ بگىریتەوہ ،ئیمە باشتىرىن چىرۆكى
ئوممەتتان بۆ ئەگىرىنەوہ ھەرچەن تۆ پىش دابەزینی وەحى بىئاگا
بوویت لە رودا و بەسەرھاتى پىغەمبەرانى پىشوو»

چىرۆكە قورئانییەكان باسکردنى چىرۆكەكان پىش ئەوہى
كەسایەتییەكان باسبكریت و شوینی خویان بگرن

یان باسکردنى كەسایەتییە سەرەكى و لاوەكییەكان

یان جیاوازی گىرانەوہكان و جیاوازی كاتەكان

چىرۆكى یوسف وەكو چىرۆكە قورئانیەكانى تر دابەش ئەبیتە سەر
كەسایەتییە سەرەكى و لاوەكییەكان

و ئیمە وا پراھاتووین كاتىك گەشتىن بە كەسایەتییە قورئانییەكان
وا ھەلسوكەوتیان لەگەل بكەین كە كەسانىكن وەكو ئیمە لە گوشت
و خوین نازانین كە ئەم كەسانە بەلگەى زۆریان بۆ ھەلگرتووین

ھەندىك بەلگە كە زۆر گەورەتر و فراوانتر و قولترن لە تەنھا
مروقبوونیان

قوئان کاتیک باسی یوسف ئەکات ئەیهوئ ئیمه کهو نیشانانه
تییگهین که یوسف ئەینوینیت

من بهم شیوهیهی ئەبینم که هه‌موو که‌سایه‌تییه قورئانییه‌کان ڕه‌مز
و نیشانه‌ن که ئەبئ ئیمه لئی تییگهین

کاتیک زۆر باس له که‌سایه‌تییه‌ک ئەکرئ مهرج نییه مه‌به‌ست لئی
که‌سه‌که بی‌ت به‌ خوین و گوشت به‌لکو ئەو هۆکارانه‌ن که ئەم
که‌سایه‌تییه ئەینوینی

لێره‌دا یوسف نیشانیه‌که بو جوانی و زوله‌یخا نیشانیه‌که بو هه‌ز و
ئاره‌زوو

قوئان ئەیهوئ باسی ئەمه‌ بکات جوانی و شه‌هوه‌ت

ئهمه‌ش هۆکاره‌ که‌ خودا له‌ قوئاندا باس له‌ ۲۵ پێغه‌مبه‌ر ئەکات
له‌کاتی‌که‌دا زیاد له‌ هه‌زار پێغه‌مبه‌ر هه‌بوون ئەوانه‌ی که‌ له‌ قورئان
باس نه‌کراون و ناویان نه‌هێنراوه‌ له‌وه‌یس باس له‌ هۆکارێک و له‌
هه‌لسوکه‌وتیک کرابی‌ت تیا‌ی‌اندا

وه‌کو یوسف/جوانی

زوله‌یخا/ئاره‌زوو

یه‌عقوب /باوکایه‌تی

برا‌کانی یوسف/حه‌سودی

ئاخنا‌توون/ده‌سه‌لات و پاشایی

ئافره‌ته‌کان/هاو‌ڕپی خراپ

عه‌زیزی میسر له‌ ڕۆلی هاوسه‌ردا/ده‌وله‌مه‌ندی

مندالەكە/شایهتی هەق

دوو هاوړیکه‌ی زیندان/هه‌موو خه‌لکی

هەر بۆیه ئیبراهیم موسا بوو نهمرو دیش فیرعه‌ون بوو

لافاو و بۆق و مشک و خوین و قوچانه‌ک و فیل و ئه‌بابیل و گوی
دیژ هه‌موویان سه‌ربازی خودان

قارون و هاوسه‌رگیری پاره و ده‌سه‌لات

له‌وانه‌یه که‌سایه‌تییه‌کان بگۆڕین و جیاواز بن به‌لام هیشتا هه‌مان
مانا ئه‌به‌خشن

ئه‌میرو له‌یه‌ی که‌ ترسا سوله‌یمان و سوپاکه‌ی ئازاریان بده‌ن
هه‌مان ئه‌و چیرۆکه‌ی سوره‌تی (یس) که‌ له‌ شاره‌که‌وه‌ هات

ولما سكت عن موسى الغضب أخذ الألواح}

«کاتیک موسا تور هییهکی هیمن و ئارام بۆوه لهوچهکانی تهوراتی
هه لگرتهوه»

وانه ی یهکهه/

پیشبینی نهوه له خه لکی مهکه که بین به فریشته

پیغه مبهریک له ئولو العزم تور نه بییت و لهوچهکان فری ئهدات

چونکه له کو تایدا نهویش هه مرۆقه

دووهه/

پیاو چاکان پهله نهکهه له چاکر دنهوهی نهوهی تیکیان دا

نهوهتا موسا نهوه هه لگرتنهوه که فری دا

و نهگهه هه لمت کرد

داوای لیبوردن بکه

نهگهه شتیکت تیک دا

چاکی بکهوه

